

M a g g i o 1961

c e c a

1	P.Ovečka	- 14' Il Primo Maggio a Roma -Notizie dal mondo cattolico	21
2	P.Ovečka	La Religione in Germania Orient./L'Os.Rom	22-3/
3	P.Ovečka	La Visita a Sua Santità della Regina Elisabetta II /SC 23/	23
4	P.Špidlík	Le esperienze con i esercizi di un mese Ignaziani	23
5	P.Ovečka	Elisabetta II in Vaticano	23
6	P.Ovečka	"Dies Rogationum" /considerazione/	23
7	P.Špidlík P.Ovečka	XXXIX domani La Chiesa	23
9	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	23
10	P.Ovečka	Beata Maria Bertilla Boscardin /SC 26/	23
11	P.Ovečka	La Canonizzazione della S.Bertilla Bosc.	23
12	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	23
13	P.Ovečka	La Novena per il Concilio /SC 27/	23
14	Don Vrána P.Ovečka	Omelia per la sesta domenica dopo Pascha	23
15	P.Ovečka	70 anni dalla Rerum novarum /SC 28/	23
15	P.Ovečka	S.P.Giovanni XXIII ai lavoratori cattolici	23
16	P.Kořínek P.Ovečka	Il desiderio dell'immortalità ed il comunismo	23
17	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	23
18	P.Novotný	La composizione del libro dei Giudici/Studi 6/	23

- 19 P.Ovečka 14 L'Educazione dei apostoli laici nelle Missioni /SC / - Notizie
- 20 P.Špidlík Pelegrinaggio spirituale sul monte Sion
- 21 P.Ovečka La Consacrazione dei Vescovi Missionari
- 22 J.Olšr P.Ovečka 110 anni dalla nascita del Arc. Stojan
- 23 P.Ovečka Lotta contro la Chiesa in Ungheria /L'OR "5-5 Chiesa in Polonia -
- 24 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 25 P.Ovečka Editio tipica del "Totum" del Brev.Rom.
- 26 P.Ovečka Nuovi soci della Pont.Academia delle Scienze - Notizie dal mondo catt.
- 27 Don Vrána P.Ovečka Per la festa della SS.Trinita
- 28 P.Novotný Avvicinamenti /Studi 12/
- 29 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 30 P.Špidlík-Ovečka Situazione religiosa nell'Unione Sovietica
- 31 P.Ovečka Per la festa del Corpus Domini

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

\vs 3\ cíleno li by mohlo být

o.0.692

13

zpráv o dnešním světě a jeho vztahu k

Domu Vatikánu.7.0.692

14

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

15

zpráv o dnešním světě a jeho vztahu k

o.0.692

16

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

17

o.0.692

o.0.692

18

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

19

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

20

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

21

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

22

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

23

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

24

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

25

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

26

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

27

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

28

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

29

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

30

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

31

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

32

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

33

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

34

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

35

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

36

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

37

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

38

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

39

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

40

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

41

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

42

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

43

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

44

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

45

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

46

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

47

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

48

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

49

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

50

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

51

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

52

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

53

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

54

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

55

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

56

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

57

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

58

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

59

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

60

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

61

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

62

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

63

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

64

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

65

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

66

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

67

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

68

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

69

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

70

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

71

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

72

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

73

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

74

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

75

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

76

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

77

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

78

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

79

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

80

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

81

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

82

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

83

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

84

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

85

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

86

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

87

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

88

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

89

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

90

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

91

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

o.0.692

92

\vs 3\ můžete vidět na této stránce

VM. Svatý Otec Jan 23. ^{udělil} pondělí dopoledne mimořádnou generální audienci v bazilice sv.Petra. Bylo přítomno na 25 000 poutníků a turistů z Itálie i z ciziny. Četné byly skupiny dělníků, kteří poutí do Říma oslavili svátek práce, aby si od Kristova viditelného náměstka na zemi odnesli požehnání pro svou denní námahu. V proslovu sv.Otec se dotkl tří okolností, které charakterizují dnešní den: začínáme s květen, měsíc P.Marie; slavíme svátek sv.Josefa dělníka a svátek práce. Církev přijímá a volí své spolupracovníky ze všech ~~tria~~^{sociálních} ~~xxx~~^{pro svůj apoštolát} k posvátcování duší; od počátku své vítězné cesty dějinami byla matkou chudým, ochránkyní znavených, volala po měrném i hospodářském pokroku člověka. Nikdy nepřišla pozdě, ale vždy ve vhodnou dobu, naléhala na ctnosti teologické i základní, jež jedině ~~výkonávány~~ spolu připravují prostřednictvím událostí pravý pokrok a povznášejí pravou civilizaci. Svatý Otec dále pravil, že rád se při svým blahopřáním všem pracujícím k pojede k tomuto svátku práce, jež jakoby předehra k mohutnému sjezdu katolických dělníků, který se bude konat 14.května. Křesťanské sociální poselství může slyšet a pochopit každé upřímné svědomí, každá dobrá vůle. Zásady křesťanské sociální nauky jsou vryty v desateru, jsou vyjádřeny v slocech a příkladu K.P.Papežové, církevní učitelé a apoštoli přispěli k jejímu rozvoji, k jejímu bližšímu určení, jak to žádaly doby; oni učili lidi správné cestě a nezvedali hynoucí radosti, protože se člověk smí cítit a nazývat dítětem Božím. Křesťanskému sociálnímu poselství můžeme právem říci slova knihy moudrosti. Vede člověka podivuhodně krásnou cestou, stává se útočištěm ~~začala liturgie dnešní mše svaté~~ ^{úmíře} ~~ve dne a v noci světlem nvezde~~ ^{U mým an. plýt kuc} ~~-nun jsl. andic -~~ ^{Jménem manu a duchu} Řím. Za přítomnosti řady kardinálů, diplom. sboru akreditovaného u Sv.stolic a 2000 delegátek z 45 zemí začal v Římě v sále paláce organizačce pro výživu a zemědělství sjezd světové unie spolků kat.žen. Sjezd má heslo Kat. žena nástroj jednoty ve světě. Úvodní slova pronesl kard.Pizzardo, protektor světové unie spolků kat.žen: heslo sjezdu nazval velmi vhodným, stojí me nedlouho před všeobecným sněmem, jehož jedním cílem bude též přispět k duchovní jednotě lidstva; za jednotu se modlil ve své velekněžské modlitbě K.P. Úkolem ženy je odůslovňovat dnešní technickou civilizaci; jejich příkladem má být ta malá skupina žen, které provázely K.P. na jeho kázání o dějinách hnutí, které právě slaví 50 let svého trvání promluvila předsedkyně du Rustuová. Unie nyní představuje šik 30 milionů kat.žen, sdružených ve 105 organizacích v 61 zemích. Jsou zastoupeny i kat.ženy Poska, Litvy,

a Maďarska v exilu. První hlavní proslov pronesl světící biskup z Newého Yorku mons. Fulton Sheen. Řečník srovnal krizi dnešní společnosti s krizí která nastala v Jeruzaleme při ukřižování K.P. Jak tehdy tak i nyní větší pevnost dávají najevo ženy. Tři ženy zůstaly u paty kříže P. Maria, Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tyto tři ženy představují trojí povolání ženy: duchovní mateřství, které se věnuje jen Bohu a vlastnímu posvěcování; mateřství fysické, které dává život a vychovává děti, které by se klaněly nebeskému Otci, a konečně mateřství sociální: to zůstává sice ve světě ale neza-kládá vlastní rodinu, nýbrž přeměňuje a obohacuje vlastní energie a přináší Krista do nových rozměrů moderní civilizace. Mons. Fulton Sheen pak poukázal na krásu každého z těchto tří povolání: jimi žena může splnit vlastní úkol být nositelkou jednoty mezi lidmi. "Jestli představujete tento druh žen, končil mons. Fulton Sheen, pak vám zdravíme a ukazujeme na vás druhým ^{ne} jako na moderní ženy, nýbrž jako na křesťanské ženy, které první stály u paty kříže na Velký pátek, ale které též první směly uzřít vzkříšeného Krista ve velikonoční jitro.

Berlín. Teprve nyní ~~se domníval~~ ^{vídám}, že v rámci vzpomíkových slavností na 16. výročí ~~osvobození~~ vězňů tábora v Sachsenhausenu ^{Sachsenhausen} sloužil světící biskup z Berlína mons. Bensch pontifikální mše svatou za pokoj duše obětí. "Práva člověka byla šlapána v prach kvůli barbaršské ideologii; pro svou víru, pro svobodu svědomí a ^{ne} presvědčení tisíce musely trpět strašná utrpení, pravil v příležitostném kázání; mše svatá byla sloužena v kostele Božského srdce Páně v Oranienburgu. Při slavnosti odhalení pomníku obětem koncentračního tábora katolíci oficiálně zastoupeni nebyli. Kdo ~~se~~ postaví ^{před} hrůzy koncentračního tábora jako člověk a jako křesťan, mimo děk se táže: Jak je něco takového možné? My všichni víme, že to je mžné v okamžiku, kdy člověka ~~se~~ začne ^{ne} posuzovat podle ^{jeho} užitečnosti, podle toho zda je schopný pracovat; jestli důstojnost člověka není nedotknutelná, jestli jeho svědomí a svoboda nepředstavují absolutní hranici, pak už je vytvořen onen strašný svět, do něhož se hodí koncentrační tábor a krematorium. Člověk není jen věc a kolečko v ~~produkčním~~ ^{ne} aparátu, právo není jen ve službě moci; jsou ~~že~~ věčné zákony a normy, které stojí nad mocí. ~~sou~~ ^{jsou} práva Stvořitele, kterých se člověk nesmí dotknout, aniž se dotkne důstojnosti člověka.

Svatý Otec Jan 23. udělil v uplynulých dnech zvláštní audienci účastníkům studijního zasedání o zjednodušení silničního provozu. Byli přítomni zástupci všech zemí západní Evropy. V proslovu pravil, že celý náš život je jedna velká cesta, kterou nadpřirozená pomoc a věrnost božích přikázání - také předpisů - činní snadnější a bezpečnější. Pracím sjezdu přál hodně uspěchu a aby přispěli k zblížení a zbratření národů.

V Římě pokračovaly práce sjezdu Světové unie spolků kat. žen. V úterý dopoledne promluvil indický jesuita P.D. Souza, někdejší delegát Indie na všeobecných zasedání OSN. P.D. Souza mluvil na téma Svět techniky na cestě k jednotě. Dnešní civilizace je ovládána vědeckou technologií, pravil úvodem a pak si položil otázku, jaký přínos ta podá jednotě ve světě; jednotou méně vnitřní proces, ovoce lásky. I dnešnímu světu techniky katolická žena může pomoci k jednotě svou prací plnou lásky v rodině a konečně i tím, že dá duši činnosti mezinárodních organizací. O spolu práci Světové unie spolků kat. žen a organizací UNESCO, promluvila paní Friberichová, která pracuje při UNESCO.

V neděli začnou polští katolíci 5. rok přípravy na 1000. výročí pokřestání země. Nastávající rok bude mít heslo: Obroda rodiny. Primas kard. Wyski v pastýřském listě vyzývá věřící, aby bedlivě naslouchali kázáním celý rok se bude kázat o podstatě a povinnostech rodiny. Kard. W. připomněl slavný slib ^{který} ~~xxx~~ r. 1956 v Čenstochově slavnostně složilo namísto poutníků při začátku novény přípravné; slib bude obnoven ve všech kostelích v neděli. Předcházející roky měly za hesla: Věrnost Bohu, Kristu a jeho Církvi, Milost, Křesťanský život, a Křesťanské manželství. Další roky budou mít hesla Křesťanská výchova, Sociální spravedlnost a láska. Náprava národních chyb a konečně: Maria nebeská královna Polska.

V Holandsku kat. Církev řídí 6500 škol, které ^{stát} ~~xxx~~ stejně podporuje jako své školy státní. I malé a velké semináře dostávají státní subvence. Vládní pomoc dvěma katolickým vysokým školám dosahuje výše 90%. Církev má celkem 2000 školek, 3700 škol prvního stupně, 410 škol středních, 460 soukromých technických škol, 55 malých seminářů a 59 velkých seminářů. Z 11 milionů obyvatel Holandska je 4 200 000 katolíků.

Za těchto okolností ocharana křesťanského svědomí se mění v denní boj v tiché uvědomělé hrđinství; a najdou se mladí, kteří se věnují tomuto apoštolátu. Protože i v MDR je nedostatek kněží, a rodiče na tento svůj úkol nestačí, dávají se do práce laici. Např. Už od r1952 existuje v Zhořelci Seminář pro katechisty; po 4 až 5 mesíců jinoši z celého vých. Německa žijí společným životem a se připravují na svůj pozdější apoštolát. Pocházejí ze státních škol; po skončení semináře se vracejí ke své normální práci, ale mimo ni pomáhají v duchovní správě kněžím, pracují jako ošetřovatelé nemocných a v katolické charitativní službě. Co vede tyto mladíky k práci, která před nimi naprosto neotvírá lepší materiální obzory? Pocházejí ze státních škol, po léta byli pod vlivem marxistické indoktrinace; náboženství jim líčili jako nevědecký předsudek, škodící rozumovému a sociálnímu pokroku. A přece cítí potřebu náboženského apoštolátu tak jako v suchu pouště člověk potřebuje vody, která by ho osvěžila. Asi 300 mladíků už prošlo zhořeleckým seminářem, a všichni zůstali věrní povolání, jehož hlas uslyšeli. Některí z absolventů dokonce se stalo kněžími. Jiní jako laici vykonávají dál tento apoštolát svědecky a nezjištěnou, který je nejmodernější a nejjistější známkou lásky ke Kristu a k jeho Církvi. Jsou to jako světlé paprsky, které pronikají tmou obklopující svět i lidi. I tyto paprsky ale vrhají správné světlo do temnoty, násilně udržované v zemích tzv. svobody a demokracie.

Vnitřek Cottbusu, blízko Frankfurtu nad Odrou je méně velký dle svého množství lidí, méně lidí podle jeho rozlohy. Čin průmyslu je výrazně menší, neplněný výhradně výrobou zbraní. Soudní přístavní důstřed nechává výrobu zbraní, třeba již vzdáleně.

→ T. E. J. u. K. patří k nejčetnějším, i když malým souběžným
můj výsud jsem.

ústav pro studium
totalitních režimů

Už jí bylo mnoho a byl kouzlem:

Ravat CECO 3-5-61

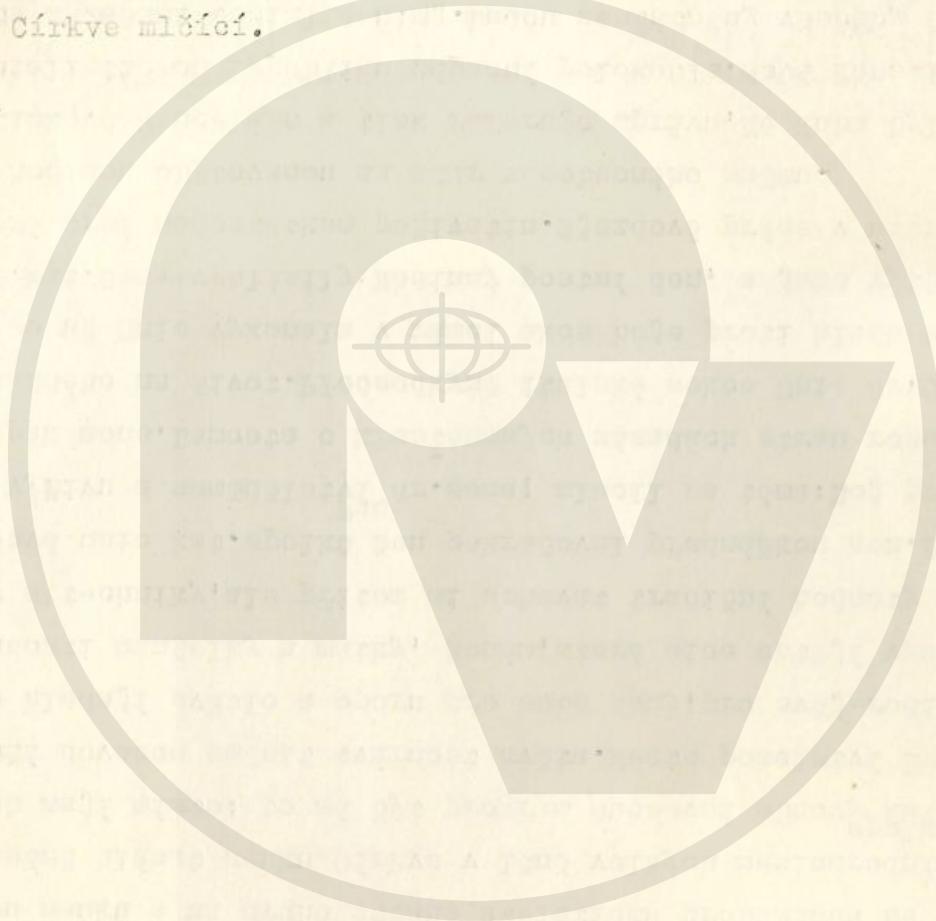
124/1

JM Svatý Otec Jan 23. přijal ve středu dopoledne ve zvl audienci účastnice sjezdu Světové unie spolků kat. žen; sjezd se koná v těchto dnech v Římě jako oslava 50. výročí založení Unie. V proslovu vzpomněl, že on sám stál u kolábků italské odbočky hnutí; dále žádal Pána, aby žehnal přípravné práce všeobecného sněmu, na který se připravujeme, a pak věnoval pozornost tomu, jak žena může přispět k jednotě ~~v světě žena má být zdrojem~~ Kristu a v Církvi jednoty v rodině, v společenském životě, občanském národním i mezinárodním. V ovzduší praktického materialismu a sobectví podávejte svědectví nezdolné věrnosti evangelii a žijte životem, který dává na vás zazářit krásu křesťanských ctností. Podle příkladu P. Marie generace kat. žen dovedly postupně prolnout život rodin a společnosti. Na vás je nyní pokračovat v tomto úkolu. Úkolem žen je dát první náboženskou a mravní výchovu novým generacím. A nejen to: do pokorného ^{všechno} zívota vkládat poselství Kristovo, vykonávat křesťanský vliv na místě, kde pracují, pomáhat ~~všem~~ poučování dospělých v pravdách víry, protéže ti mnohdy neznají blahodárnou katolickou nauku a na druhé straně ateistická propaganda se jakoby rzpoutala, a konečně hlásat nauku Církve v lůně velkých mezinárodních organizacích ve kterých mají místo: to má být program duchovní ^{spolků} obnovy katolických žen; s pomocí Boží dovedou změnit tvářnost světa. Neste poselství Kristovo všem ženám, které hledají světlo a oporu pro sebe samy, pro svůj rodinný život a pro své povinnosti manželky a matky, ženám, které sice chtějí využít všech vynálezů vědy a techniky, ale přitom si uchovat tradiční hodnoty kat. ženy.

Sjezd Světové unie kat. spolků žen pokračoval přednáškou gen. ředitele organizačace pro výživu a zemědělství ^{Fao} dr. sena; mluvil na téma: Boj proti hladu ve světě, a pak mnoho. I mnoho o křesťanských zásadách stran rozdělení majetku a práva každého na život. Předsedkyně italské sekce Unie dr. Carmela Rossiová vylíčila, co už Unie vykonala v rámci akce boje proti hladu ve světě: v řadící zemi např. kat. ženy vyhlásily Rodinný postní den, a jeho výtěžek byl darován zemím, které trpí nedostatkem poživatin. Sjezdové práce v úterý skončily adorační hodinou obětovanou za zdar všeobecného sněmu.

Světové tiskové kanceláře a tisk referuje zprávu, že Kuba byla vyhlášena za první socialistickou republiku západní polokoule. Nová konstituce prý bude prodchnuta zásadami socialismu: mj. budou zestátněny všechny školy a zrušeny školy soukromé. Prý budou též vyrovnaní ze země cizí kat. kněží; také domácí klerus podobně jako v zemích za železnou oponou musí přijmout koexistenci

se socialismem a respektovat jeho zřízení. Zpráva vjvolala všude na Západě velké rozhoření a bolest, protože další země se tak stane částí Církve mlčící.

RadioVaticana.cz

česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

SC/23 V pátek 5. května sv. Otec přijme ve slavnostní audienci britskou královnu Alžbětu II. a jejího manžela vévodu z Edinburgu. Tato návštěva nás v duchu zanese ke obyvatelům ostrova Velké Britanie, kteří až do 16. století byli katolíky, jejichž králové se až do dneška nazývají Defensor fidei - obránci víry, podle čestného názvu, který dal králi Jindřich VIII. papež Lvu X. ze jeho spis proti Luterovi. Než právě tento král začal odtržku od Říma, a jejím následkem několik desítek milionů křesťanů je mimo Petrův ovčinec. A nejen to, desítky, sta katolíků zpečetilo svou věrnost Římu a pravé Círvi smrtí na popravišti. Katolíci se stali štvanci, prý nepřáteli vlasti. Trvalo to plná tři staletí než papež Pius IX. r. 1850 mohl změnit anglickou misii v biskupská území a Anglii vrátit církevní hierarchii. Při stém výročí znova nastolení církevní hierarchie Pius XIII. rozhlasem promluvil k anglickým katolíkům: nesmírný jejich počet jich bylo shromážděno ve Wembley ském stadioně: byl tam jako ap. legát kard. Griffin, dalších 5 kardinálů a na 60 biskupů. Léta 1850-1950 byla velmi významná pro dějiny kat. Církve v Anglii: postupně byla odstraňována všechna protikatolická opatření a zákazy. R. 1927 parlament schválil tzv. Catholic Relief Act: jím se rušily všechny zákony proti katolíkům, uznávala se jejich právní rovnoprávnost před státem, dávalo se jim právo ucházet se i o nejvyšší vládní úřady. R. 1944 parlament schválil tzv. Education Act: zákon sice nesplnil všechna přání katolíků: přece jen jim zaručoval 50procentní příspěvek na katolické školy. Ve Skotsku je tato státní subvence ještě vyšší, třebaže školy musí připustit větší státní kontrolu. Za první světové války Velká Britanie zřídila vyslanectví u Sv. stolice; zmínky zasluhuje, že tomuto vyslanectví neodpovídá nunciatura v Londýně. Přátelské styky mezi Vatikánem a britským královským dvorem jsou ale dál významnější: R. 1902 Lev XIII. poslal zvláštní delegaci ke korunovačním slavnostem krále Eduarda VII. Delegaci vedl slavný mons. Merry del Val. Tehdy ještě britští králové před parlamentem v přísaze říkali slova nemálo urážlivá pro katolíka. Tato slova byla odstraněna za pří vstupu na trůn Jiřího V., syna Eduarda VII. Na jeho korunovaci sv. Pius X. poslal zase zvláštní delegaci; jejím sekretářem byl mons. Evžen Pacelli, pozdější Pius XI. Dlelegaci ke korunovaci Jiřího VI. a Alžběty II. poslali Pius XI. a Pius XII.

Prvním britským králem v naší době, který výkonal návštěvu u papeže, byl Eduard VII. r. 1903.

Jiří V. r. 1922. Provázela ho královna Mary.

Při korunovaci r. 1936 vedl and. u Pia XI.

11. května Pius XII. přijal v audienci princeznu Margaretu, dceru Jiřího VI. Příštího roku korunní princeznu Alžbětu, která byla provázena svým manželem Filipem, vévodou z Edinburgu.

Též Jan 23. už přijal v audienci členy anglické královské rodiny: 28. dubna 1959 přijal královnu matku Alžbětu, která byla provázena princeznou Markétou.

Britští státníci vykonali audienci ve Vatikáně několikrát: k oficiální návštěvě v Římě patří i audience ve Vatikáně. 23. listopadu m.r. Jan XXIII. přijal v audienci ministerského předsedu McMillana.

Velký ohlas vyvolala zdvořilostní návštěva, kterou loni 3. prosince vykonal ve Vatikáně arc. z Canterbury dr. Fisher.

Také návštěva královny Alžběty podle prohlášení z buckinghamského paláce bude návštěvou zdvořilostní; nepřipisuje se jí žádný zvláštní význam.

Přece ale jistě přispěje z většímu zlepšení vztahů mezi anglikánskou a katolickou Církví, píše deník Daily Herald. K návštěvě dojde jen pět měsíců po návštěvě dr. Fishera; znamená tedy, že dojde k užším stykům mezi anglikánskou církví a katolickou.

V První pouti pařížských studentů do Chartres se zúčastnilo v neděli na 15 000 osob. Pout je konána na památku slavného francouzského konvertity Charles Peguyho. U bran katedrály charteské přivítali studenty, kteří putovali pěšky kar. Feltin a biskup z Chartres. Za pouti byla rozjímání věnována téma: Cesty víry a život z víry.

V v Aix-en-Provence ve Francii se konají v leto dnech oslavy 100. výročí smrti mons. de Mazenoda, biskupa z Marseille a zakladatele řeh. společnosti oblátů P. Marie Neposkvrněné. Aix en Provence je rodiště tohoto slavného biskupa a misionáře. V druhé polovině května se oslavy konají v Marseilli.

8. října, ve výroční den smrti papeže Pia XII. budou uvěřejněny dva svazky s anglickým překladem hlavních řečí tohoto velkého papeže. Knihy vydá v St. Paul v USA nakladatelství North Central Publishing Company. První svazek obsahuje 52 různých řečí s dějinným i doktrinálním komentářem; druhý svazek přináší pouze 19 vánočních poselství Pia XII.

V arcidiecézi Luluaburg v provincii Kasai v Kongu bude v září otevřena katolická technická a průmyslová škola; Církev tak vyjde vstříc velké potřebě vychovat technické kadry pro místní průmysl. Škola bude vychovávat především elektrotechniky a přesné mechaniky; bude mít čtyřroční kursus. Absolventi škol budou moci jít přímo na fakultu inženýrství.

Kongregace obřadů konala v úterý své obvyklé zasedání. Přítomní členové a poradci nejdříve jednali o zázračném uzdravení, které se připisuje přímluvě bl. Vincence Pallottiho, zakladatele společnosti pro katolický apoštolát, zvané palotinů. Bl. Vincenc Pallotti zemřel r. 1850 a byl prohlášen blahoslaveným r. 1950, za pontifikátu Pia XII. Bl. Vincenc Pallotti, apoštol Říma je původce otkávy modliteb za jednotu lidí v jedné Kristově Církvi, jak se koná vždy v oktávě po svátku zjevení Páně v římském kostele S. Ondřeje ^{Valle}. Kongregace obřadů dále jednala o zahájení procesu ^{svato} ~~účinného~~ uvedení bl. mučedníků ugandských: Matouše Kalemby Morumby a jeho 20 druhů; byli zavražděni r. 1886, když odmítli ~~účastit se protipřírozených hříchů~~ proti 6. přikázání. Prohlášil je blahoslaveným Benedikt XV. r. 1920. Mnoho biskupů z Afriky v čele s kard. Rugambwou poslali do Vatikánu prosebné listy, žádající o svatořečení těchto hrdinů africké Církve. — Kongregace obřadů konečně vyslechla posudek o spisech služebníka Božího severoitalského kněze Mikuláše Rusky, který byl zavražděn pro víru protestanty r. 1618, a služebnice Boží Izabely Marie z Getseman, zakladatelky sester oblátek od P. Marie Nanebevzaté, která zemřela v Paříži r. 1921.

Portugalští biskupové vyzvali společným pastýřským listem své věřící, aby rozjímali nad poselstvím P. Marie z Fatimy a aby je uvedli ve skutek ve své životě. Jen Kristova milost dovede vytvořit nového člověka a zachránit svět od zhoubu, do níž se ~~účastníkům~~ vyprošovaná vytrvalou modlitbou vrací. Všechno lidské úsilí vykonané bez ohledu na Boží zákon, je ~~účinné~~ nadarmo. Člověk uvrhl svět do jeho dnešní tragédie právě proto, že ~~účastníkům~~ chtěl být spasitelem sám sobě.

Biskup Z. Bilbaa ve Španělsku mons. Gurpide uveřejnil pastýřský list k svátku sv. Josefa Dělníka; mluví v něm o starostlivosti Církve o svět práce. Mons. Gurpide vyzývá zaměstnance, aby ze všech sil hleděli zaručit svým zaměstnancům dostatečnou základnu k důstojnému životu; těžkosti vyplývající z nejisté hospodářské situace nesmí se řešit na úkor dělníka, který už tak je donucen k boji, aby si vydělal živobytí.

Městská rada m. sta Barcelony dá postavit pomník zemřelému papeži Piu XII.

Pomník bude stát na místě, kde se r. 1952 konal 36. eucharistický sjezd.

Pomník bude odhalen v říjnu.

President rakouské republiky Schärf udělil lékařům a sestrám, kteří pracují v nemocnici ve Varaždíně vysoká státní vyznamenání. Je to projev díku za péče, kterou lékaři a ošetřovalé se starali o kard. Königa, arc. z Vídně, když byl ošetřován po svém těžkém zranění cestou napohřeb kard. Stepince.

V pátek dopoledne sv.Otec Jan 23. přijme v slavnostní audienci britskou královnu Alžebětu II., který bude provázena chotěm princem Filipem, vévodou z Edinburgu a jinými osobnostmi, mj.vyslancem Velké Britanie u sv.Stolice sirem Petrem Scarletem a maršálem lordem Alexandrem z Tunisu.Vatikánský deník přináší zvláštní článek,kterým zdraví vznešenou návštavnici:vzpomíná,že dnešní královna Alžběta už r.1951 vykonala návštěvu ve Vatikáně,nedlouho po své svatbě s princem Filipem.Poslední britský králem, který vykonal návštěvu ve Vatikánu, byl děd královny Jiří V.Mnoho času uplynulo od této chvíle,mnoho událostí se stalo;ve světě, který zdá se zapomíná na vše,co není bezprostřední přítomnost,Církev stojí dál,jako znamení spásy pro všechny lidi dobré vůle,jako příslib pokoje v klidu a řádu.Je zásluhou slechetného britského národa, že zažehnul v toliku částech světa nová ohniska kultury, svobody a lidského pokroku, že dal podivuhodnému společenství národů, rozdílných původem,národností,tradicemi,ře- vlastní řeč, vlastní kulturu a civilisaci, že jim sdělila dědictví,které má své kořeny v křesťanské víře.Článek končí přáním,aby toto dědictví křesťan přineslo hojně ovoce pro britský národ,představovaný královnou,manželkou a matkou, nejen pro britské společenství,ale pro všechny národy země:aby rostly v pokoji,přislíbeném o betlémské noci všem lidem dobré vůle.Audience královna Alžběty u sv.Otce bude vysílána přímým přenosem Eurovizí a vat. rozhlasem v řeči italské, francouzské a anglické.

Čtvrtiční I.Os.Romano přinесlo latinský výnos nejvyššího papežského ceremonáře mons.Dante; mons.Dante oznamuje všem,ktěž mají právo se účastnit papežských bohoslužeb,že sv.Otec ve čtvrtek na svátek Nanebevstoupení Páně zařídí mezi svaté bl.Bertilu Boscardinovou z řeh.společnosti sester nejsv.srdci zvaných též od sv.Dorothy.Po skončení obřadu Evatořecení sv.ořec bude přítomen lit.Terence breviářové lit.modlitby a pak bude celebroval sl.mši sv.

Do Říma sevrátil gen.představený řádu kapucínů P.Klement z Milwaukee.Vykonala vizitaci v některých misích svěřených kapucínům, od Řecka až po ostrov Guam a Austrálii.Kapucíni spravují 49 misijních oblastí;pracuje tam 1 041 kněží a 238 bratří laiků.Dalších 682 řeholníků pracuje v územích Afriky, Asie, Ameriky a Oceánie, které jsou též ve skutečnosti misiami.

Francouzský misionář P.Coquelet,který pracoval spolu s 6 řeholníky blízko města Tha Vieng v Laosu je už téměř měsíc nezvěstný;zde se,že byl unesen bojovníků strany Pathet Lao.Už dříve byl takto tajně zatčen a unesen jiný misionář P.Leroy,který nyní je internován v území Kang Khay.

V některých měsících mluví o tom mnoho věcí.

Zkušenosti s měsíčními exerciciemi v Italii.

/Civiltà, 1. dubna 1961, M.Flick,S.I., pp.18-28/

Osservatore Romano přinesl 5. ledna 1961 tuto zprávu: Kardinál Leger a Msgre Godferry, biskup ve Sv. Janu, se zúčastnili spolu se čtyřiceti kněžími v Montrealu ~~o čtyřiceti dnech~~ exercií podle sv. Ignáce ve ville sv. Martina. Trvaly ~~čtyři~~ třicet dní." Tato zpráva je zajímavá pro to, že tu jde o zkutečnost, která se v posledních letech často opakuje. Všude se ~~zakládají~~ vyskytují skupiny kněží a řeholníků, kteří ~~sé~~ rádi prodělají celé měsíční exercicie. Na příklad v Italii je každé léto pět ~~týdnů~~ takových kursů. Zúčastnit se jich stojí obyčejně nemalé obtíže. Byli tu misionáři, kteří obětovali ~~si~~ pro tento měsíc celý svůj čas, který mohli ztrávit ve vlasti, byli tu úředníci římské kurie, které stály tyto exercicie celou dobu prázdnin, byli tu kněží z farní správy, pro které bylo velmi obtížné se uvolnit na celý měsíc a ani po stránce finanční jim to nebylo lehké. Ale přesto účast na nich se nezmenšuje. Ti kteří se jich zúčastnili ani po letech nelitují, že vynaložili svůj čas tímto způsobem. P. Flick, který tyto kurzy několikrát vedl, cituje několik dopisů. Jedn z nich пиše: "Začal jsme měsíční exercicie s obavami, ale moje páchnutosti rychle vyprchaly. Vzpomínám si dnes na tu dobu s velkou radostí." Jiný kněz ~~je~~ ujišťuje, že to byla pro něj největší milost, které se mu dostalo po kněžském svěcení. "Žije teď stále ze vzpomínek na ~~ty~~ ty krásné dny. Znovu si předčítám záписy z té doby a mám z toho víc a víc užitku. Změnil se můj způsob modlitby, ~~máxprázeaxiixymáxp~~ vidím svou práci nyní v docela jiném světle." Často se stává, že některý z účastníků se po roce vráci, aby prožil alespoň několik dní v atmosféře, která se mu stala milou.

Ti kteří si navykli dělat exercicie jen tři dny, se obyčejně diví, jak je možné vydržet celých třicet dní v duchovních cvičeních. Pochybují se někdy i o tom, má-li to smyslu. Ti kteří se exercicií účastní, nejsou obyčejně ti kněží, o nichž by se tvrdilo, že mají potřebí nápravy života. Bývají to právě ti nejhorlivější. Když se ukáže někomu poprvé program těchto exercicií,

obyčejně se diví ještě víc. Nejde tu o nějaké kurzy pastorační, nebo kulturní přednášky, ale jde tu o skutečné exercicie, kde se jen jen modlí a rozjímá o životě Krista Pána. Jak si tedy máme vysvětlit ten trvalý úspěch, který přináší měsíc usebranosti a mlčení? Stojí za to uvážit o tomto zjevu, protože se v něm zračí jeden ze základních prvků křesťanského života, který se zdá být zapomenutým.

Víme všichni dobře, že náboženský život není v tom, že bychom se jenom hleděli uvarovat určitých skutků, které jsou hříšné. Podstata křesťanství je milovat Boha z celého svého srdce a ze vši své myslí. Kristus Pán začal své kázání slovy: Činte pokání; *þ* ^{v řeči} ~~Necké~~ slovo pokání ^{v řeči} nebyjdřuje hned na první pohled myšlenku Spasitelovu. Řecky se tu ~~πεινά~~ praví: metanoia, to jest změna celého smýšlení člověka, vnitřní proměna. Nekonají tedy v pravém sléva smyslu pokání ti, kteří učiní jen nějaké předsevzetí, rozhodnutí. Takoví člověk je ochoten přemoci nějakou zlou nákonnost, přidat několik nových modliteb a pobožnosti, hledí ovládnout své nesympatie, ale víc už neví, co by měl dělat. Ale s druhé strany vidí jasně, že jeho život neodpovídá tomu, co čte v Písmě svatém, v liturgických textech, v ducovních knihách o pravém smýšlení křesťanském. Co mu tedy chybí k tomu, aby se stal dokonalým křesťanem? Nejlépe se to objasní příkladem. Jsou lidé, kteří pracují v obchodě a jsou skuteční obchodníci tělem i duší. Mladý člověk na příklad najde zaměstnání ve velkém obchodním domě. Pracuje svědomitě po celou dobu pracovních hodin. Je obchodníkem pokud je ve službě. Sotva však opustí službu, zapomene a snaží se zapomenout na všecko. *þ* ^v Jsou-li prázdniny, je rád, že o obchod ani nezavadí. Docela jinak vypadá typ obchodníka. Kudy chodí, tudy myslí na svůj výdělek, na všecko se dívá z této stránky. Nežije dvojím životem, jinak v obchodě a jinak venku, i vnoří myslí jen a jen an svůj podnik. Nedá se tedy říci, že by obětoval svému podniku jen ~~několik~~ určitý počet pracovních hodin, on mu obětoval sebe a celý svůj život. A právě tento postoj změnil celou jeho osobnost, stal se typem obchodníka. Celé jeho myšlení se přeměnilo. Podobný postoj má i pravá matka ke svým dětem, ona jin neobětuje pouze několik

hodin denní práce, ona myslí na své děti sotva se probudí. Je matkou. A právě tento fakt proměnil celý její život. Myslí, cítí, jedná jako matka, nemůže jinak, nemůže být matkou jenom ve službě, ale ne v prázdninách.

Abychom vás většili tuto změnu, můžeme rozlišit v člověku dva druhy svobody. První a základní svoboda člověka je v tom, že si sám vyvolil určitý zásadní postoj ke skutečnosti. Druhá svoboda se pak týká jednotlivých denních skutků, tak jak se namanou každou chvíli. Je jisté, že člověk v denním životě je schopen si vybrat mnohdy to, co se nesrovnává s jeho zásadním postojem. Někdo na příklad zásadně ve všem šetří, ale někdy zbytečně vynaloží velké peníze na věci nepotřebné. V jednom okamžiku zboří mnoho z toho, co dlouhou dobu pracně nastavěl. ~~Tedy/ámu/~~ K tomuto druhu lidí patří t. zv. prostřední křestané. V určitých obdobích a v určitých činech slouží Bohu, v jiných chvílkách a okamžicích se cítí jakoby mimo službu, jakoby na prázdninách od svých náboženských povinností. Je v nich tedy mnoho křestanského, podobně jako je mnoho obchodního v tom, kdo pracuje v určitých hodinách v podniku. Ale nejsou typem křestana, jako nebude nikdy pravou matkou ta osoba, která jen v určitých hodinách se stará o děti.

~~Výzvy/výzvy/jed/je/tu/~~ Tragika vlažných křestanů je v jádřena už v evangeliu slovy: Nemůžete sloužit současně Bohu a mamom. Jako křestan člověk si ~~zavádí~~ zásadně zvolil život v Bohu a pro Boha. Scholastická filosofie tomu říká option fundamentalis, první a základní postoj. Bohužel tento postoj je v denním životě stále a stále zastírány rušen opačnými volbami. Křestan je si toho vědom, cítí to jako bolestný rozpor, ale neví sirady. Pouhé předsevzetí změnit se obyčejně ~~je~~ málo pomáhá, Potřeboval by se dostat do jiné atmosféry, kde by jakoby dýchal jiný vzduch.

Dlouhá zkušenost ukazuje, že toto nové prostředí se najde jen a jen v opravové modlitbě, kde se člověk živě a konkretně setká s Bohem. Není tedy divu, že jsou to právě měsíční exercicie, které působí velkou změnu v našem srdci. Změna našeho srdce je tak důležitá, že i samy svátosti nemohou působit a nepřinášejí užitek, není-li v nás určitý stupen vnitřní proměny. Nedá se pochybovat o tom, že i krátké duchovní obnovy, postní kázání, pouti působí na naši mentalitu, ale málo co se vyrovňá učinků třicetidenních exercicí. I když se jich ~~našim~~ může učastnit poměrně malý počet kněží, výsledek je vždycky velký a není divu, že tato iniciativa nabývá víc a víc obliby v Italií i jinde.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. přijal v pátek dopoledne ve slavnostní audienci britskou královnu Alžbětu, která byla provázena ~~svým~~ chotem, prince Filippem, vévodou z Edinburgu a dalšími osobnostmi, mj. vyslancem Velké Britanie u Sv. stolice sirem Petrem Scarletem. Audiencia se konala podle slavnostního ceremoniálu vyhrazeného hlavám států.

Kolona vatikánských aut přijela pro královnu Alžbětu II. a její doprovod do její římské rezidence. Na rozhraní Itálie a vatikánských přivítaly královnu Alžbětu nejvyšší občanské autority vatikánského státu. Čety čestné palácové stráže a švýcarské gardy stály čestnou stráž. Na nádvoří sv. Damasa uprostřed Vatikánu čekaly na vzácné návštěvníci ostatní hodnostáři papežského dvoru; v jejich doprovodu královna Alžběta krácela vatikánskými sály až k ~~sv. Otci~~ sv. Otci, kde už čekal Jan XXIII. V

w. Otec setrval s královnou Alžbětou a jejím chotem princem Filipem, vévodou z Edinburgu v soukromém rozhovoru, který trval asi 25 minut. Po jeho skončení byly představeny sv. Otci čsoby královnina doprovodu. V přítomnosti všech sv. Otec pronesl krátký francouzský proslov: přivítal vznešené návštěvníky ve Vatikánu, a dodal, že jejich návštěva znamená dobršení přátelských styků mezi britským královstvím a sv. Stolicí, jimiž je poznamenáno posledních 60 let. Sv. Otec vzpomněl návštěv Eduarda VII u Lva XIII. r. 1903, a dojmu, jaký už něho, seminaristu vykázala ona návštěva; vzpomněl též audience Jiřího V., kterou vykonal děd královny Alžběty Jiří V. u papeže Pia XI., na navázání diplomatických styků mezi Sv. stolicí a britským královstvím r. 1914, nývštěvy jí samé, ještě když byla korunní princeznou u Pia XII. a konečně svého vlastního setkání s královnou matkou a princeznou Markétou r. 1959. Svatá stolice bez ustání si přeje a podporuje všemi prostředky které má k dispozici uskutečnění věkého ideálu křesťanského pokoje, lásky, bratrství mezi lidmi a národy. Ve světě, který je zmítán tolika erou nejistotou a nebezpečími, ale který v hloubi srdce touží, aby byl uskutečněn tenti ideál, britský národ má přední místo; jeho státníci podávají hodnotný přínos k udržení pokoje a k rozboji přátelských styků mezi národy. Sv. Otec pak poslal svůj pozdrav všem katolíkům, kteří žijí v zemích britského společenství, a kteří též přispívají k pokroku a blahobytu svých zemí, a ujistil královnu jejich věrnosti a oddanosti vůči britskému královskému domu. Sv. Otec končil modlitbou k Bohu o hojnou nebeských darů pro královnou, jejího chotě, pro celou královskou rodinu a všechny národy Velké Británie a britského společenství. - Na památku audiencie sv. Otec daroval královně Alžbětě sbírku 20 římských mincí, které byly

nalezeny v katakombáv a které nesou obrazy 7 římských císařov. Mince jsou upevněny v uměleckém orámování, stříbrném a nahoře je upevněna zlatá medaile pontifikátu Jana XXIII. Dále daroval královnu Alžbětě publikaci o dílech Rafaelových a pro syna a dceru královských manželů dvě sbírky vatikánských známek vadaných za jeho pontifikátu. Královna Alžběta darovala sv. Otci vzácně vyzdobenou hůl procházky, ze slonoviny a tři fotografie: královny Alžběty, prince Filipa a celé britské královské rodiny.

Po skončení audience u Sv. Otce královna Alžběta se svým doprovodem vykonala též návštěvu u vat. státního tajemníka kard. Tardiniho. — Kard. Tardini splatil královnu její návštěvu jménem sv. Otce v její římské rezidenci.

V odpoledních hodinách královna Alžběta se brátila do Vatikánu v zcela soukromé formě, aby shlédla některé sly Vatikánských muzeí a zvl. výstavu manuskriptů a jiných památek, které mají vztak k dějinám Velké Británie, a které jsou uchovávány ve vat. knihovně.

Celá audience britské královny Alžběty byla vysílána Eurovizí, tv. stanicemi zápa. Evropy a přímým přenosem vat. rozhlasem v řeči italské, franc. a angl.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V pondělí večer vat. rozhlasová stanice vysílá spolu s ženevským rozhlasem a řadou dalších rozhlasových stanic symfonickou skladbu belgického skladatele Louise de Mestera na slova Karla Jonkhera. Tento společný pořad tvoří část oslav Světového dne Červeného kříže, vyhlášeného pod záštitou Mezinárodního výboru Červ.kříže. Pořad začíná o půl deváté; proto naše obvyklé vysílání v neděli večer odpadá.

24 nováčků Švýcarské papežské gardy složilo v sobotu dopoledne přísahu věrnosti nynějšímu papeži a všem jeho právoplatným nástupcům. Slavnost přísahy se konala v sobotu dopoledne na nádvoří Belvedere. Po jejím skončení sv. Otec z jednoho balkonu udělil všem přítomným své áp. požehnání. 6. květen je výroční den tzv. Vyplenění Říma r. 1527, kdy mnoho gardistů položilo život v obraně papeže proti francouzským vojákům, kteří plenili Řím.

V Římě skončil sjezd Světové unie spolků kat. žen. Na závěrečném zasedání bylo ohlášeno, že novou předsedkyní na místo Francouzky sl. du Rostuové byla zvolena Španělkas. Pilar Bellosillo. Kard. Pizzardo protektor Unie vyzýval kat. ženy aby se zajímaly o to, jak odpomoci nedostatku kněží, který znamené jednu z nejv těch starostí Církve. Sl. Bellosilllová ujistila kardinála, že kat. ženy pomohou modlitbou a činem. Závěrečný referát na téma hesla sjezdu: Kat. žena nástroj jednoty: Hlavní úkol ženy je nést jednotu a pokoj do světa, který je rozdělenými a nesvorností. Dílo pokoje, které žena může nést na všechna pole vyzdvihu je, že všechno úsilí a touha po jednotě mají smysl jen protože existuje nebo má existovat jednota všech lidí v Kristu a konci veků. Sjezd byl zakončen přečtením závěrečných usnesení a zpěvem Magnificat.

Britská královna Alžběta vykonala v sobotu dopoledne návštěvu baziliky sv. Marka v Benátkách. U brány baziliky ji přivítal patriarcha kard. Urbani, a na památku návštěvy jí daroval dílo o benátských uměleckých památkách; úvod k tomuto dílu napsal předchůdce kard. Urbaniho na stolci sv. Marka kard. Roncalli dnešní sv. Otec Jan 23.

ZPav. služba Noticias Catolicas přináší zprávu z Havany na Kubě, že hlavní vedoucí kat. organizací kubánských jsou ve vězení. Jsou to např. předseda Hnutí jiných kat. akce, předsedkyně dívek Kat. akce, předsedkyně spolku kat. žen a dr. José Ignacio Lasada, býv. předseda konfederace světové mar. družin a naposled předseda ústředí katolických organizací a ředitel kat. televizních pořadů, zrušených v září m.r.

Nejdříve upozornění: Toto vysílání je opakováno též v úterý v poledne; v pondělí večer o půl deváté české vysílání odpadá, protože vat. rozhlas vysílá spolu s řadou evropských rozhlasových stanic pořad k Světovému dni Červeného Kříže. - Ve čtvrtek 11. května ^{dopoledne} vat. rozhlas vysílá přímým přenosem obřady kanonizace bl. Berthily Boscardinové, řeh. sestry ze společnosti učitele od nejsv. srdečí, zvaných též dorotejky. Po skončení obřadu svatořečení sv. Otec bude přítomen Terci, třetí hodince breviáře a pak bude celebrovat slavnost svatou. Příští neděli 14. května se koná v Rímě mezinárodní sjezd katolických dělníků k oslavě 70 výročí vydání encykliky Lva XIII. Rerum novarum. Svou účast přislíbili zástupci 58 křesťanských dělnických hnutí z 46 zemí. V neděli odpoledne se bude konat průvod dělníků od Kolosea na náměstí sv. Petra, kde k nim promluví sv. Otec. Slavnost bude vysílána vat. rozhlasem a též Eur. vizí - TV stanicemi západ. Evropy.

Letošní mezinárodní pouť vojáků do Lurd je na programu od 2. do 4. června.

Bude přítomno na 40 000 vojáků z 12 zemí.

P. Adolf Martin Borman, nejstarší syn smutně proslulého nacistického předáka, odjede jako misionář do Konga. V rámci slavnosti v kapli kláštera řeh. společnosti Misionářů B.S.P. ^{v Eichstättu v NSR} přijal misionářský kříž a spolu s několika svými řádovými spolubratry odjede v nejbližší budoucnosti do Konga. Na kněz byl vysvěcen před dvěma roky v Innsbrucku.

Podle poslední statistiky, kterou uveřejnila Americká katolická ročenka, bylo ve Spoj. státech severoamerických k 1. lednu 1961 celkem 42 104 900 katolíků; znamená to o 1 233 598 více než m.r. a o 13 a půl milionu více než před 10 lety.

Katolické školy 1. stupně v Kongu navštěvuje v roce 1960/61 celkem 363 893 žáků. Školy mají celkem 9 028 tříd. Vyučuje v nich 9 370 učitelů a učitelek. Jeden ze dvou soudců Nejvyššího soudu ^{západ.} v Pakistanu je katolík. Je to Herman Raymond, bratr mons. Leonarda Raymonda, biskupa v Allahabadu v Indii. Nejvyšším soudcem ho jmenoval president republiky Ayub Khan. V jmenování katolíka ^{přezd} nejv soudce můžeme vidět významný projev uznání vůči katolíkům, kteří je v Pakistanu z 90 milionů jen 300 000.

Přednášky oratoriánů sv. Filipa se konají v Rímě cyklus přednášek o marxismu. V sobotu večer pronesl přednášku na téma "Český jesuít r. Josef Olšar, profesor na Pap. ústavě pro vých. vědy.

"Inzerát zpráv z ~~mezinárodního~~ hlediska mezinárodního"

Pod tímto titulem publikuje německý časopis "Hochland" v čísle z minulého prosince/1960/ několik úvah o Eucharistickém kongrese v Mnichově, které tu krátce shrnujeme. Mnoho lidí, ať už z kruhů církevních, či z řad laických, očekávalo kongres se smíšenými pocity. Nelibí se totiž všem masové manifestace, organizovaná zbožnost, veřejné vyznání víry venku, na ulici světa, který dnes už není křesťanský. Ačkoliv se Eucharistický kongres mnichovský setkal s neobyčejným úspěchem, některí skeptikové se stále na takové projevy dívají s určitou výhradou. Může být, že tato váhavost je známkou přehnaného individualismu, určitého církevního romantismu, abychom tak řekli. Jsou lidé, kterým se líbí Církev jenom v katakombách, skrytá, v které není nic světského a pozemského. Ale může též být, že skeptický postoj některých katolíků k veřejným církevním manifestacím není nic jiného, než jakousi podvědomou reflexí o samé podstatě Církve, o tom, co je na ní stálého, věčného, a o tom, co se mění v každé době a s každou generací. ~~MOMMOMM~~

Je jisté, že celá lidská společnost prodělává v poslední době rychlý vývoj. Všechno se mění. Mění se i Církev? Jaké bude její místo v tomto světě zítra? Vyskytuje se tu dvojí názor. Jedni říkají: Církev je určena k tomu, aby přivedla všechny národy ke spásě Kristově. Její úkol nepřestane, dokud se království Boží nerozšíří po celém světě. Ať jsou pronásledování jakákoliv, milost nakonec zvítězí, a nepřítel bude přemožen. Tento nadpřirozený optimismus dodává katolíkům sílu, aby pracovali a bojovali bez jakékoliv bázně, s vědomím své nadřazenosti nad všemi svými protivníky.

Druzí se dívají na tajemství Církve z trochu jiného hlediska. Ježíš Kristus přišel spasit svět, ale víme, že jeho vlastní národ Ho nepřijal a že ho ukřížoval. Vstal z mrtvých a sedí po pravici Otce.

Ale svého vítězství dosáhl zkrze smrt a ukřížování. Kříž se tedy stal symbolem spásy světa a budoucí slávy. Církev je povolána, aby šla šlépějemi svého Zakladatele a je společnost těch, kteří přijali víru v Jeho kříž. Jím zjevené slovo předpovídá na tomto světě trápení, pronásledování, triumf Antikrista na konci věků. Ale je chráněna též příslibem, že Utěšitel bude vždy s ní, a že brány pekelné ji nepřemohou. Právě v té nejkritičtější hodině, kdy se bude zdát, že její nepřátele nabyla definitivní převahy, objeví se znova oslavěný Kristus zde na zemi a obnoví i viditelně království Boží. Když se díváme na Církve z tohoto ~~povídání~~ hlediska, tu její dějiny nejsou přímočarým vývojem z malé skupinky v Jeruzalemě k velké společnosti světové, která obsáhne všechny státy a všechny národy. Kristus Pán neslíbil Církvi, že půjde vždy ~~touto~~^{přímo} cestou pomalého vzrůstu. Vyskytnou se lidské slabosti, hříchy, chybné kroky, svědectví pravdě se zatemní naší vinou.

Které z tohoto dvojího hlediska na budoucnost Církve je správnější? Obojí vychází z jednoho s společného základu. Církev je založena Kristem, aby hlásala Jeho pravdu od doby Nanebevstoupení Páně, *až* do jeho druhého příchodu. To je její poslání. Jakým způsobem však bude svéposlání vykonávat? V tom se liší obě mínění. První, které jsme nazvali "optimisty" se rádi vrací k historickému faktu ediktu milánského, jímž císař Konstantin povolil Církvi svobodu. Spolupracovaly tu sice motivy politické, ale čin sám v řádě Boží prozretelnosti znamenal mezník ve vývoji evropské civilisace a ve vývoje Církve ve světě. Měla sice i tato svoboda různé nevýhody, ale pokrok Církve v západním světě je bez ní těžko myslitelný.

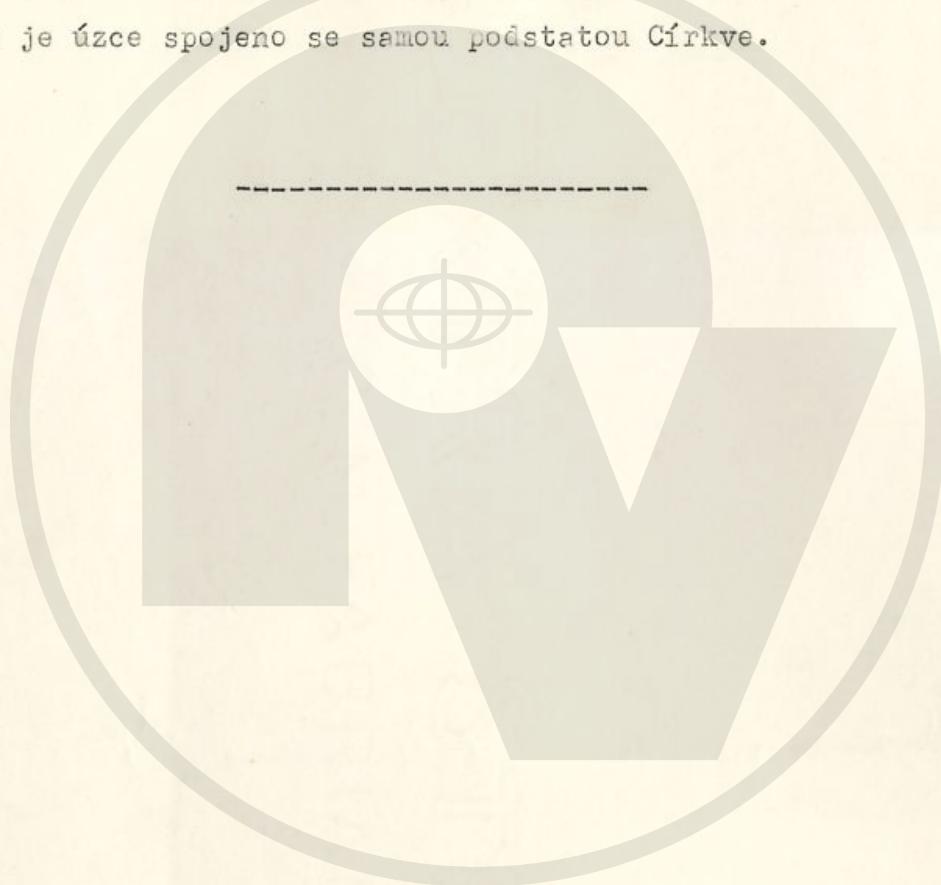
Zastánci druhého mínění, a mezi ně je nutno zařadit i pařížského kardinála Suharda, se nedívají s takovým nadšením na mír darovaný Církvi císařem Konstantinem. Stalo se tehdy, že Církev vstoupila do státního a veřejného života, ale to ji dnes stojí mnoho obětí.

Musí mnoho sil vynaložit na to, aby udržela své postavení ve veřejném světě a s druhé strany, kterou ji veřejná společnost za to poskytuje, je nevelká. Ti, kteří se stávají křesťany pro motivy státní a společenské, jsou křeštané povrchní a vlažní. Odvolávat se na Boží prozřetelnost, není též docela správné. Jisté je, že Bůh tento hist rický vývoj dopustil, ale my lidé máme také odpovědnost za to, co se děje dnes a ~~co~~^{se} bude dít zítra. Někteří by se rádi drželi požadlenného mínění, že se v dějinách nedějí ~~mámenná~~ omyly. I Církev se skládá z lidí a má právo i povinnost svůj lidský postoj měnit podle struktury společnosti, ve které žije, aby se více a více přibližovala neproměnlivému ideálu, pro který je založena.

Přizpůsobit se však potřebám dnešního světa není věc snadná. Dnešní svět žije ve světle velkých masových organizací, kolektivismu. Zdálo se by se ~~tedy~~, že taková veřejná manifestace, jakou je světový Eucharistický kongres, nejlépe odpovídá duchu a potřebám doby. Ale s druhé strany by bylo velkým omylem myslit, že se zachytí masy jen tím, že budeme množit velké masové manifestace. Nenapodobíme tím, ptá se autor článku, ~~nevědomky~~ naše nepřátele, kteří chtějí právě tímto způsobem působit na lid? Naši nepřátelé proti nám bojují na shromážděních, odborovými organizacemi, stranami, ~~mamnamm~~ rozhlasem, televísí, tiskem. Pouštíme se s nimi do boje na tomto poli. Možná, že to není ani tak důležité, jak si mnozí myslí. Nás úkol není ani tak mít vliv ve světě a vynaložit všechny své síly na to, abychom si jej udrželi, jako spíš vydávat svědectví před celým světem, svědectví o Kristu a jeho víře, Možná, že tato cesta je tvrdá, zrovna tak, jako byla tvrdá cesta židů pouští, ale jistě jistě vede do zaslíbené země.

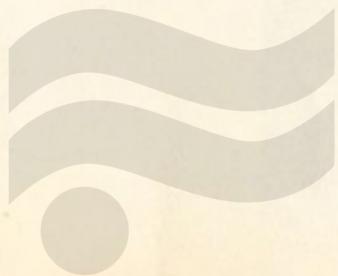
Autor těchto úvah v německém časopise tu nadhodil mnoho zajímavých problémů. Nevyřešil je sice všechny, ale jistě jeho myšlenky stojí za uváženou právě těm věřícím, kteří trpí omezením své náboženské svobody a nemohou se zúčastnit veřejných církevních manifestací, jsou zbačeni ~~všechnoumžinum~~

všeho vlivu ve veřejném životě. A přece jejich poslání není o nic menší a jejich svědectví vydávané o Kristu ve skrytu je ještě cennější, protože je úzce spojeno se samou podstatou Církve.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Ve čtvrtek na svátek Nenebevstoupení Páně sv.Otec Jan 23.vykoná obřady kanonizace bl. Marie Bertily Boscardinové, italské řeh.setsry ze společnosti učitelek od Nejsv.srdcí,zvaných též dorotejky.Obřady kanonizace budou vysílány vat.rozhlasem počínaje od pøíl deváté.Obřady se skládají ze tří částí; první je prùvod do baziliky:prùvod kněžstva,jejž zakončí sám sv.Otec v kruhu kardinálù a hodnostářù papežského dvoru.Druhou částí je vlastní kanonizace,vrholící slovy,kdy sv.Otec prohlásí kandidátku oltáře za svatou.Následuje Terce, třetí hodinka breviáře a slavná papežská mše svatá.
Bl.Bertial Boscardinová zemřela r.1922 ve věku 34 let.Blahoslavenou ji prohlásil Pius XII. r.1952.

Francie. Diecézní bulentin z Lille ve Francii ohlašuje založení diecézního sekretariátu pro jednotu křesťanů. Sekretariát je informační, dokumentační středisko pro všechny,kterým leží na srdeci otázka sjednocení všech,kdo věří v Krista, čteme v bulentinu. Sekretariát jim bude též povzbuzením k nové odhodlanější práci za jednotu.

Anglie. Ve své poslední řeči,kterou anglikánský arc.z Canterbury dr Fisher pronesl ~~ještě v své funkci~~, vyzýval anglikánské věřící,aby se připojili k modlitbám katolíkù za zdar II.vat.sněmu.dr.Fisher připomněl výzvu papeže, aby věřící na tento úmysl obětovali tradiční novému před svátky svatodušními.

Jižní Afrika. Závěrem zasedání tzv. Natalské konvence arc.z Durbanu mons. Denis E Hurley volal ke katolíkùm, protestantùmŽidům i mohamedánům,aby spolupracovali v boji proti rasovému odlučování.Na konvenci, jíž bylo přítomno bílí, černí i míšenci, a která byla svolána^Z podnětu několika skupin obyvatelstva,bojujícího proti odlučování,měl mons.Hurley přední místo. V záverečném proslovu, který tvořil jakási usnesení konvence,mons.Hurley žádal změnu politiky rasového odlučování v politiku národní jednoty; volební právo pro všechny bez ohledu na barvu pleti;otevření všech škol pro všechny skupiny obyvatelstva.

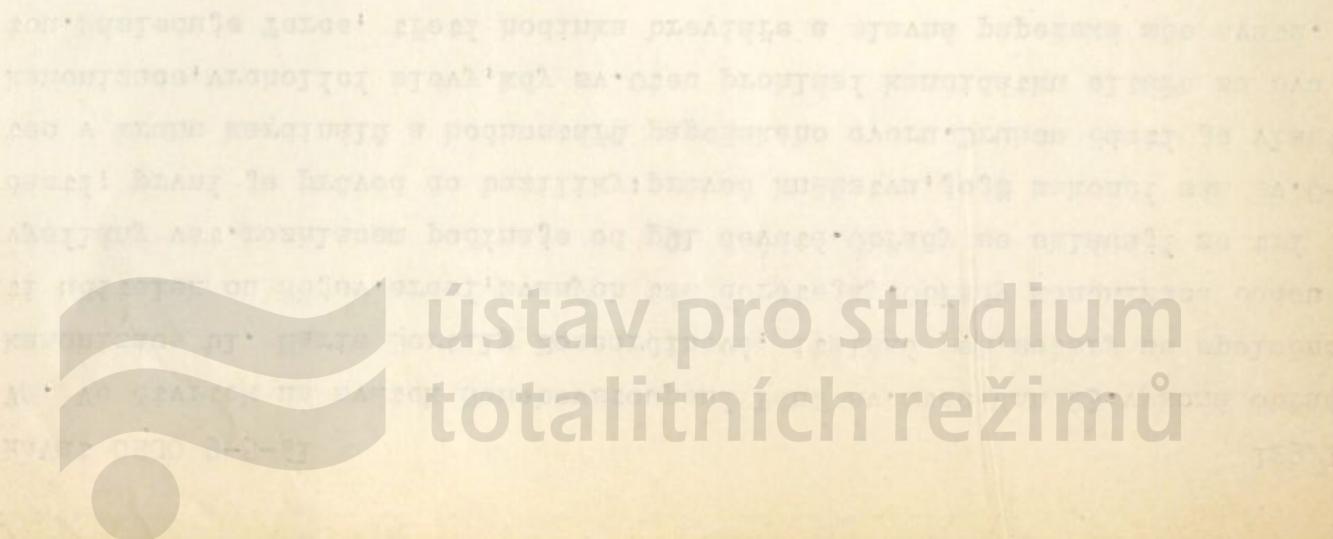
Francie. V biskupství Amiens v sev.Francie se v 108 malých farních kostelech v nedøle neslouží mše svatá.Rozhodl to místní biskup a oznámil věřícím v pastýřském listě.Píše,že je naprosto nutné sdružit více malých venkovských farností,které mají jen několik desítek duší.Venkov se vylidňuje protože lidé odcházejí do měst, a tam je velký nedostatek kněží;bylo by neodpovědné,aby na venkově se sloužila mše svatá pro pár lidí,kdežti

v městech by desítky mši neměly. Opatření amienského biskupa je v duchu reorganizace duchovní správy v celé Francii, která je v proudu.

RadioVaticana.cz

česká sekce Vatikánského rozhlasu

Polsko. Jedním ze sporných bodů mezi polským episkopátem a vládou je tvz. Charitas, spolek pokrokových a vlasteneckých kněží.^V 14. března primas kard. Wyszyński ~~xix~~^V trestně círekvními hrozil členům tohoto spolku, jestli do 1. dubna se sami nerozejdou. Prohlásil, že jim zakáže jakékoliv vykonávání kněžských funkcí a že zakáže též bohoslužby v jejich přítomnosti. Odvolával se na článek círk. zákoníku, který zakazuje zakládat spolky mimo jejich diecézi. Osobně tento zákaz kard. W. sdělil předsedovi spolku Stanislavovi Huetovi, který se též svévolně vydával za gen. vikýře krakovská arcidiecéze a byl profesorem na varšavské Theologické akademii, ~~XXX~~^{státní to fakulty} bez schválení biskupů. Huet ~~svo~~^{se} dal členy spolku: sdělil jim zákaz arcibiskupům a hned ~~XXX~~^{se vzdal} předsednictví. Na zasedání nedošlo k žádnému rozhodnutí; to bylo odkročeno na příští den. Ale ještě týž večer Huet zemřel na srdeční infarkt. Pohřbu se zúčastnili zástupci vlády, ale kardinál nedovolil, aby tělesné pozůstatky byly pohřbeny v posvěcené půdě. Snad zastrašení tímto jakoby trestem Božím kněží rozhodli, že kardinála uposlechnou. Bohužel se ale našlo několik slabochů, kteří z jedné strany uposlechli kardinála, tj. rozpustili spolek Caritas, ale pokračovali v staré činnosti pod názvem jakéhosi výboru. – Řada biskupů v poslední době odsoudila činnost spolku Caritas; tak např. biskup z Siedlců mons. Swierski nazval finanční pomoc vlády kněžím, členům spolku, Jidášovými penězi. V lednu kard. W. se obrátil ke kněžím zvláštním listem. Vyzýval je k statečnosti a obětavosti, a otevřeně odsoudil kněze vlastenecké a pokrokové. Nejdávno, když odhalil pamětní desku kněžím varšavské arcidiecéze umučeným za nacismu, pravil, že polští kněží, věrní svému kněžskému slibu a ideálu, půjdou ve šlépějích techto mučedníků: nenechají se koupit za pár grošů.

V článku, uveřejněném ~~X~~^V týdeníku Arumenty, který je orgánem polských ateistů filosof Češek Kolakowski poznamenává, že v boji mezi komunistickou ideologií a kat. Církví, ateisté musí zlepšit svou protikatolickou propagandu; ta dosavadní prý je příliš primitivní. Kat. hierarchie prý je vzdělaná, aktivní, schopná, plná iniciativy, nemá nic společného s fanatickým katolicismem. Brotinim prý budou nutné formy ideologického boje více pokročilé, které budou představovat Církev, její dějiny a činnost z hlediska čistě laického. Aťsi je primitivní nebo pokrokový – postoj komunistů ani v Polsku se nezměnil: je to boj na život a na smrt.

Elisabeth Rivetin pro mn
 Francie. Francouzské pošty vydaly známku s podobiznou řeholní sestry. Je to matka Lžběta, která se 26. března ¹⁹⁴⁴ dobrovolně nabídla do plynové komory místo jiné ženy ze svého oddělení. Ženy, které při apelu byly odděleny a odvezeny nákladním autem, věděly, že se už nevrátí. Řeholní ~~sestra~~ mystoupila z rady místo jiné ženy, kterou znala. Skutečně ji její spoluvězeňkyně tenkrát viděly naposled. Byla zatčena v Lyoně, protože dala významné informace pracovníkům podzemního hnutí. V Ravensbrücku byla známá svou obětavostí a nezdolnou myslí, takže dodávala odvahu a naději na osvobození všem ostatním. Nazývali ji ravensbrücký anděl.

Řím. Sovětská vojenská vysílací stanice Volga oznámila, že kněžský seminář pravoslavné církve v Stavropol byl zavřen, ^{prý} nedostatek studentů. Také do kněžského semináře v Leningradu prý se v min. roce přihlásilo jen 8 studentů. Vysilačka připisovala ubývající počet mladých, kteří chtějí zasvětit život náboženství, účinnosti ateistické propagandy.

NSR. Arc. z kolína kard. Frings promluvil při májové pobožnosti kolínských pracujících: Západní země nedělají větší službu méně vyvinutým zemím než když je seznámi s myšlenkovým bohatstvím katolické sociální nauky, pravil. Jinak se může stát, že tyto národy, zcela nepřipravené na otázky spojené s jejich právě nabytou samostatností upadnou do spárů bludů marxismu. Kolínský arcibiskup podrobil kritice snahy různých světových názorů vyřešit a sestavit nový sociální řád. Nacismus neblahé paměti brutálním způsobem zjednodušil tuto otázku svým rozdělením na arijce a nearijce, Komunismus zná jen společnost, kolektiv a popírá práva jednotlivce. Omyly hospodářského liberalismu minulého století přivolaly zubožení pracujících mas a s ním všechny související politické těžkosti. Kard. Frings se dotkl krátce též procesu proti Eichmannovi: poukázal na to, že Církev vždy znova a znova vystupovala proti pronásledování židů a mnohým poskytla pomoc. Zvláště tím vynikl zemřelý papež Pius XII., kterému několikrát oficiální židovské kruhy zato děkovaly.

NSR. Světicí biskup z Limburku mons. Kampe promluvil k svátku práce v heském rozhlasu na téma Bráce a ethos. Znamenalo by to velké nebezpečí pro lidskou existenci, kdyby práce měla zcela pohltit život. Technokratický světový názor činí člověka pouhým nástrojem pracovního procesu. Tím se práce nejen stává nelidskou, nýbrž celý řivot lidí se zbavuje svého pravého obsahu. Práce musí sloužit člověku, aby byl svoboden pro vlastní cíl svého života; ten leží nad hranicemi práce, ale jen prací ho člověk může dosáhnout. Je charakteristickým rysem naší doby, že se nad prací vytvořila podivný prázdný prostor.

Ani moderní průmysl, jak prožít volný čas, nemůže poskytnout dostatečnou náhradu. Zde musí nastoupit teologie práce, která dá práci pravé místo v lidském životě. Práce je více než pokání, více než asceze, více než příležitost k zisku ^{éni} zásluh pro nebe. Není též ani jen naléhavé zdokonalení po případě uskutečnování kultury. Nová teologie vyhrazuje práci přípravu Božího království. Jako poslední smysl práce naznačil Pius XII. konsekrace světa, posvěcování, proměňování světa.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V bazilice sv.Petra začne v pondělí tradiční novéna před svátkem svatodušními. Podle přání sv.Otce je novéna obětována za zdar příprav na II.vat.sr sněm a za jednotu křesťanů. Novény se účastní mj.Mezinárodní spolek UNITAS a kroužek Jeremia Valahul, tzv.poutníků ke křesťanské jednotě. Příležitostné kázání pronesou přední římští kazatelé a odborníci v otázkách sjednocení křesťanů. Svátostné požehnání udělí vždy některý z karidnálů. Jak známo sv.Otec vyzval věřící celého světa, aby oslavovali novénu před svatodušní svátky za zdar přípravných prací koncilových.

Ve středu dopoledne se sv.Otec zúčastnil prosebného průvodu, jak se konal uvnitř baziliky sv.Petra. Prosebné průvody se konají téměř v celém kat. světě ve tři dny před Nanebevstoupením Páně; věřící se modlí, aby Pán odvrátil přírodní katastrofy a žehnal zemskou úrodu. Hned po skončení liturgických modliteb se konala generální audience. Bylo přítomno na 15 000 věřících a turistů; mj. vedoucí a hráči sportovního klubu Manchester United, kteří právě díl v Římě, členové Světové federace dělníků hutního průmyslu K přítomným sv.Otec promluvil italsky a francouzsky. Obsah jeho slov byl pak přeložen do dalších světových jazyků. Nakonec sv.Otec udělil všem své apoštolské požehnání.

V bazilice Notre Dame v Paříži se konal v úterý večer koncert ve prospěch Díla pro postavení kostelů na pařížském předměstí. Bylo provedeno tzv.Německé Requiem od Brahmsa a Magnificat od Beethovena. Byli přítomni členové vlády, diplomatického sboru akreditovaného u francouzské vlády a přední členové pařížské umělecké kolonie.

Francozský časopis Informations Catholique internationales uspořádá 13. a 14.května v paláci UNESCO v Paříži studijní sjezdu na téma:Církev, koncil a odloučení křesťané. Promluví mj.indický jesuita P.D'Souza, někdejší delegát své země při OSN, mons.Marty arc.z Remese a dominikán *R. Cougas*

Tajemník poslkého primasa kard.Wyszyńskiego oznámil, že sv.Otec udělil obnovené katedrále sv.Jana ve Varšavě hodnost menší basiliky; nazývá ji *hrázi víry*.

Podle zpráv tiskových kanceláří polské církevní autority zbabily řadu polských kněží práva vykonávat kněžské funkce. Zákaz se týká účastníků zasedání tzv.vlasteneckých kněží;zasedání se konalo v sále varšavské filharmonie, brzy po volbách, z podnětu kroužku Caritas, podporovaného vládou, ale opětovně odsouzeného biskupy; kard.Wyśinski kroužek odsoudil při odhalení pamětníku desky kněžím varš.diecéze, mučedníkům za nacismu.

Ve čtvrtek 11. května, kdy si Církev staví před oči viditelný triumf Krista Bohočlověka a jeho viditelný návrat na pravici Boha Otce, dostane se Církvi nové světice. Kristův viditelný náměstek na zemi přiřadí k svatým pannám 34letou italskou řeholní sestru Marii Bertillu Boscardinovou, která pokračovala v kultu sv. Alžběty, aby byla předložena věřícím jako vzor a přímluvkyně v nebi.

Marie Bertilla Boscardinová se jmenovala nejdříve Anna; narodila se z velmi chudé rodiny v sev. Itálii. Otec, pijan, se o rodinu mnoho nestaral; matka musela do práce k cizím lidem, aby obstarávala živobytí pro rodinu, po vzoru matky i Annička musela do služby. Slabá, nemocná, bázlivého charakteru, trochu zaostalá co do rozumového vývoje, ale laskavá, poslušná a pracovitá. Když jí bylo 13 let, soukromě složila slib čistoty (se svolením místního faráře). Všechn svůj volný čas věnovala vyučování naboženství mladších dětí. Svěřila se knězi, že by se ráda stala řeholní sestrou. Kněz, spíše aby zkoušel její povolání, jí řekl, že ještě není připravena pro klášter, že její rodina je příliš chudá, a ostatně, kdo ví, zda bude užitečná v klášteře? Jakmile ale poznal, že Anička to myslí vážně, hned se jí zastal i proti její rodině. Nejdříve vstoupila do řeh. společnosti malých sester Svaté rodiny; musela ale odejít: byla ještě příliš mladá a pak sestry se domnívaly, že se pro klášter nehodí. Zkusila to ještě jednou: ve společnosti sester učitelek od sv. Dorotey, dcer Nejsvětějších srdcí. Přijala jméno Marie Bertilla. Bylo jí 16 let. Ještě ve zkušební době ji poslali do nemocnice v Trevizu. Zdálo se však, že se na ošetřovatelku nehodí – jaká to ironie osudu, ona, která měla u nemocných ztrávit celý svůj krátký život. Byla odvolána od nemocných a poslána do kuchyně. A právě v této pokorné práci zazářila její ctnost. 8. prosince 1907 skladá slavné řeholní sliby. Původně neměla jít k nemocným, když se ale náhle roznemohla sestra, která stála v čele infekčnímu oddělení, poslali tam Marii Bertilu. Dostala na starost nejdříve děti nemocné záškrtem. Její věrnost této práci ji stala mnoho obětí, ale i lékaři, antiklerikálové, kteří neradi viděli černý řeholní šat sester, brzy pro ni našli jen slova obdivu. R. 1908 byla poslána do Vicenzy; mohla být přítomna posledním chvílím své matky, která zemřela na rakovinu. U smrtelného lůžka matky ji prosil otec, aby opustila klášter a se vrátila domů; byly to těžké chvíle rozhodování pro Bertilu: na jedné straně lásku k rodině, na druhé straně věrnost svému řeholnímu povolání a Kristu. Ustala řeholní sestrou. Netrvalo dlouho, a roz-

(Marii Bertille)

130/3

nemohl se otec; Bertila ho mohla ošetřovat, jejím modlitbám a jejímu odříkání jistě vděčí za milost obrácení. Než i Bertila se roznemohla. Lékaři zjistili začátek rakoviny. Na rozkaz představených se podrobila operaci, v naději, že bude odstraněn zárodek nemoci. A skutečně na nějakou dobu se jí síly vrátily ale nemoc ~~pracovala~~^{Alela in plnba praci} dal. Až do konce svého života trpěla nespavostí, krvácení a chudokrevností; nikomu však o tom neřekla, a jakmile mohla vrátila se ke svým nemocným. Nastala první světová válka. Nemocnice, v níž pracovala, zažila první hrůzy bombardování. Bertila se však neuchýlila do krytů, zůstala s nemocnými, kteří museli zůstat v pokojích. Pro její nebojácnost, nebo spíše odevzdanost do rukou Božích ji poslali za se do infekčního pavilonu pro nemoc R. 1918 ji vidíme ve vojenské nemocnici ve Viggiu v provincii Como, kde ošetřovala vojáky onemocnělé tzv. španělskou epidemií; neopouštěla je ani ve dne ani v noci. Nové kříže a zkoušky ji čekaly: nepochopení u představených, přeložení k těžší práci, třebas jí vůčihledě ubývalo sil, zpráva, že její bratr upadl do zajetí. Na jaře 1922 ale už nemohla. Nemoc se vrátila v celé své hrůze, už prolezla celé tělo. Představení rozhodli novou operaci; tentokrát to bylo už nadarmo. Nastaly čtyři dny bolestné agónie. V pátek 1922 vydechla naposled. Bylo jí 34 let. Všichni o ní mluvili jako o svaté osobě, zvl. lékaři, kteří si považovali za štěstí, že s ní mohli pracovat, a pak nemocní, které ošetřovala. Její pohřeb se podobal triumfu. Neznámá řeholní sestra, a tolik lidí ji milovalo. Brzy po smrti byl začat proces blahořečení. Po jeho šťastném zakončení byla Maria Bertila Boscardinová 8. června 1952 prohlášena blahoslavenou. Protože ale Bůh na její přímluvu vykonal další zázračná uzdravení, byl obnoven proces a její vrcholem bude čtvrtiční kanonizace.

Tato kanonizace bude svátek všech prostých řeholních sester, které pracují v nemocnicích a vůbec u nemocných: Zřekly se radostí rodiny a celou svou lásku darovaly Kristu v jeho bližních, zvláště v těch, kteří trpí na těle i na duši. Dnešní svět si málo váží jejich obětí a jejich práce, snaď jen když ji potřebuje. I v našich zemích jsme měli tyto sestřičky. Protože byly viditelným znamením toho světa neviditelného, lásky ke Kristu — proto musely zmizet. Vyhnaní je z nemocnic, některé donutili obleči světské šaty, a soudili je k vymření; nedovolují dívám rozmnožit jejich řady. Avšak my věříme, že i v tobárnách na státních statcích a všude jinde řeholní sestry pokračují ve svém apoštolařství lásky ke Kristu a k trpícím. Bude to pro jejich modlitby a oběti, že po vstanou naše řeholní řády a kongregace, že se naplní jejich novicáty, že se vrátí i do našich nemocnic, řeholnice. A budeť pros. my — slaviti jeho lidem.

Yelákuem už 3 církvi: svaté Bernadou, zpívají jí i hru, když je v lese.

Ravat CECO 11-5-61

miřivatí Tua

131/1

Kanonizace svaté Marie Bertilly Boscardinové.

na svátek Nanebevstoupení Páně

Sv.Otec Jan 23.zapsal

do seznamu svatých

panen bl.Bertilu Boscardinovou, řeh.sestru ze společnosti učitelek dorote-

jek, dcer nejsv.Srdečí. Audience se konala v basilice sv.Petra. Nová svatá ze

mřela r.1922 ve věku 34 let; z nich víc jak 16 ztrávila jako ošetřovatelk

nemocných, v řadě nemocnic v sev.Itálii. Nakonec sama onemocněla rakovinou

a jí podlehla. Blahoslavenou ji prohlásil Pius XII. r.1952, a když Bůh na j

jí přímluvu vykonal další zázračná uzdravení, byl obnoven proces kanonizace

a jeho šťastným zakončením byla čtvrtiční slavnost. Posl. si rozhlasovou zkratku.

Jsme v duchu v basilice sv.Petra, která je zaplněna poutníky a věřícími více

než o jiných slavnostech. Na předních místech v kapli katedry sv.Petra

jsou členové diplomatického sboru akreditovaného u sv.Stolice, řeh.sestry

spolusestry nové světice, její příouzni, vše nemocné, jejichž uzdravení tvo-

řilo rozhodující část procesu svatořezení, delegace lékařů nemocnic, ve kte-

ré nová svatá pracovala amn.ho dalších hostí. Svatý Otec vstupuje do basi-

liky, nesen an sedia gestatoria v kruhu 27 kardinálů a všech hodnostářů své-

ho dvoru. Po skončení holdu poslušnosti kardinálů, prefektakongr. obřadu jménem

jeden z konsistoriálních advokátů žádá sv.Otce, aby přikročil ke kanonizaci.

Ještě dvakrát bude opakovat tuto žádost: jménem sv.Otce odpoví jeden z pre-

látů, že sv.Otec je ochoten kanonizaci vykonat, žádá napřed, aby přítomní

spolu s ním prosili o světlo Ducha svatého. Jsou zpívány litanie ke všem svá-

tým, hymnus Veni Creator; nato sv.Otec jako nejvyšší učitel v Církvi proná-

ší kanonizační slova: ①. Ke cti nejsv.Trojice, k povýšení katolické víry,

řešťanské, k rozšíření ho náboženství, mocí P.N.J.K., sv.apoštola Petra a Pa-

via, a svou: po zralé úvaze, když jsme byli často vyzývali boží pomoc asvěto-

se souhlasem svých ctihoných bratří, arcibiskupů a biskupů, rozhodujeme a

stanovíme, že bl.Bertila Boscardinová je svatou Církve a ji zapisujeme do

seznamu svatých; stanovíme, aby její památka se slavila ve výroční den je-

jího narození pro nebe, tj. 22.října. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého A.

Slavnostní vyzvánění zvonů je projevem díků celé Církve nad novou světicí

Zpěváci zanotili děkovný hymnus Te Deum. Jeho zakončení tvořila liturgick

modlitba ke cti sv.B.B.: Bože, ty jsi učinil ji podivuhodnou v ctnosti poko-

ry a lásky, dej nám, abychom násleovali její ctnosti a se jednou s ní

směli radovat v nebi. Skrze K.P.Našeho. Život nové světice a důvody, proč

si zasloužila být dána za vzor a přímluvkyni věřících, vylíčil v kázání

sám sv.Otec. Nejdříve mluvil latinsky! Svatí jsou jako vítězný doprovod

Krista vstupujícího na nebesa; proto prohlásil loni zrovna v tento den za svatého biskupa Řehoře Barbariga a letos pokornou, skromnou, ^{řeh. sestru} Bertilu Bosvar dinovou. Mocným a moudrým tohoto světa, kteří chtějí znát původ a činy nové svaté odpovídá evangelium: Je to velikost restomíci z pokory; je to obětavost až k hrdinství, je to prostota, pocházející z důvěryplné odevzdanosti Bohu. Dnešní kanonizace má své předpoklady ve věřící katolické rodině: v rodině mají děti dýchat obzduší boží bázně a jeho svaté lásky. Dnes ~~je~~ společnost ~~bude mít~~ víc stabilnosti a nezdolnou obranu, jestli rodiny přes těžkosti, jež život s sebou nese dovedou si chránit vzácné dědictví svaté, víry a čerpat z ní tajemství jasu, který nikdy nezapadá. Svatý Otec dále vyzýval fáse ~~ci boli. milník jtu smrti, hrudí svat. Mu N dnu~~ ^{Dneš. kanonizace dala nám k} ke katechismu, k láсe k pravé moudrosti; a konečně poslední poučení dnešní kanonizace je odpověď poslušně a ochotně volání Božímu k službě jemu v jeho bratřích. Řeholní povolání neznamená omezení pole působnosti, nýbrž její ~~upravující~~ ^{pravující} povolání; jiné roky ji i všechny my k němu přichází v čase, když se orzšíření na celé lidstvo. Sv. Otec končil prosbou, aby ~~Pán~~ na přimluvu sv.

Bertily vzbudil v Církvi co nejvíce svatých kněžských a řeholních povolání
Vlastní obřady kanonizace skončily apostolským požehnáním. Sv. Otec žehnal
nejen přítomným ale též všem řeh. sestrám, kterým právě vykonávání jejich p-
volání nedovoloilo přijet do Říma; žehnal těm, které pro své povolání musí
trpět. A tu jsme vzpomínali i na naše české sestřičky, které vyhnali z nemoc-
nic, protože tam byly svědecstvím lásky ke všem i i nepřátelům. E soudili je
k pozvolnému vymření. Avšak my věříme, že skončí i doba zkoušky pro naše
sestričky i nyní naše sestřičky pokračují ve svém apoštolátě, třeba s-
jiným způsobem, ne v lili státi oslnuli; vnu-
že se naplní zase jejich noviciáty a ony budou pokorou a láskou podobny
sv. Bertile B. Sířit viditelným způsobem Krista a jeho lásku.

Hisia West. mi w.

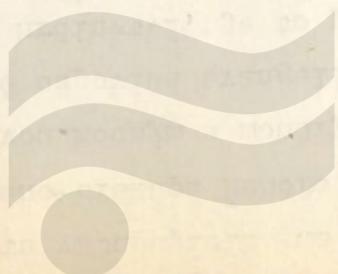
Cyper. fibrolept. griseo-argenteum. The marshy soil with waterlilies. where the water
goes. goes in marsh. soil -.

řík. mrl. sestra sestrales n. h. droty, otec nezv. h. j. zemník brněn & Vincenz
n. 1836. h. s. synové v Štěchovici, ml. menší důležitosti, v počtu 7 nesoum.
h. m. u. c. 2050 sestra, m. s. m. v. Štěchovici, v Českém a v Rakousku.

+ B. závěrka z vln. studiandů; o R. v. v. v. v. římsk. roky pt. pt.
matka mne žádala a pt. p. římsk. duch. vysl. dřív. římsk. a římsk. v. římsk.
mne k římsk. římsk. římsk.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal ve čtvrtek odpoledne ve zvl. audienci poutníky z Benátska, kteří přijeli na slavnost kanonizace své krajanky sv. Marii Dertily Boscardinové. V příležitostném proslovu sv. Otec přítomné vyzýval k věrnosti svaté matce Církvi, tak aby svědectvím, které jí podává jeden každý z ~~nás~~ a všichni společně, se jeví tím čím je a jakou ji chtěl mít její zakladatel: jednou svatou, katolickou.

Flájtak

Podle zprá tiskových kanceláří sekretariát polského episkopátu z pověření kard. Wyšinského oznámil, že státní autority zakázaly průvody, konané na svátek Božího těla, nebo následující neděli. Komunisté se při zákazu odvolávají na nedávné úpravy v liturgickém kalendáři, jak je rozhodla kongr. obřadu. Biskupové protestují proti svévolnému výkladu, který komunisté dávají stran liturgického změn kalendáře, aby tak mohli odůvodnit zákaz průvodů. Biskupové poukazují, že ~~při stanovení~~ zmíněných úprav Svatá stolice nijak neměla v úmyslu odstranit ony průvody, které se konají v Polsku a střední Evropě celá staletí. Jak vidět, režim, který se prohlašuje za odluku Církve od státu, přece jen, když se mu to hodí, neváhá o rozhodovat o čistě vnitřních záležitostech Církve, jako jsou průvody.

Nicaragua. Biskupové Nicaraguy v společném pastýřském listě vyslovují politování nad pronásledováním, kterému jsou v stavěni biskupové, kněží a věřící Kuby, republiky San Domingo a Haiti. Biskupové zvláště protestují proti zabavení církevních škol na Kubě. Řada dalších biskupů států jižní Ameriky vyzvalo věřící k modlitbám za pronásledované katolíky na Kubě. V Kolombii arc.z Bogoty kard. Luigi Concha prohlásil, že mezinárodní komunismus z Kuby ohrožuje všechny země latinské Ameriky. Den modliteb za Kubu byl uspořádán v Guatemale.

Rím. V neděli se sjedou do Říma tisíce katolických dělníků, aby u sv. Otce oslavili 70. výročí vydání sociální encykliky Lva XIII. Rerum novarum. Katolické dělníky pozdraví jménem města Říma primátor Cioccetti z balkonu starořímského chrámu Venery blízko Kolosea. Hned potom začne průvod katolických dělníků Římem; průvod vyústí na náměstí před bazilikou sv. Petra, kde přijme kat. dělníky sv. Otec v mimořádné mohutné audienci. Audience bude vysílána přímým přenosem vat. rozhlasem a též Eurovizí TV staniciemi západu. Očekává se, že do Říma přijdou zástupci kat. dělnických hnutí 59 zemí. Průvodu se zúčastní na 90 000 kat. dělníků. ✓ xx

132/2

Řím. V Římě dlí v těchto dnech 6000 poutníků z Francie. Jsou to členové tzv. Nezávislé katolické akce, kteří poutí do Říma slaví 20.výročí svého založení.

Rakousko. Na zémku v Seggau blízko města Leibnitz byl zahájen mezinárodní sjezd na heslo: "Všeobecný sném a my". Sjezd pořádá Sdružení rakouských katolických novinářů. Je přítomno více než 100 novinářů z Francie, Německa, Itálie, Holandska, Švýcarska a Rakouska. Účastníky přijme v audienci biskup ze Štýrského Hradce mons. Schoiswohl.

Z Rakouska přijede 1600 kat. dělníků třemi zvláštními vlaky, z Vídne, Lince a Innsbruku. Pout vede arc. koadjutor z Vídne mons. Jáchym a biskup z Innsbruku mons. Rusch. Rakouští kat. dělníci odevzdají darem sv. Otcí různé přáctvje.

~~luteus~~ *m. v.*, *table* *for*
25 *in* *rate*. *g.* *&* *A.* *luteus*, *as* *9* *do*' *not* *let* *with* *art.* *do* *in* . *modellissi-*
pe *dolce* *mpri*. *qui* *in* *me* . *But* *not* *new* *dark* *ess.* *all* . *to* *play* *white* :

VM. Sobotní L'Os.Romano přináší na svých stránkách obšírnou relaci o čtvrtceň kanonizaci Marie Bertily Boscardinové, řeh.sestry ze společnosti Učitelek od sv.Dorothy, dcer nejsvětějších srdcí. Je uvedena latinská i italská homilie sv.Otce, v níž Jan 23. poukazal na význam kanonizace pro dnešní dobu. F. *při této kanonizaci* pro dnešní dobu.
V sv.Bertile Boscardinové je vyvýšena nezivota láska ke Kristu a k bližním; řeholní sestry nijak nejsou neuzitečnými členy společnosti, právě naopak tím že se zříkají radosti rodiiny a vstupují do kláštera, dávají svou lásku všem lidem, protože všichni jsou děti jednoho nebeského Otce a bratry Kristovými. Závěrem homilie sv.Otec prosil Krista vstupujícího na nebesa, aby své Církvi dal hodně ~~zkušených~~ horlivých a svatých kněží a řeholních sester. Společnost učitelek od sv.Dorothy dcer nejsvětějších srdcí byla založena r.1836 v sev.Itálii. Dnes působí kromě v Itálii též v Equadoru a v Palestině; mají školy a nemocnice, sirotčince a útoky pro přestárlé osoby.Kongregace má celkem 2058 sester.

RadioVaticana.cz
česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Ravat CECO 13-5-61

Nom je l'ouïs

for Blister myc. scabii. Det me
best: ~~but~~ ^{not} farre ^{well}. 134/1

Svatý Otec Jan 23. přijal v pátek odpoledne ve zvl. audienci 6000 francouzských poutníků členů tzv. Katolické křce středních vrstev, kteří v Římě oslaví 20. výročí založení svého sdružení. Ve francouzském proslovu sv. Otec vyslovil své zalíbení nad apoštolskou prací, kterou sdružení koná; dále krátce promluvil o základních prvcích plodného laického apoštolátu; jsou to první nadpřirozeného života, spolupráce, služba Církve, a poslušnost a oddanost biskupovi. Závěrem je vyzýval, aby pokračovali ve svém apoštolátě, a učinili plodnými dary, které každému z nich Pán dal. Mezi biskupy přítomnými audienci byl též arc. z Alžíru; sv. Otec ho zvláště srdceň pozdravil, a přál mu, aby jeho zemi byl brzy dopřán klid a pokoj.

V neděli odpoledne sv.Otec Jan 23. udělí audienci členům kat.delněckých hnutí, kteří blízko hrobu sv.Petra chtějí vzpomenout 70.výročí vydání encykly Iva XIII. Rerum novarum.Kat.delník vykonají průvod Římem na náměstí

sv.Petra; kde k nim sv.Otec ze zvlášť postaveného trůnu promluví. Proslov sv
K. m. 100.000 zlat. delší, vel. 1/2 hod.dle. 374 na
Otce bude vysílán vat.rozhlasem od 6.hodiny večer, pondělí a úterý se bude
konat V.sjezd delegátů Mezinárodní federace kat.dělnických hnutí. Jedním z ú-
kolů sjezdu je rozšířit Federaci a otevřít ji všem kat.dělnickým hnutím.

Italská katolická akce vydala k sjezdu provolání, ve kterém se praví, že encyklika Lva XIII. o situaci dělnické třídy zůstáva jasným majákem v dějinách lidstva, protože ukázala program sociálního spolužití, založeného na důstojnosti lidské osoby a na uvědomení si jejího nadpřirozeného určení.

Výročním oslavám připomínajícím 44. výročí zjevení P. Marie byl přítomen kard. Traglia, provikář sv. Otce pro římskou diecézi. Kard. Traglia přinesl s sebou zvláštní poselství sv. Otce.

Radio Ecclesia je název nové katolické rozhlasové stanice v Africe. Stanice zahájí svá vysílání 17. května. Stanice má své sídlo v Luandě v Angole. Více než 80 000 osob bylo při tomto vysílání v stadionu města Los Angeles Mariánské hodiny. Jednou z částí této mariánské hodiny byla modlitba růžence, na úmysl aby bylo odvráceno nebezpečí komunismu, za obrácení Ruska a za mír ve světě. Závěrečné svátostné požehnání udělil arc. z Los Angeles kard. McIntyre.

Kanadští katolíci slaví v neděli Den sociální činnosti. Letošní den spadá s výročním dnem vydání encykliky *Rerum novarum* Eva XIII. a *Quadragesimo anno* Pia XI.

V Holandsku byl založen spolek který si vzal za cíl pomáhat rodinám námořníků. Spolek má název Stella Duce - Pod vedením Hvězdy, míní se P. Maria.

Spolek bude pomáhat morálně i materiálně členům 11 000 holadnských rodin, jejichž otcové z důvodů svého povolání jsou vzdáleni větší část roku.

Vatikánské pošty vydají 13.června sérii pamětních známek, připomínajících 1900.výročí příchodu sv.Pavla do Říma. Série se skládá z 6 známek, které mají celkem 3 motivy:^{na} dvouznámkách je znázorněna mapa a na ní cesta sv.Pavla z Cezareje v Palestině až do Říma; na dalších dvou je znázorněn příchod sv.Pavla do Říma podle motívu na bráně baziliky sv.Pavla za hradbami a na posledních dvou známách je obraz této baziliky sv.Pavla.

Daní je první poštovní známka: ^{mapa} křížem je na mape.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Novénu před svátky svatodušními ~~je~~^{z leta 1897} devít dní přípravuje na modlitbách na příchod Ducha svatého, má své kořeny v samém ~~Křesťanství~~^{Písmě svatém.} Závěrem 1.kapitoly Skutků apoštola čteme, že apoštoli odešli z hory Olivetské, z níž Kristus vystoupil na nebesa, a ~~se~~^{vstoupili} na modlitbách s marií matkou Ježíšovou. Byl to ale velký papež Lev XIII. který ^(ap. listem z května 1895) odporoučel věřícím ~~společné~~^{určitně} slavení této novény; jako hlavní úmysl jí dal prosit za smír rozděleného křesťanstva. Vencyklice o přítomnosti a podivuhodné moci Duchu svatého ^{z r. 1897} psal, že považoval za jeden z hlavních cílů svého pontifikátu přivést zpět do jediného ovčince odloučené; nařizujeme, aby v celém katolickém světě tento rok a všechny roky následující se konala před svátky svatodušními novéna modliteb, ^{„to“} za dosažení jednoty. Po 63 let se tedy katolíci modlí po děvět dní před svátky Ducha sv. na tyto úmysly. Tento rok, kdy ~~herečně~~^{a ve jménu} pokračují přípravné práce na II.vat.sném, věřící mají s tím větší zbožnosti vyprošovat ~~na~~^{pro} přirozené světlo a boží pomoc. Sám sv.Otec výslově ap.listem z 11.dubna žádal o tyto modlitby u příležitosti svatodušních svatků: ~~XXIII~~ aby Duch svatý zvláštním způsobem pomáhal těm, kdo pracují na přípravě koncilu; aby Božský utěšitel, živý zdroj, oheň a láska osvítil jejich mysl a je zahrnul svou milostí. Cílem II.vat.sněmu sice není přímo uskutečnit jednotu rozděleného křesťanského tábora, přece jen už sám sv.Otec naznačil, že sněm bude mít význam pro otázku jednoty: "Doufáme pevně, píše sv.Otec v zmíněném ap.listě: že všemohoucí Bůh a nebeští ochránci vyslyší naši modlitbu: že Církev znova zazáří v celé své kráse a podá celému světu údivnou podívanou jednoty, pravdy a lásky, která pak přivádí k sobě všechny, kdo jsou ještě mimo její mateřské lůno. "Aby k tomu opravdu došlo, sv.Otec žádá, aby o novéně za jednotu se na jeho úmysly modlili opravdu všichni věřící.

K modlitbám katolíků se připojí též některé skupiny odloučených křesťanů. Ve svém posledním proslovu jako primas anglikánské církve a canterburšský arcibiskup dr.Fisher nabádal své věřící, aby prosili Boha, aby Bůh použil II.vat.sněmu ~~6~~ uspišejí křesťanské jednoty. Dr.Fisher připomněl slova papeže Jana XXIII. který zval katolíky k modlitbě za zdar koncilu v devítidení mezi svátkem Nenebevstoupení a Hodem Božím svatodušním, a pravil: "Tyto dny jsou často dobou modlitby zvl.způsobem vyhrazené za jednotu; doufám, že mnohovi věřící anglikánské církve se bude modlit se svými bratry římské církve aby Bůh požil II.vat.sněmu a upevnil jednotu duchovní všech církví.

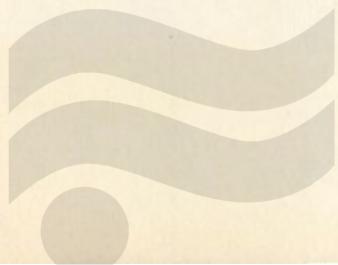
K msl. ne foler msl. nū - pí zpí ^{to} _{to} nū dñm' mer.
dñm' ne akur nū, Akur v nsl. dñm' hñj hñj dñm' : pí zpí
pí zpí dñm' hñj hñj., dñm' ní pí zpí', hñj dñm' dñm' hñj hñj
pí zpí v nsl. nñ hñj hñj pí zpí. Kral. pí zpí a Dñm' hñj
a n nsl. dñm' pí zpí. Foler mer but ne nñ hñj hñj
nsl. hñj hñj, pí zpí hñj hñj. Bñc v pí zpí. pí zpí dñm' dñm' nsl. hñj hñj
tr' nñ hñj hñj pí zpí hñj hñj. nñ hñj hñj; ona hñj hñj.
L' pí zpí, hñj hñj pí zpí nñ hñj hñj hñj hñj - ^{Dñm' hñj hñj} -
nsl. hñj hñj -
dñm' nñ hñj hñj pí zpí hñj hñj. nñ hñj hñj

Pomona has got
jus wh. like - take ^{the} ~~the~~
in C. ideas, more like it
now. But now, yesterday's
point.

M dlitby našich odloučených bratří z jednotu , vykonané s hlubokou upří, mností jistě vyslyší Pán, i když představa, kterou mají o křesťanské jednotě neodpovídá zcela té ~~Ukránu~~ opravdové jednotě, která už existuje a je činná v katolické Církvi. Je nám jistě pohnutkou k radosti, když slyšíme, že 5 předsedů Světové rady církví - velké organizace, která spojuje nejvýznamnější protestantské církve a některé pravoslavné - vydalo k svátkům svatodušním zvláštní poselství všem 178 církvím při ní zastoupeným řádají: o modlitbu pro blízké všeobecné zasedání Světové rady církví - má se konat koncem t.r. v Dálhí v Indii na téma "Kristus světlo světa". I v tomto poselství, jako ostatně v samém cíli Světové rady, je narážka na jednotu.

¶ Církev, čteme tam, je povolána, aby vydávala svědectví vykupitelskému dílu (Božímu) v "ristu. Je nutné si to připomenout dnes, protože se týká podstatného úkolu Církve. Nás světl, rozdělený a plný temnot, bez jasného pohledu na cíl a bez opravdové naděje, potřebuje pochopit poselství smíru a jednoty, které dalo zrod Církvi v Den letnic. Potřebuje Církev, která svým úsilím za pokoj, svou starostlivostí o člověka a jeho bídou, svou misionářskou horlivostí a svou jednotou ~~je~~ byla svědectvím činnosti Ducha svatého." Naši odloučení bratří ještě nevědí, že toto svědectví už ~~používá~~ ^{existuje} katolické Církve a jejím prostřednictvím; jí Duch svatý dal jako jednu z jejích známk právě jednotu. Můžeme však doufat, že jejich modlitby spolu s našimi urychlí příchod dne, kdy kat.Církev zazáří i v jejích očích živým světlem v podivuhodné jednotě, která je její charakteristickou známkou. Právě toto svědectví ~~o jednotě Církve, svědectví~~ ^{plné života} má být jedním z hlavních cílů II.vat. sněmu.

<sup>uzav. a. 2. m. p. a akademickou knihu novou. myslím na tu nejnovější
muzeum. a m. obří, a vnitřní, a střední, i vnitřní jin. ity -
(tu jedinečnou)</sup>
a druhé sv. muzeum, kde původně měl být, i týden.

ústav pro studium
totalitních režimů

Radost a nadšení apoštolů z toho, že Pán vstal z mrtvých a že žije, se brzy smísila se smutkem z jeho odchodu. "Vaše srdce - pravil k apoštolům Ježíš - je plné zármutku, neboť jdu k tomu, kdo mne poslal/Jn 16,5. Ale pro vás je dobré abych odešel/ib./". Rozpolcení mezi radost a ~~mum~~ smutek, mezi jistotu a pochybnost, mezi nadšení a strach-apoštоловé nemohli ještě pochopit, proč je dobré, že Pán chce od nich odejít. Vždyť právě teď on, vítěz nad smrtí a nad nepřáteli, by mohl burcovat lépe svědomí israelského lidu, vést lid k politické nezávislosti a ke zřízení mocného světového mesiánského království. Učedníci Kristovi ani po velikonocích nepochopili zcela plný a pravý smysl Kristova vykupitelského díla. Kladli je zcela na časnou politickou rovinu. Chápeme proto jejich určité zkoumání, když uslyšeli, že Ježíš chce odejít - a jak jak mohli v tomto svém světě politických mesiánských představ pochopit, že odchod Ježíšův je dobrý a nutný? Sami se cítili slabí a ztracení uprostřed národa, který tvrdošijně odmítl svého Mesiáše a vydal jej pohanům k ukřižování. Jak Nemohli ani ve snu pomyslit na nějaké velké poslání v tehdejším římském císařství, ani prostí rybáři a dělníci z Galileje. Jak mohli předstoupit před učený svět Atém, Alexandrie a Říma - oni, kteří se sotva uměli vyjadřovat nářečím svých rodných vesnic? Jak mohli zakládat království, o němž mluvil Ježíš - království světové a Boží, ~~mum~~ tento malý houček ustrašených lidí? Jak se mohli šen odvážit myslet na nějakou činnost ve světě bez Pána a Mistra?

Přece Ježíš řekl, že bude dobré, odejde-li. Dnes víme, proč to řekl. Ne proto, aby apoštolové a Církev zůstali sami; nýbrž proto, aby s nimi mohl být až do konce věků, ať aby se naplnilo jeho dílo započaté v Betlémě a na Kalvárii. Bylo nutno, aby Ježíš odešel a poslal Duch Božího, Duch pravdy, útěchy, síly a odvahy, který by vdechl nadpřirozený život do rodící se Církve a stal se její duší. Poslední týdny a dny před nanebevstoupením mluvil Ježíš apoštolům o jejich úkolech ve světě, o tom, že bude třeba svědčit před celým světem o jeho jménu a dílu. Hovořil jim také o pokusech a nebezpečích, která je potkají a hlavně je upozorňoval na pronásledování a na pokusení zmatku, který se rodi z útisku a násilí. Ježíš věděl a chtěl, aby ~~jako~~ Církev, jeho tajemné tělo nesla dějinami světa jeho osud,

jeho obět a kříž. Kristova Církev byla a jedoposud milována tak jako byl milován její Zakladatel. Ale i ona byla a je dodnes nemáviděna, pronásledovaná, tupena a křížována tak jako Spasitel sám. I o ní platí to, co prorokoval o dítěti Ježíšovi v jerusalémském chrámě staričký Simeón: že bude znamením, ketrému bude odpíráno. Apoštоловé tolíkrát slyšeli ale nechápali, že právě v utrpení a pronásledování, v obětích a v potupě Církve se naplňuje vykoupení Kristovo. ~~xxxv~~ Účastína Kristově ukřížování si Církev získává i účast na jeho vítězství a nesmrtelnosti. Apoštоловé si později, poselání Ducha Svatého jistě vzpomněli na slova svého Mistra a na vše co jim před pověděl. V jejich duši už dávno nebyl zmatek nýbrž jistota a odvahu tryskající z Ducha Svatého, který je vedl a sílil na jejich apoštolských cestách - který vedl a sílil mladou, rodící se Církev uprostřed pohanského světa.

Drazí bratři, i my patříme do téže Kristovy Církve, která byla před dvěma tisíciletími zbudována Ježíšek Kristem na Petrovi a na apoštolech - která byla o prvních křesťanských letnicích stmelená a posvěcena Duchem Svatým v tajemné tělo Kristové. Máme tedy právo zaztahat i na sebe slova našeho Spasitele: "Ríkám Vám to proto, abyste si - až jednou ta chvíle přijde - pomněli na to, že jsem vám to už předem oznámil, -abych vás uchránil před zmatkem". Právě teď před letnicemi si chceme vzpomenout na předpověď nášeho Pána a chceme znova pochopit, že i v soudobém utrpení Kristovy Církve se dokonává vykoupení a spása světa. Dnešní křesťan musí vidět lépe a hlouběji tyto souvislosti, aby naztratil cestu a neupadl do zmatku. Snad si jsme si jíliš zvykli na to, že Církev žila a působila v míru a že byla uznávána nebo i chráněna. Snad ještě v nedávné minulosti kdykdo věřit neznamenal žádnou obět - být přestřelen bylo žádným risikem. Dnes se doba změnila. Žijeme v čase, kdy věřit po křesťansku se může stát hrdinstvím - v čase, kdy naše křesťanské jistoty jsou ostře napadány. Kristus je pokládán za nepřítele politických cílů společnosti, Církev je vyhlašována za překážku a křesťanství je označeno za zpátečnětí. Mocné státy se bouří proti Bohu a ve jménu vědy jej popírají. Parlamenty diktují nemravné a nekřesťanské zákony a nutí vaše děti klanět se novým pohanským a lidským božstvům a vůdcům, uctivat hmotu a pokrok. Mnozí křesťané malomyslní, protože zapomněli na slova Ježíše Krista. Jsou ustrašeni a upadají do zmatku, ztrácejí směr své cesty.

Náš lid z houbky svého křesťanského vědomí vyslovil kdysi myšlenku, která se stalo částí lidové moudrosti: Když je nouze největší, pomoc Páně nejbližší. Vzpoměňme si na strach a úzkost apoštolů, na jejich volání, když se malá lodička potápěla na rozbouřeném jezeře a Pán spal. Snad se naše situace podobá někdy jejich situaci. Malověrní - praví Ježíš - proč se bojíte? Já jsem s vámi. Toto je i naše jistota a naše opora v době, kdy kolísají všechny lidské jistoty a základy země se otrásají. Ježíš, náš Pán a Spasitel je s námi. Žije ve své Církvi, která pokořena a křížována, žije, modlí se, obětuje se za naše duše a vede nás stále ke spásce a k jedinému cíli. Nebojme se o ni. Už tolikrát v dějinách byla vyhlášena za mrtvou. Už tolikrát v minulosti a v přítomnosti byly rozhodnuty tyranové a diktátory, že Církev musí zmizet a že její jméno musí být vyhlazeno. Tyranni zemřeli, tisíciletí říše se rozpadly, ze slámy pronásledovatelů Církve nezbyl kámen na kameni. Církev povstala vždy mladá, svěží a silnější než kdy předtím. Očištěna utrpěním, posílena zkouškami i dnes je znamením spásy vztyčeným mezi národy. Nebojme se o ni, nýbrž přimkněme se k ní jako ke své matce - nenechme se mýlit záplavou nenávistních slov a pomluv, jejichž nicota je nám jasná. V krvi žije Kristus. Nad ní i nad našim životem stojí pevně jeho Kříž. Není to znamení smrti, nýbrž spásy. I když jej odstraní z veřejných budov a vymažou z knih, nevymažou jej z dějin a ze skutečnosti. Nemohou učinit, aby nebyl. ~~žádají Ti~~, kteří dnes bojují proti Kristu, nemohou uhasit žízeň lidské duše po nesmrtnosti. Jejich výklady o pokorku a výstavbě nudí člověka, který chce vědět, co bude po smrti - který doufá a touží po nesmrtnosti. Nikdo z těch nových protikřesťanských protokolů nesestoupil jako Kristus do propasti smrti - nikdo nevstal z mrtvých. Proto i jejich slova jsou mrtvá a rodí jen smrt. My chceme žít a proto ~~zároveň~~ objímáme i dnes Kristův Kříž. - Nebojme se slov a zlostné pýchy nevěrců. Jejich tisk, jejich rozhlas a zmatená gesta nemohou nic proti Bohu. Pyšní se tím, že okopírovali několik zlomků ze zákonů ve vesmíru a bláhově se domnívají, že nepotřebují Boha, který stvořil vesmír a jeho zákon. Vesmír se svými zákony existoval dávno před pýchou dnešního něvěrce a bude existovat i po ní. Křesťan se dívá do vesmíru a proniká do jeho prostorů po cestách Božích a setkává se se svým Stvořitelem, který je oporou a smyslem našeho života a cílem našich nadějí.

70 let od enc. Rerum Novarum

SC.

VB

V neděli 14. května kat. dělnická hnutí celého světa vzpomněla 70. výročí vydání první sociální encykliky Rerum Novarum. Vydal ji 15. května 1891 papež Lev XIII. k 40. výročí vydání této encykliky Pius XI. dal uveřejnit jinou sociální encykliku, aby vzpomněl jubilea a doplnil sociální nauku svého předchůdce. K 70. výročí Rerum Novarum Jan XXIII. ohlásil, že též vydá encykliku. Skutečnost, jak papežové vzpomněli jubilea Rerum Novarum naznačuje jasně význam, který měla ona encyklika pro celou sociální otázku.

Lev XIII. jednal o stavu tehdejší nové průmyslové společnosti především z hlediska tříd. Proti marxismu prohlásil, že obě třídy, podnikatelů i dělníků, se navzájem potřebují. Proti kapitalismu pravil mj. že veškeren blahobyt pochází z práce a že proto dělník má právo na mzdu, která mu dovoluje vést takový život, jaký odpovídá jeho důstojnosti a spravedlnosti. Lev XIII. to byl jenž první pozvedl svůj hlas ve prospěch svobody sdružování pro dělnická oddílová hnutí a proti kapitalismu řekl, že právo musí být u základů každého správného sociálního řádu. Tyto názory jsou dnes přijaty všemi nebo alespoň zdravou částí západního světa.

Jak vznikla encyklika Rerum Novarum? Nikdo se nedomnívá, že encyklika tak hluboká, tak obsáhlá a obsažná se objevila z ničeho nic. Jen málo lidí však ví, jak pracně byla sestavována. Jen o málo papežských dokumentech můžeme být tak dokonale informováni jako o vzniku encykliky Rerum Novarum.

7. května 1891 Lev XIII. ohlásil náhle, že aždo odvolání se nebudou konat žádné audience. Všichni jeho spolupracovníci tušili, že den uveřejnění encykliky není daleko. On sám sestavil definitivní text. Než bylo více předloh a textů encykliky? Nikdo to nevěděl. Vědělo se jen, že když mons. Pecci byl nunciem v Bruselu /1843-1846/, mohl sledovat zblízka první kroky západoverropského průmyslu. Po odchodu z Bruselu byl po mnoho let arcibiskupem v Perugii /1846-1878/. Avšak jen v posledních letech ve svých pastýřských listech se zmíňoval o sociální otázce. R. 1877 napsal větu, která byla později často opakována: Prvním zdrojem bohatství a blahobytu, ať soukromého nebo veřejného, je práce. Ve své první encyklice, když byl zvolen papežem, odsoudil socialismus a hájil ppodstatu soukromého vlastnictví a právo člověka na ně. Bylo to 28. prosince 1878. 20. dubna 1884 ve ~~základní~~ jedné své další encyklike Lev XIII. mluví o obnově starých stavovských spolků na základě korporativním. V Římě přál všem studijním kroužkům a všechn charitativním organizacím, které si vzaly za úkol šířit zásady křesťanské sociální nauky. Přijal v audiencích poutníky dělníky, zvl. poutníky z

steen' m' p'li'stis (steen' b'res o nl b'res)
P'li'stis' le'mul'sh'is' m'be'c' & p'li'sm'le' ter x'g'. p'ntel m'mul
n'v'nd'k' a m'mul'sh'is'le'k'
but n'g, m'be'c' m'mul'sh'is' de h'w'le'f' or'g' of p'ntel d'k' y'p'le' k'nt'
r'ch'nt're'le'j'k' b'c' i)

Francie, vedené léonem Harmelem, a v proslovech se často odtkl otázek současné společnosti. Vyslovil několik myšlenek, které nabyla pevné formy v encyklike Rerum novarum. Mnoho katolíků bylo překvapeno odvahou, s níž Lev XIII. mluvil o těchto věcech. Můžeme říci, že po svém vstupu na řecký stolec v srdeci Iva XIII. zrály mylšenky, které pak byly slavnostně prohlášeny v encyklike. ^{Se mi} Všechny stránky nového průmyslového světa chtěl se vyrovnat a je posoudit z hlediska evangelia.

Lev XIII. tedy měl už vyhraněné názory stran obsahu encykliky Rerum novarum. Příprava textu však byla velmi obtížná. Asi začátkem r. 1890 si dal zavolat profesora sociologie jezuitu P. Matouše Liberatoria; ten po opětovných rozhovorech předložil první italskou předlohu encykliky 5. července 1890. V září téhož roku dominikán ^{Páter} Zigi ^{Předloha měla 33 stran} liary sestavil druhou předlohu, obsažnější o 68 stránkách. Tuto předlohu začal vatikánský latinský mons. Volpini překládat do latiny, ale přeložil jen 12 stránek; jak sám poznamenal: na rozkaz zhora překládání zastavil. Byla sestavena třetí předloha: byl to tento kard. Zigliary opravený podle poznámek P. Liberatoria a kard. Mazelly o 57 stranách. S překladem této předlohy do latiny byl mons. Volpini hotov v lednu 1891. Lev XIII. ukázal text svému příteli a spolupracovníku ještě z Perugie mons. Boccalimu: ten opravil některé věci a vše dal přeložit a upravit do latiny. To už byl konec dubna 1891. Definitivní text byl dán do tisku a ještě naposled přezkoumán. Encyklika měla být vydána 10. května; toto datum též čteme na původním textu. Avšak Lev XIII. se ještě rozhodl, že upraví část, ve které se slavnostním způsobem říká, že papež má právo mluvit o sociální otázce, protože ta se dotýká samého přirozeného práva. Až do posledních okamžiků nebyl stanoven úvod k encyklike. Text byl několikrát měněn, opravdu v poslední chvíli Lev XIII. napsal první slova, která dnes jsou opravdu světoznámá: Rerum novarum semel excitata cupidine: Když byla jednou roznícena žádostivost po nových věcech. Tak tedy za pomoci několika rádců, ale za osobního vedení Iva XIII. se zrodila slavná encyklika, jejíž 70. výročí si právě dnes připomínáme.

Dnešní mohutný mezinárodní vliv vznikl ne
jen významnou encyklikou v díle sv. ^{pařížského} kardinála ^{pařížského} Leona XIII.
a také díky ^{bezprostředně} vzniku ^{pařížského} Stojanovského institutu.

že holet u změnil mít: když nemůže mít jistý spis, zpravidla
to i vše a je tota neplodná trubka pro životné; mít jisté cíta
má a mít mít, jisté ~~industriálise~~ řešení jisté, když n. 1991 jisté
jisté polonezemi. ~~A hromi sebe publikujit mít jistý mít.~~

Avšak jisté mít venu. jisté mít i dnes užívat hromu ^{u mít} ~~u mít~~.

Cesta C z nezastupi. Jisté mít je nezastupi, ale co olen být
být z trubek mít a z rukou mít mít, až mítí upříklad
mítí a mítí být z mítí a mítí, kteru mítí a mítí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Velká část pohr. N. Am. byla v roce 1931 m. explice, když
byly využity tyčinky, na kterých byly vloženy R. n.

↑ 1 2 3 4 ()

Mrzg. wie vor 3'atm e. h. an einem mit jungen
oben beschw. & blau. rot mit

Země mohou mít vlastní výrobu i vývoj, když mají vlastní výrobu.

RaVat CECO 15-5-61.

hl. národní sekretář
sekret. duchovní

(rukou kl. čísla nad úv. v. ne
k. r. 1361)

V neděli večer sv. Otec Jan 23. promluvil k více než 100 000 kat. dělníků, kteří slavnostním průvodem městem Římem a audiencí u Kristova náměstka na zemi oslavili 70. výročí vydání encykliky Rerum novarum Lva XIII. V půlhodinové řeči sv. Otec nejdříve pojednal o tom, co pro vyřešení sociální otázky a pro zlepšení životního stavu dělníků vykonali jeho předchůdci: Lev XIII., autor encykliky Rerum novarum, Pius XI. autor enc. Quadragesimo anno a Pius XII., který se též dotkl sociálních problémů at už ve svých řečech nebo listech a poselstvích; celá druhá část řeči Jana 23. b. la věnována nové encyklice, která bude vydána v nejbližších týdnech.....

Audience trvala téměř hodinu. K audienci byl nejdříve nesena na sedia gestatoria středem náměstí sv. Petra, zaplněného více než jindy; do Vatikánu se vrátil přímo basilikou sv. Petra. Audienci bylo přítomno též 18 kardinálů,

více, než 70 biskupů a četné autory církevní i občanské.

~~a kti se 46 zemí sv. Petru, kde i v Evropě~~
V pondělí ráno 15000 kat. dělníků z Itálie i jiných zemí, členů hnutí afilovaných při ~~Mesinářské federaci katolických dělnických hnutí~~, byli přítomni: mši svaté v bas. sv. Petra. Celebroval kard. Cento, předseda výboru, který byl

pověřen koordinováním oslav výročí encykliky Rerum novarum a předseda kon-

~~tinovatele k. j. k. d. d. f. Dachomeye, 17. května 1961, 2. června 1961 a 2. června 1961~~

cílové přípravné komise pro laický apostolát. Po evangeliu kard. Cento pronosil francouzské kázání: poukázal na význam enc. R. n. a na její aktuálnost i

v současné době. Dnes před pracujícími stojí volba: buď rozvoj a rozkvět podle

Kristova kříže anebo diktatura pod neblahými znaky ateismu. Věčné světlo

rozptýlí temnoty, končil kard. Cento, a Kristus božský mistr, který byl též

božský dělník, bude nesen v triumfu ači v kříži. Kněží i laici musí spolu pra-

covat, aby ve jménu Kristově zbudovali nový svět, v němž vládne ne násilí, ale právo, ne vykořisťování člověka člověkem, ale spravedlnost, ne tyranie jedné třídy, nýbrž spolupráce, ne nenávist ale láska. Své kázání kard. Cento

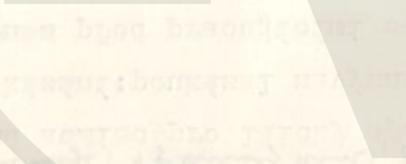
shrnl též italsky, španělsky, německy, anglicky a portugalsky.

~~la dle řeči~~ Podle informací kanadské katolické konference vedoucí komunitické strany

v Poznani, Zelené Hoře, Olštyně a na jiných místech v Polsku vydali oběžník všem členům strany: vytýkají jim účast a náboženských slavnostech; to prý je provinění proti stranické kázni. Členové strany též mají odstranit kříže a obrazy svatých ze svých bytů.

~~nejen a stojí jí moží jí Aleluje. řík. dle k. r. 1361~~
Když mu někdo řekne, že vystoupí k dělníkům, řík. r. 1361
"Buďte ať vás všechni - mostuši."

ne byznění mohli rápčí a ne chovat ně , ale nemá
meli sej spolehliví a bez noci" "sít vše mi jenom hledí" -
"jsem tím"

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského...rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Nedělní L'oss.Romano přineslo zprávu, že sv.Otec jmenoval členy Papežské akademie věd 10 předních světových vědců. Jsou to:Sir James Chadwick, profesor fysiky a mistr koleje Gonville a Caius v Cambridgi,nositel Nobelovy ceny za fysiku; Antonín de Almeida prof.etnografie a ředitel Studijního stře diska o etnologii při Vyšším útavě pro zámořská studia v Lisaboně; Jiří de Hevesy,prof.biochymiky a ředitel Ústavu pro chemii a biochemii při universitě ve Stockholmu, nositel Nobelovy ceny za chemii; Sir John Carew Eccles, profesor fysiologie na universitě v Canbeře v Australii, předseda Australské akademie věd; Sir Ronald Aylmer Fisher, profesor genetiky na universitě v Cambridge; Jordán Giacomello, profesor a ředitel farmaceutické chemie při římské universitě; Victor Francis Hess, prof.fysiky na universitě Fordham v Novém Yorku, nositel Nobelovy ceny za fysiku;Sir Cyril Normal Hinshelwood prof. anorganické chemie a fysiky na oxfordské universitě a president Londýnské královské společnosti, nositel Nobelovy ceny za chemii; Dominik Marotta, prof.~~gennetické~~^{všeobecná} chemie a ředitel Vysokého ústavu zdravotnického v Římě a Hideki Yawaka, prof.fysiky a ředitel Studijního ústavu pro základní fysiku na universitě v Kyoto v Japonsku, nositel Nobelovy ceny pro fysiku.

Papežská akademie věd má nyní 56 členů;kteří pocházejí z 24 zemí. ~~Mezi nich~~ Al z nich je katolíků, 14 protestantů nejrů nějších vyznání a 1 je pohanského náboženství. Mezi ~~ukrajinců~~ akademiky, kteří zemřeli od posledního jmenování nových členů byl jeden řecký pravoslavný a dva židovského vyznání.Z 56 kademiků je 18 nositelů Nobelov. ceny.

Katoličtí Ukrajinci mají dve střední školy. Ap.administrátor z Filadelfie mons.Josef Šmondiuk právě otevřel druhou v Detroitu; řídí ji sestry sv.Basila

Vatikánský státní tajemník kard.Tardini pověřil mons.Daniela Sullivana z Beverly Hills v Kalifornii, aby jménem sv.Otce projevil soustrast vdově a rodině velkého amerického filmového herce Gary Coopera soustrast.V telegramu se praví,že sv.Otec se modlí za v čný pokoj zemřelého a na důkaz své blaho vůle posílá příbuzným své apoštolské požehnání.Asi před dvěma týdny sv.Otec ~~poslal~~ ^{učinil} Gary Cooperovi své poselství a své zvláštní požehnání.

V soukromé audienci sv.Otec přijal ministra obrany Belgie Pavla W.Segersa

a ministra ūráce Leona Servaisa.Oba ministři byli provázeni svými manželskami ve Fatimě za přítomnosti 500 000 věřících sloužil ~~učinil~~ kard.Traglia,pro

vikář sv.Otce pro římskou diecézi.Bohoslužby tvořily závěr národní pouti portugalských katolíků.Při mši svaté kard.Traglia připomněl uču a lásku papežů k fatimské Panně a žádal ochranu P.Marie pro koncil a pro portugalské

biskupy i všřici. Po mši svaté udělil apošt. požehnání přítomným a zvl. as
500 nemocným, kteří na léhátkách leželi před oltářem.

George Cooper & poslal z anglikanského, ale, 1919 nášl. řečebník.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Nová encyklika k 70. výročí Rerum novarum Lva XIII. bude mít čtyři části:

První část bude tvořit souhrn zásad křesťanské sociální nauky, jak je hlásali Lev XIII. a Pius XI. a Pius XII.

Druhá část obahuje ~~první~~ skupinu ~~otázek~~ ^{je} sociální ~~činnosti~~ ^{stávky}, které ještě stále jsou aktuální, ~~protože~~ ^{proto} ~~byly~~ ^{jsou} vyřešeny ~~za~~ uplynulých 70 let ~~v naší meze~~.

Třetí část jedná o nových otázkách o otázkách vážných a nejednou velmi nebezpečných, které se vyskytly v naší současné době.

Čtvrtá část znovu vysloví vztahy sociálního soužití podle učení Církve.

V první části září správnost cesty, kterou naznačily Rerum novarum Lva XIII.

Quadragesimo anno Pia XI. a doplnil Pius XII. ve svých projevech a listech.

K Hlubokým změnám došlo za těchto posledních let, jak uvnitř jednotlivých politických společenství tak i ~~mezi~~ ^{ve} vzájemných stycích mezi státy. Tyto změny zádají další bližší určení a rozvedení zásad, které už naznačila encyklika Rerum novarum; nutno je přizpůsobit změněných dnešním okolnostem.

V druhé části shystané encykliky se mluví přímo o těchto nových otázkách.

Především je to otázka vztahu mezi soukromým podnikáním a zásahem státu do hospodářského pole; dále víc a více se šířící společenství, ve kterém se lidé sdružují podle různých okolností života; odměna za práci; požadavky spravedlnosti ve vztahu ~~do~~ ^{ke} ~~jiným~~ ^{8 tím, v jiném kontextu jiným} a konečně velmi vážná otázka soukromého vlastnictví. Při řešení těchto otázek encyklika bere ohled na vývoj, k němuž došlo po slov Lva XIII. až k encyklice Pia XI. a projevu Pia XII. plným moudrosti. Základní myšlenkou encykliky je nezměnitelná obhajoba důstojnosti a práv lidské osoby.

Otázky, jimiž nová encyklika se zabývá ve své třetí části, jsou ty nejnálehavější naší doby. Dívají charakteristický ~~ton~~ ^{určitou formu} a ráz encyklice. Je to v první řadě otázka zemědělství. Zemědělství (~~když~~ bylo) po tisíciletí dějin od prvních tsránek Písma bohatství a věčné jaro každoročně se obnovující na zemi; bylo poezíí a krásou života; dnes však je redukováno do stavu, jak říkají deprese, a do tohoto stavu hrozí uvrhnout mnoho, mnoho lidí. Mezi ~~nej~~ ^{předními} požadavky ~~má~~ spravedlnosti vystupuje do popředí požadavek vytvořit znova ~~rovnováhu~~ ^{ekonomickou a sociální} mezi dvěma sektory lidského soužití - průmyslem a zemědělstvím.

Další otázka světových rozměrů, která zajímá úzkostí po ornost našeho apoštolského úřadu všech kdo věří v Krista a jeho Církev, tvoří chudoba, bída a hlad, v nichž musí žít miliony a miliony lidí. Odtud vzniká napětí ve vztazích mezi státy hospodářsky vyvinutými a státy méně vyvinutými.

Foto: Štefan Šimek

Platí všechny čile a mimo české vnitřní správní orgány
také vnitřním úřadům, představitele a poslanců lidové
rady. Této uvedlé moci bude mít právo říct, že má pravomoc
prosazovat, že bylo něco řešeno, a to vši ~~české~~ ^{české} země jde se
vztahem, když v tomto jde mysl: že tam, jiných a místních.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Zde je hlavní problém naší doby, třebas, abychom řekli vše a podle pravdy, při studiu dějin národů rozšířeném na údlosti všech lidských skupin - mohl být považován za nevyhnutelný: vedle k němu prastaré příčiny, zastaralost ekonomických systémů a pak méně šťastné životní podmínky v mnoha zemích. Podle požadavků svaté spravedlnosti je třeba opakovat zásadu solidarity mezi všemi lidmi; je nutné připomenout a hlásat vznešenou povinnost společenství i jednotlivců, kteří disponují nadbytkem prostředků k živobytí, aby pomohli všem, kdo trpí nedostatkem. Buď už pomoc v případech krajní nutnosti neodstraní příčiny nedostatku u jeho kořenu. Je nutná spolupráce na světové úrovni, nezíštná mnohostranná práce, která má za cíl dát k dispozici zemím hospodářsky méně vyvinutým kapitál a techniky, kteří by spolu s hospodářským rozvojem podporovali a pozvedali i sociální pokrok; kteří by se zdravým a blahodárným zájmem zapojili ty jichž se vše v první řadě týká, do práce za vlastní povznesení individuální, rodinné i místní obyvatelstvo.

V tom všem spočívá velký kus práce, vznešený a naléhavý cíl přispívající k pokoji ve světě. K jejímu dokonání, aby se jí dostalo neutuchající síly, jsou naprosto nutné vztahy upřímného porozumění a aktivní spolupráce mezi národy. To předpokládá zachovávání Božího přikázání; to žádá uznávání mravního řádu platného pro všechny, a úctu k němu; řádu, který uznává svůj základ V Bohu ochránce a ručiteli, rozdělovateli blahobytu, bohatství a milosrdenství, v Bohu, strašném mstitele, jemuž nikdo neunikne, spravedlnosti a rovnosti. A to je důvod, proč náboženství a Církev zasahuje i na pole ekonomické a hospodářské. Desatero, evangelium. Zákon Církve bere svou inspiraci od Ježíše, jenž je cesta, pravda, život a světlo světa, jenž je divotvůrce ve prospěch lidských potřeb a nemocí, božský mučedník, aby vykoupil lidi, vítěz od něhož usílí hledat spravedlnost a triumfující král věků a národů; Obrana a povznesení slabých a trpících otevírá ji před násim zrakem krásy lásky, které zajišťuje záchrana a vzkříšení lidí a národů a přeměnu málo vyvinutých zemí a krajů.

„A t' velké odpovídá, kdež m' Gré' m'val; Žád' hoš raje, k' něm' vymohl
Jevíček' m'val med' m'ru luke hute: Přijde prch' - odepříte zevce!“

Tato slova jsou z písma a Jevíček' díl m'ru.

Y. str.!

• Fil. číslo římského 16151871
• truhla je nesmítností

137/1

Vasto si kladu otázku, zda je opravdu možné, aby komunista a marxista upřímně věřil tomu, co se mu předkládá stranou k věření? Někdy se mi to zdá nemožné; jindy však připouštím i tuto možnost. Neboť člověk snadno přehlédne logickou souvislost svým tvrzení, není-li bděle na stráži, dává-li se strhnout vášní nebo zaujetím, tím spíše poddává-li se jí nebo živí-li je v sobě. Člověku, který se pohybuje v pološeru vášně nebo zaujetí, který odmítá holou pravdu a chce jen pravdu, která je mu pochuti nebo která má podpírat jeho politické přesvědčení, se může aspoň ve slabých chvílích zdát dialektický materialismus nerozborným, logicky semknutým systémem. „Už však být dialektický materialismus logicky skloubeným systémem tomu, kdo hledá čirou pravdu? Již několikrát jsem v předešlých vysílání upozornil na logické protiklady a rozpory dialektického materialismu; připomeňme si dnes další jeho rozpor:

Dle dialektického materialismu se život vyvinul magickými skoky dialektiky z neživé hmoty; to co nazýváme lidským duchem, není než dalším vývojovým stadium mrtvé mnoty. V jiném vysílání si všimneme, kolik nesmyslů je nahromaděno v tomto výkladu. Dnes stačí toliko připomenout, že lidský rozum se brání přijat za rozumný výklad, dle něhož do konalejší stadium by mělo být vysvětleno stadium méně dokonalým; či-li v němž to, co je, by mělo být vysvětleno tím, co není. Ani magie dialektiky nemůže opravědnit tento nesmysl. Neboť rozum může přijat jen tu magii a tu dialektiku, která je rozumná.

Dnes si všimneme jiného bodu tohoto výkladu: dle dialektického materialismu se měl vývojem hmoty vyvinout i člověk. S člověkem se však objevila na zeměkouli i touha po nesmítnosti, a sice to uha vědomá, vědomně živená a chtěná. Jen člověk ví, že má umřít, jen člověk reaguje před přízrakem smrti vědomou touhou žít věčně. Gabriel Marcel ze smrti, jako vědomé skutečnosti, vyvozuje nesmrtenost lidské duše.

Že člověk touží po nesmítnosti, že touží věčně žít, dokazují dějiny lidstva od počátku, u všech národů. Marxista však nalezne pádnější důkaz existence této touhy: on se přece proti této touze brání; tvrdí, že je třeba ji popírat, jí nedbát a spokojit se mužně s úplným zmarem člověka. Zápasit s touto touhou v sobě samém, je

ji znát v sobě samém jako skutečnost. Tato touha po nesmrtevnosti jako nepopíratelná skutečnost je bezbožcům kamenem úrazu v jejich knihách nebo na jejich kongresech; uznávají ji, aspoň svým rozpaky; vraťejí se k ní opět ~~a~~ opět, protože je jím těžkým problémem, s nímž si nevědí rady.

Tato touha je obsažena v touze lidského srdce po štěstí: pokusme se si představit lidskou touhu po štěstí a odejměme jí její nárok na nekonečnost a navěčnost - touha se rozplyne.^{Není možná touha po štěstí, není-li v ní obsažena touha po nekonečném, věčném štěstí.} Goethe ve Faustovi touží po okamžiku, jemuž by mohl říci: "Zastav se, jsi tak krásný!" : basník ^{touží jinými slovy} toužil po okamžiku, který by ho plně oblažil a který by se nerozplynul, nýbrž trval věčně!

Touha člověka po věčném štěstí vykouzila i vidinu pozemského ráje, i když tato vidina není plným konkrétním výrazem této touhy; kromě toho člověk může poznávat pozemský ráj jako ráj toliko pozemský, ve funkci poznání ráje nadpozemského. Jak by mohl poznávat, že určitý ráj je toliko pozemský, kdyby nepoznával, aspoň nejasně, možnost ráje nadpozemského. Toto poznání však vyvolává v člověku nezadržitelnou touhu po nadzemském, večném, aspoň v nejasné, neurčité podobě.

Tušení věčnosti prezrazuje i úcta k člověku a důstojnost lidské osoby: zvíře jako takové není a nemůže být předmětem úcty, je pohlceno časem a úplným zmarem. Člověk sice žije v čase, nemůže však být pohlcen časem a ztotožněn s ním; to jaksi samozřejmě vyčítáme z jeho podoby, proto máme úctu před člověkem, před jeho vyšším nadčasovým posláním a určením, nad jeho nadhistorickou důstojností. Od tud nedotnutebnost a absolutní hodnota lidské osoby, uznávané všemi civilisovanými národy, od starověku. Absolutní hodnota lidské osoby však nemůže být oddůvodněna časem, nýbrž toliko věčnosti, věčným jádrem člověka.

Věčnou hodnotu člověka odhaluje každá pravá, ryzí láska člověka k člověku: pravá láska touží milovat věčně; láska je pravou, je-li vyznáním věčné věrnosti. Láska, která by se zřekla tohoto nároku na věčnou věrnost, která by nechtěla být slibem věčné věrnosti, by se zřekla sama sebe.

Touha člověka po věčnosti a nesmrtevnosti je tedy nepopíratelnou

skutečností. než tato touha by měla být dle marxistů plodem dialektického vývoje hmoty; právě proto by byla touhou marnou: není přece než hmota, hmota je požkladem vší skutečnosti; vše je podrobeno rozpadu a rozkladu; proto touha po nesmrtnosti je touhou nesplnitelnou, marnou. Člověk umírá i se svou touhou, byť byla touhou po nesmrtnosti, a všemu je konec, všemu!

Jinými slovy tato touha člověka po nesmrtnosti je dle marxistů touhou nesmyslnou; nesmyslnou proto, že její předmět ~~je~~ cíl, to jest věčný život, je dle nich nesmysl.

Je-li však tato touha nesmysl, pak je nesmyslem celý dialektický proces, který zrodil člověka s jeho nesmyslnou touhou po nesmrtnosti. Celý proces přece dle nich spěje k člověku, vrcholí v něm; je-li člověk ve své nesmrtné touze nesmysl, je celý proces nesmyslem. Nemítne-li někdo, že z jedné nesmyslné touhy není možno usuzovat na nesmyslnost celého dialektického ~~ř~~ procesu, odpovím mu: v tomto případě je možný tento závěr, jelikož ~~že~~ běží o touhu srostlou s bytosťí každého člověka, nikoliv o touhu libovolně vyvolanou, jíž by se mohl člověk zříci, jako se může zříci tolika jiných tužeb, na př. jít večer do kina nebo v neděli odpoledne na fotbalový zápas. Touha po nesmrtnosti není touhou, již člověk libovolně vyvolává, ta- to touha se objevila s člověkem, zrodil ji v srdci člověka, ten, kdo stvořil člověka, dle marxistů dialektický proces homoty. Proto není-li pro tuto touhu ukojení, ba nemůže-li být tato touha ukojena, je nesmyslná; a proto je nesmyslný celý proces, který zrodil člověka jako tvora nesmyslné bytostní touhy.

Je-li však nesmyslný celý proces, je nesmyslný i jeho dnešní fáze, to jest dle ~~materialismu~~^{dejíma} je nesmyslný třídní boj, ~~je~~ nesmyslný cíl, k němuž dle marxismu tříne tento třídní boj, to jest komunismus, jako vidina beztřídní společnosti, tak zv. ráje na zemi.

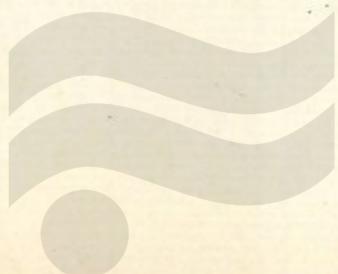
Všimněme si osudu přirozených tužeb jak je odhalujeme kolem sebe v přírodě: sémě tříne po svém rozvinutí, to jest po rostlině, a jeho touha není marná; květina tříne přirozeně po květu, a její touha není marná; strom tříne po svém plném vzniku, zápasí s větrem, nepohodou, prostředím, ranami osudu, než rozrůstá se, třebas v zakrslé podobě,

jeho touha není marná. Podobně i zvířata docházejí za normálních okolností splnění a ukojení svých přirozených tužeb a skolnů. Přirozenou touhou člověka je touha po nesmrtevnosti: to jsem dokázal již výše. Měla by být tato přirozená touha jedinou přirozenou touhou, která by neměla dojít v žádném člověku splnění? Měl by být člověk jeným nesmyslným tvorem mezi tolika jinými tvory? Měl by být výkvět dialeklického procesu hmoty nesmyslem, zatím co nižší vývojové fáze této procesu se v měly smysl?

Marxismus však ještě zvyšuje tuto nesmyslnost člověka tím, že prohlašuje cíl této lidské touhy, to jest cěčnost, nesmrtevný život za nemožnost. Je-li cíl nějaké přirozené touhy opravdu nemožný, pak je touha sama svou přirozeností nemožná: ~~ježkikkvixpříkazanatí~~ nemůže přece být možná, je-li její cíl nemožný; je-li však přirozená touha svou přirozeností nemožná, nemůže existovat. Existuje-li, není nemožná; není-li nemožná, není předmět a cíl ~~ježkix~~ touhy nemožný. Ze tato touha není svou přirozeností nemožná, dokazuje fakt její existence: existuje přece, i v srdci maristy; existuje-li, není nemožná. A proto její cíl není nemožný.

Je-li možná, není nesmyslná; není-li nesmyslná, může dojít ukojení. Může-li dojít ukojení, musí existovat věčnost; existuje-li věčnost, hmota není jediným podkladem všeho co existuje; není-li hmota jediným podkladem všeho co existuje, existuje duch a duchová skutečnost, jež je podkladem večnosti avěčného života. Existuje-li duch, pak je dialeklický materialismus nesmyslem.

Francois de Curel vyjádřil tuto myšlenku ve své La nouvelle Idole takto: Každý příliv je svědectvím, že nad mraky je ukryto vítězné nebeské těleso; neutuchající příliv duší by měl být jediným vlněním jež by se odnášelo k prázdnému nebi? Toute marée dénonce au-delà des nuages un astre vainquer; l'incessante marée des ames serait-elle à palpiter vers un ciel vide?"

Ústav pro studium
totalitních režimů

Rayat CECO 17-5-61

na Hod boží svatodušní na neděli 21. května sv. Otec Jan 23. uděl biskupskou konsekraci 14 kněží
 kteří budou vykonávat biskupský úřad v misijních zemích. Sv. Otec to už oznámil v ap. listě Celebrando Concilii Ecumenci, ve kterém ~~zadal~~^{zadavat}, aby novéna před svaátky svatodůšními byla obětována za zdar přípravných prací na II. vatikánský sném. ~~Podáme jména~~ Biskupů, kterým sv. Otec udělí konsekraci: jesuita ^{Ind} mons. Pius Kerketta, který byl jmenován arcibiskupem v Ranchi; člen řeh. společnosti oblátů P. Marie Neposkvrněné mons. Ignác Faku, 33letý Basuňan, který je biskupem v Leribe, Basutoland; mons. Tomáš ALBERT Newman ze společnosti misionářů od P. Marie Lasalettské, Američan, který byl jmenován biskupem v Prome v Barmě; Ital mons. Jan Krt. Gobbato, z Pap. institutu pro zámořské misie, který byl jmenován biskupem v Taunggyi v Barmě; mons. Stanislav Lukang, čínský diecézní kněz, biskup z Tainanu na Formóse; mons. Petr Tu paozim čínský diecézní kněz, biskup na Hsiunku na Formose; dominikán, Čínan mons. Josef Čeng Tien Siang biskup v Kaohsiungu na Formose; Barman mons. Šebestián Šv. Jauk, biskup Tungoo v Barmě; redemptorista mons. Hipolit Berlier, Francouz, který byl jmenován biskupem v Niameji v Nigérii; mons. František Carroll Ir ze společnosti pro africké misie, ap. vikář v Monrovii v Liberii; Ital mons. Anděl Cunberti, z misijní společnosti od P. Marie Exaltatelky zarmouceňské, ap. vikář ve Florencii v Kolumbii; mons. Zeferín Gomes, indický diecézní kněz, světící biskup v Bomabji; mons. Cesar Gatimo, diecézní kněz z Keňny, světící biskup z Nyeri v Kenyji a mons. Gervás Nkalunga, diecézní kněz z Tanganjiky, světící biskup v Eukoba v Tanganjice. Obřady konsakrace těchto 14 misijních biskupů, které vykoná sám sv. Otec, v bazilice sv. Petra v neděli budou vysílány vat. rozhlasem od 9. hodiny na obvyklých vlnách. - Dovídáme se, že vláda republiky Liberie pošle ke konsekraci zvláštní misi, kterou budou tvorit velvyslanci z Předního Masiáku, Ríma a vyslanec Liberie u Sv. stolice.

Řím. V Římě skončily v úterý oslavy 70. výročí vydání encykliky Rerum novarum. Promluvil arc. z Janova kard. Siri; poukázal na aktuálnost encykliky a na osobní vliv papeže XIII. na řešení sociální otázky. Církev nepotřebovala se učit nějaké nové nauce; co papež XIII. napsal v encyklice nebylo nijak nové, bylo to opakování zásad obsažených už v evangeliu, ale přizpůsobených naší dobu. Předán, počátku v rámci analitické formy jeho; byla krit. všechny
 a br. 1. měsíční
 výrok papeži. zvlášť poznamenal papež XIII. a dříve, jde o C. obecně
 učení m. řek a když je papež považován za
 výrok papeži. zvlášť poznamenal papež XIII. a dříve, jde o C. obecně
 učení m. řek a když je papež považován za

Dl'. Vysl. a dle Rmrl v R. V. řekl nejpr. fakultu sv. Olafem
kant. Vyslal...

Vatikánský arch. oznábil m. tere: "C. a precum' krok" muns. Rusch,
biskup z Durhmu; říš. roda kněze a mnoho klášterů, jenž
a ~~zdejší~~ ^{zdejší} společenství mne vyslyšeli mohli oznámit své příjmení.
^{mab. mne i mohli}

Hlavněm dr. Ruschla ~~zdejšího~~ mne řekl, že mohou mne jistě mít
vyslyšet
národní inspiraci a Johna the 8. Wyclifovi pro precum' krok.

Vatikánský arch. řekl mne želající jeho krok. Řekl jsem bisk. Ciprianu,
prefekt kry. Mužů, 12. min. pánovi Fauchi a pánovi
Tilmanovi, Divo Renappa. ~~Na~~ Řekl jsem bisk. řekl, že ~~zdejší~~ mne řekl
že zdejší krok mne zavolal blížit se svého mýtu

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatému Otcí byl odevzdán ~~4 ročních~~ první exemplář nového breviáře
✓ který vydala vatikánské nakladatelství. Breviár je obsažen v jednom svazku. Je
to tzv. editio typica, podle nějž jiná Papžeská nakladatelství smýjíx
vydání.

podle předpisů posledního ap.listu : "Rubricarum in structum
z.m.r.
V posledních dnech sv.Otec přijal v audienci 6 mladých členů indiánských
kmenů Apačů a Papago ze Spojených států. Všichni ~~jsou~~^{jsou} katolíci a členové mi-
sie sv.Jana blízko města Phoenix v Arizoně. Indiani ~~ne budou ani~~ darovali sv.Otci indián-
skou čelenku. Sv.Otec jim poděkoval za jejich návštěvu i za jejich dary a
své požehnání rozšířil i na všechny členy jejich kměnů.

Světové tiskové kanceláře referují o masovém odchodu cizích misionářů z Ku-
by. Některí byli vypovězeni, jiní odešli, protože jim nebylo možné vykonávat
zádný apoštolát a místní autority se dostatečně nestaraly o jejich bezpečnost.

Od začátku května opustilo Kuba na 400 kněží a řeh.sester; jsou to většinou
Španělé, Američané a Kanadáné. Režim je vydává za zločince a kontrarevolucio-
náře, ale obyvatelstvo soudí jinak: své misionáře provázejí až na letiště
nebo do přístavu a loučí se s nimi se slzami v očích. Arc.z Havany, jeho sekru-
retář, biskup v Pinar del Rio a dalších 10 kněží dle stále na argentinském v-
velvyslanectví, kam se utekli při začátku nezdářeného povstání proti Castro

Zprav.služba Fides se dovídá o smrti vojenského kaplana vojsk státu Katanga
v Kongu; padl za oběť při přestřelce s vojsky OSN. Je to P.Albert Fourgeur ze
společnosti Ducha svatého. Byl zasažen, když se chystal ošetřovat raněného.

Belgický primas kard.van Roey ohlásil zavedení večerních kursů pro jinochy
kteří se rozhodli stát kněžími. Jinoši se budou moci připravit na vstup do
velkého semináře aniž přeruší své dosavadní zaměstnání nebo studia.

Katoličtí universitní studenti a ze Skandinávských zemí
intelektualové
✓ zasedání v Nestole nedaleko Helsinki. Zasedání organisiuje tzv. Academicum Catho-
likum, spolek katolskandinávských studentů a intelektuálů.

Misijní zpravodajská služba Fides se dovídá, že Číny 6.února zemřel ve věku 88
let gen.vikář diecéze haimenské P.Filip Hoang Huei lie.R.1958 psal o něm
jeho biskup: Pdobně jako já se nikdy nezúčastnil žádného zasedání vlasteneckého
zájmu.

Za 30 let seminář sv.Josefa v Alwayi, v diecézi Verapoli ve indickém státě
Kerala dal Církvi 1000 kněží. Při poslední konsekraci přistoupilo k oltáři 7
70 jáhnů patřících k třem obřadům: latinskému, siromalabarskému a syromalanskému.
Seminář slaví letos 30. výročí svého obnovení. Po prvé byl založen
r.1682.

1815/6

Sestavení knihy Šoudců.

10/30"

13872

Na první přečtení kníha Soudců se nám jeví snůškou příjemných a různorodých vyprávění. Ale při opětovném klidném dalším čtení vidíme, že určité množiny se tam dosti často opakují: "Izraelité činili co bylo zlé před očima Boha", nebo "odevzdal je do rukou jejich nepřátel" či "volali k Hospodinu" atd.

Je to jako ozdobný architráv starých řeckých chrámů s vyobrazením hrdinských činů, architráv podporovaný sloupy, jež se periodicky opakují a podtrhují posloupnost onoho výtvarného vyprávění. Nebo můžeme myslit na hudební rapsodii, ve které se opakují úvodní motivy, ústřední melodie a konečné kadence.

Tyto fráze, jež se opakují na začátku, ve středu a na konci vyprávění tak různorodých svědčí o tom, že tu byla vůle postavit jakési dílo a přitom ukazují na základní linie této stavby. Naše kniha není prostou antologií epických zpěvů, gest, ani učenou snůškou vyprávění, jejichž původ sahá do doby heroické, nýbrž uvědomělým dílem, k jehož sestavení autor používá starého cizího materiálu a k němuž přidává své vlastní stavební prvky.

Všimněme si zblízka těchto konstruktivních prvků, totiž těch frází, které se skoro doslově opakují.

Zprvu autor píše: "Izrael činil množina co bylo zlé před očima Hospodinovýma" anebo "Znovu činil Izrael zlé před očima Hospodinovýma". Smysl této fráze je, že na začátku episody tu byly hřichy lidu, anebo, že se nejednalo o prostý začátek, nýbrž, že se musilo začínat znova. Formule zahrnuje množinu předešlá dobrodiní Hospodina, za než se lid odměňuje zlým jednáním a předpokládá stav úmluvy, podle níž lid má žít v přítomnosti Hospodina. Přitom však se jedná o formuli přísně teologickou a plnou významu. Všechno začínalo anebo znova začínalo hřichem množiny lidu proti Bohu.

Druhá formule, jež se opakuje je "rozpálil se hněv Boží a vydal je Bůh do rukou cizího krále, kterému pak sloužili, robotovali tolík a tolík let". Hřich lidu vyvolává Boží trest, ne že by vedlejší král bral iniciativu proti Izraeli, který přišel z daleka. Iniciativa vyšla od Hospodina a to k potrestání lidu. Podmětem řeči je Hospodin, a hlavní osobou dějství je Hospodin. Tato druhá formule není ūrostým přídavkem k první, nýbrž ukazuje určitou dynamiku, potrestal je za jejich hřichy. Nejedná se o dva kvádry, položené vedle sebe, nýbrž o dvě žebra jednoho svoru, která se navzájem podporují, jako při stavbě. Poznamenejme ještě, že i tato druhá formule je teologická a vzájemný vztah obou je také teologický.

Po těchto úvodních formulích obyčejně začínají jednotlivá vyprávění, než zase narazíme na třetí formuli, nebo na její variant: "Izraelité volali k Hospodinu". Během utrpení myslí na své hřichy, uznávají je a chápou kromě toho, že jen Hospodin je může spasit. Tato třetí formule, i když obyčejně časově vzdálená, je dynamicky spjata s předešlými: vysvětluje smysl trestu. Trestá-li Bůh svůj lid, je to proto, že lid se musí naučit uznat, že zhrešil. Jednalo se tedy o spasitelný trest. Přitom i tato třetí formule je přísně teologická.

neboť sama sebou ukazuje na skutečnost důvěrné modlitby, a je také teologická ve vztahu k předešlým formulím, protože vysvětluje účel trestu.

Čtvrtá formule: "Tehdy jím Hospodin poslal spasitele." Tato formule je v kontrastu s druhou, ale také se s ní vyrovnává. Hrdina nepovstal sám, nýbrž Bůh ho vzbudil. A znova podmětem řeči je Hospodin a hlavní osobou vyprávění je Hospodin. Je tu však i víc, v této poslední čtvrté formuli se ukazuje nejhlubší význam dějin, o nichž se vypráví, jedná se totiž o dějiny spásy. Hospodin jím poslal spasitele. V podstatě pak na těchto čtyřech formulích spočívá opravdu stará relace, která se zpívá o hrdinských činech Ehuda, Baraka, Gedeona... Konstruktivním opakováním této formule, všichni hrdinové jsou povýšeni do bohoslovecké kategorie spasitelů.

V prostoru po čtvrté formuli začíná nejzajímavější část starého epického vyprávění. Zde se znova ukazuje mistrovské vypravěcí umění starého pěvce a na naši fantasiu působí znání hrdinové. Ale dnes se jimi nemůžeme zaměstnávat, protože chceme zkoumat strukturu celé knihy.

Když se hrdinům silou nebo lstí podařilo osvobodit lid, autor knihy se vrací k závěrečným kadencím. Tyto konečné formule jsou: "Tak ponížil Bůh nepřátele před syny Izraelskými" a země odpočinula po tolik a tolik let". Tato dvojí fráze sama o sobě nemá teologický vzhled, poněvadž pokoření nepřátele a dosažení míru v zemi, může být čistě profánním úspěchem. Ale uvážíme-li je ve světle druhé formule "Hospodin je předal do rukou nepřátele" a ve světle čtvrté, "Vzbudil jím Hospodin spasitele" dostávají i tyto závěrečné kadence nepochybný teologický význam. Jimi se pak vyprávění uvádí do klidu.

Technika autora knihy je šosti jednoduchá. Pomocí uvedených frází pořádá a dělí veškeré vyprávění, a tím také vytváří rytmus, uspořádání a rozdělení celé knihy. Tak tedy téměř frázemi, jež jsou teologickými formulami a to jejich pouhým periodickým opakováním autor vysvětlil, že každé toto vyprávění má teologický význam a všechny dohromady spojil jedním teologickým smyslem. Hrdinové těch dob byli různí, také jejich činy byly různé, ale v podstatě se opakovalo vždy totéž: hřich - trest - volání o pomoc - spasení. Toto je význam těch jednotlivých úspěchů, jak jej vidíme pod zorným úhlem těch staletí, jež nás dělí od oněch hrdinů, a bez tohoto teologického smyslu by nebylo proč je zařazovat do posvátné knihy židovstva a křesťanstva.

Autor nám chce více zpřístupnit náboženské orámování těchto událostí tím, že první vyprávění sestavuje skoro výhradně jen seskupením těchto formulí a užívá jen několika málo čísel, jmen a jiných podrobností.

Když tak činili, co bylo zlé v očích Hospodinových, zapomněvše na Boha svého a sloužíce Baalům a Astartám, Hospodin rozhněval se na Izraelity, vydal je do rukou Chusana Rasataim, krále Aram Naharaimu a sloužili mu osm let. I volali k Hospodinu, který jím vzbudil osvoboditele, a osvobodil je - totiž Otoniela, syna Kenezova, mladšího bratra Kalebova. Byl v něm duch Hospodinův,

a tak osvodil Israele. Vytáhl do boje a dal Hospodin do rukou jeho Chusana Ratsataim, krále syrského, že ho přemohl.

Země pak měla pokoj čtyřicet let.

I zemřel Otoniel, syn Kenezův.

jdc 3,7-11

Po vyslechnutí tohoto schematického vyprávění čtenář může snadněji pochopit všechna následující. Ale snad ho bude rušit určitá pochabnost. Nedeformuje snad autor knihy svými opakovanými formulami smysl faktů? Dnes můžeme odpovědět jen krátce, on je nedeformuje, nýbrž jen vysvětluje. Podrobněji se k této odpovědi vrátíme v příštím svém přenosu.

R 10561

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Za výchovu laických apoštola v misiích.

Ve své misijní encyklice Princeps pastorum sv.Otec Jan 23. vyzdvihl, že je nutné připravovat laiky v misiích na jejich práci jako spoluapoštola při šíření Kristova království. Především je nutné, aby pokřtění cítili plamen apoštola, a aby k tomu došlo, misionáři mají tento plamen zavít za všechn okolností, mj. když připravují dospělé na přijetí svátosti biřmování, která jim vlivje nové síly, aby šířili a propagovali víru, kterou přijali ve křtu. V nových křesťanských obcích nejlepší členové mají přispívat k budoucímu dobru Církve. Če úkolem misionářů vychovávat je a být nad nimi, aby jejich víra byla opravdu solidní, aby jejich mravy byly bezúhonné a aby plál v jejich duších duchovního života. Laický apoštol má být svědkem pravdy, ve kterou věří plamen ~~xxxxx~~ svědkem síly milosti, jež p^oetvořila jeho duši; svědek lásky, jež překonává nedůvodu mezi národy a jazyky a která objímá nepřátele i bratry. Mezi věřícími tento úkol připadá zvláště katechistům, ti mají být zvlášť vychováváni. Katechisté v celých dějinách katolických misií byli mimořádnými pomocníky misionářů. Dále členové "atolické akce a apoštolských hnutí, aby mohli s užitkem a vytrvalostí pomáhat v šíření evangelia. Mezi nimi vedoucí laických hnutí.

K tomu, aby Církev se šířila více a více v misijních zemích, je dnes nutná tato pomoc laiků více než jindy. I v misiích je nedostatek kněží, též proto, že mnohé země vypovídají cizí misionáře pod záminkou nacionalismu. Už za prvních dob apoštolských laici pomáhali kazatelům Kristovým; a budou pomáhat jim i dnes. U těchto apoštolských misionářů a jejich opěrných místech vznikne významný fond pro boj proti hladu a nemocem ve světě.

NSR. Jako každoročně slaví katolická mládež NSR na svátek Nejsvětější Trojice svůj den vyznání víry. Letošní den má heslo "Pravda vás osvobodí". Při manifestacích náboženského i světského rázu se bude konat zvláštní sbírka a z jejího výtěžku se umožní tisk Písma svatého v řečích misijních zemí. Fond německých biskupů na boj proti hladu a nemocem ve světě ubolnil 135 000 marek pro postavení útulku pro nemocné a technickou školu na území arcidiecéze Nové Dillí.

Katolická tisková služba Spolkové republiky Kongo DIA uveřejnila přehled o situaci Církve na konžském území. Mezi nejvíce postižené misie patří misie v Kole, Stanleyville, Kasongo a Kindu. Na tomto území byli zavražděni Čumbe, ~~Kinkata~~ dva kněží. Velká většina evropských misionářů musela zanechat veškeré misijní činnosti; domácí kněží však zůstali na svých místech pokud jim bylo dovoleno pokračovat v pastorační práci. Misijní stanice v Tongoolo, Kole a Kindu

jsou většinou opuštěny. Neustávající nepřátelský postoj místních kmenů činí malo bezpečnou přítomnost misionářů a řeh. sester. Arcibiskupská kurie v Stanelyville oznámila, že přes vážné těžkosti, které na území arcidiecéze neustávají, všichni misionáři pokračují ve své práci. Kikuyu neopustil své místo. Žádný z nich

RadioVaticana.cz

Ceská sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Od 12. do 22. června se bude konat ve Vatikánu první zasedání ústřední komise pověřené přípravou II. vat. sněmu. Buď jednáno o ~~zájmy~~ způsobu, jakým se koncil bude konat. Ústřední přípravná komise se skládá z 51 kardinálů, 5 patriarchů, 33 arcibiskupů a biskupů a 4 generálních představených řeholních řádů. Zasedání se asi bude moci zúčastnit na 70 členů. Jak známo předsedou této ústřední přípravné komise je sám sv. Otec. Jejím tajemníkem je mons. ^{Felici} Pericles Rím. Italské středisko pro mezinárodní smíření uspořádalo ^{konferenci} ~~zjazdkách~~ o II. vatikánském sněmu. Na téma: II. vat. sněm ve světle dějin a co od něho očekává dnešní doba, promluvil mons. Parente, ^{Nejv.} předsedou Kongr. svatého oficia. Mons. Parente pravil, že ^{na sněm se můžeme} dívat z trojího hlediska: z hlediska církevního práva, teologie a dějin. Církevní právo stanoví směrnice pro svolání církevního sněmu a pro jeho konání, určuje též jeho moc nad Církví; teologie učí, že koncil je nejvyšší projev učitelského úřadu Církve, dějiny poukazují na účinnost a ovoce tohoto učitelského úřadu. Mons. Parente krátce připomněl 20 předcházejících církevních sněmů: ^{ty} jakoby připravovaly ~~zjazdky~~ koncil, který se bude konat v nejbližší době: svolání sněmu odpovídá požadavkům dnešní doby, ohrožené materialismem, odporujícím spiritualismu křesťanské civilizace. Nastávající sněm obnoví a slavnostně prohlásí před světem křesťanský pohled na svět: obnoví vědomí Boha a nadpřirozena. Konferenci bylo přítomno několik kardinálů, členové diplomatického sboru vatikánského i římského a četné osobnosti.

Paříž. Na Hod Boží svatočtušní večer bude i letos uskutečněno mezinárodní pásmo Veni Creator. Rozhlasem bude spojeno sedm předměstí evropských katedrál a v každé z nich věřící budou zpívat jednu strofu hymnu Veni Creator Spiritus. Budou takto spojeny katedrály v Utrechtu, Münsteru, Stockholmu, Palermu, Aberdeenu ve Kotsku ~~v~~, v Aténách a v Paříži. Pařížský arc.kara. Feltin vyzval své věřící, aby se zúčastnili večerní pobožnosti, která bude vysílána, v počtu co největší.

Cannes. Porotní komise Mezinárodní katolické kanceláře pro film udělila svou cenu z filmů promítaných na XIV. festivalu v Cannes americkému filmu The Hoodlum Priest - Kněz ~~zvuk~~. Film dramatickým způsobem jedná o ^{svat} kněz ^{zvuk} ^{zvuk} znovuzapojuje ^{it} do sociálního života mladé trestance, kteří byli propuštěni z vězení. Činnou mluvou vede k pochopení otázek, které se týkají všech zemí, a dává příklad účinné křesťanské lásky.

V sobotu dopoledne sv.Otec Jan 23. byl přítomen zasedání přípravné koncilové komise ~~xxxkázkový~~ kněží a věřících. Svatého Otce přivítal předseda komise kard.Petr Ciriaci a tajemník dominikán P.Kryštofor Berutti. Sv.Otec ve své krátké promluvě vyslovil svou radost nad postupem přípravných prací; potom mluvil o odpovědném úřadě faráře, který je otcem a učitelem farnosti. Nakonec sv.Otec se dotkl též připravované sociální encykliky: očekává od ní vělké dobrodružství pro Církev, podobně jako velké ovoce způsobila enc.Lva XIII. Rerum novarum a Pia XI. Quadragesimo anno.

nu 3 Dnešní L'Oss.Romano přináší komentář k Mezinárodnímu filmovému festivalu, který právě skončil v Cannes. V komentáři se odsuzuje v rok poroty, která odměnila dva rouhavé filmy: španělský Viridiana a polský Matka Johanna od anděla. Tento poslední film polský primas kard.Wysz. veřejně odsoudil jako urážku Církve; z polských filmových sálů byl film stažen, protože veřejci odmítli naň chodit. Autor článku vytýká západním členům poroty jejich bázlivost urazit bezbožníky z Východu anebo aspoň je neuspokojit nějakou cencu. Právem se můžeme ptát, zda větším nebezpečím pro dnešní lidstvo není nemravnost jistý kruh západní demokracie než sám komunismus. Na příkladu nedávno zemřelého Gary Coopera autor článku ukazuje, že je možné být umělcem a při tom svou prací vykonávat apoštola a přispívat k šíření dobra ve světě.

V pondělí 22.května začne v Římě výroční zasedání národních ředitelů Papežských misijních spolků: šíření víry, sv.Petra apoštola a Kněžské misijní jednoty. Jakoby úvod k tomuto zasedání tvoří nedělní slavná konsekrace 14 nových misijních biskupů. Vykoná ji v bazilice sv.Petra sám sv.Otec. Na zasedání bude jednáno především o domácích kněžských a řeholních pomoláních, o spolupráci kněží s misiemi a o dalších aktuálních otázkách misijního světa.

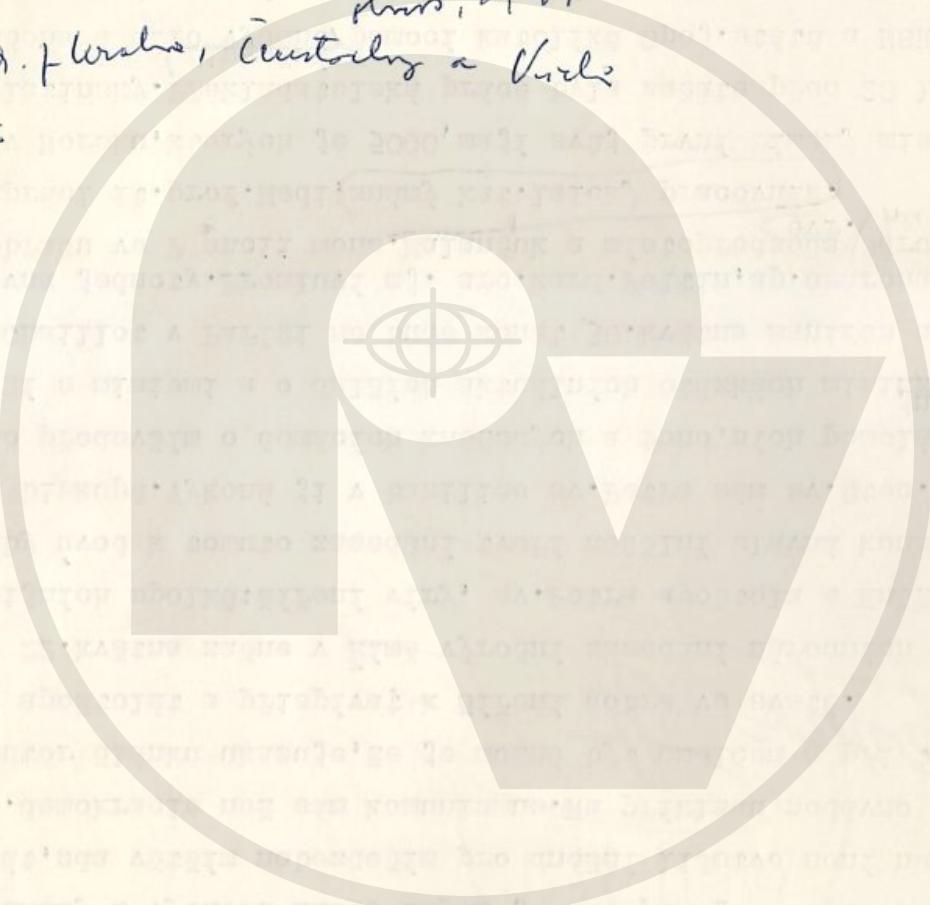
V paláci Chaillot v Paříži se bude konat 30.května marifes ace na heslo "Maria Károlovna jednoty. Promluví mj. arc.kard.Feltin, ap.esarcha pro kat. ^{Ukrajini} ~~xxx~~ nce lat.obřadu ve Francii mons. Malančuk a místopředseda ^{jiného} Sdružení pro stámo evr. ^{hruška} 3 vou spolupráci it.prof.Medi, známý kat.laický pracovník.

Katolíci v Norsku, kterých je 5000, mají svůj první římský misálek; je vydán norsky a latinsky. Překladatelská práce byla začata před 20 lety. Nyní mohla být dokončena a dílo ^{finanční} vydáno pomocí Katolíků Spoj.států a NSR a kongregace šíření víry. První vydání o 4000 exemplářích bylo už zasláno knihkupcům.
 Historie misií mohlo by mít název r. 1779, v tr. Domženské misie, Agler - Holzschuher z tr. mohlo být r. Enike Wallendorfze

Idr: Příslušníci mluví jazykem svého národa, a tohož
ve dvořebí, což všechny řekly stat
dnes, 24. 11. c. odkudka vše ne dekl.

RND. F. Kirschner, Českobudějovice a Vrkla

Tisk

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

NA HORE SION.

NA HOME SION. (Sv. Ducha)

Na jedné řecké ikoně je vymalováno Seslání Ducha Svatého způsobem romantickým. Na zelené hoře stojí kostel, uvnitř je dvanáct apoštolů s P. Marií. Nad nimi se vznáší plamenné jazyky a duha se klene na obloze. Nejčistší idyla! Jen dole v jeskyni pod horou je nějaký člověk s královskou korunou na hlavě, ale za mřížemi. Je to symbolické znázornění krále Vesmíru, řecky Kosmos, který též čeká na seslání Ducha Božího, aby jej vysvobodil.

Nikdy byc byl nenadál, že posvátná hora Sion, na níž je večeřadlo, ve kterém se shromáždili apoštolové v den Letnic, i ve skutečnosti dýše za letního dne milým idylickým prostředím. Sestoupili jsme z židovské strany do údolíčka označeného výhružnými nápisy, jako: Pozor, nevstupujte, nepřátelské území! Nebo: "No man's land - Země ničí! Ale nebezpečí není tak hrozné. Jordánští vojáci schovaní za zdmi starého Jerusaléma nestřílejí na ty, kteří jdou pěkně svou cestičkou vzhůru do stráně. Hned u prvního domku by vám židé ochotně půjčili čepičku na hlavu, nemáte-li zrovna klobouk, či tropickou přilbu. Ne ovšem proti slunci! Jde tu o věc velmi vážnou. Vystupuje se k jeskyni hrobu krále Davida, do nedávna ještě mešity, ale dnes je to nejposvátnější židovská synagoga a tam se může vstoupit jen s pokrytou hlavou. Archeologové si nejsou zcela jisti, je-li to ten pravý Davidův hrob. Jisté je, že sv. Petr ve svém prvním kázání v den seslání Ducha sv. vzpomíná Davida, "jehož hrob tu je u nás." Snad i na něj ukázal. Dnes vede jeden společný vchod k němu, i na místo večeřadla. Obojí totiž do nedávna patřilo moslemínům. Davidův hrob však dnes patří židům. A večeřadlo, "velké, prostranné", jak čteme v Písni, komu patří? Zeje dnes prázdnostou a opuštěností. Sv. Epifanius vypráví, že když r. 135 po Kristu přijel císař Hadrian do Jerusaléma, měl v na tom místě křesťané kostelík, kde stá-
#1

valo večeřadlo, na hoře Sion, na mýstě, které při boření Jerusalema zůstalo ušetřeno. Ve čtvrtém století tu postavili již velikou basiliku. Rozbili ji sice Peršané, později musulmani a židé, ale křížáci ji znova postavili podle staršího podání, jako jednopatrovou budovu. Dole, jak se říká, Kristus Pán umýval apoštolum nohy a nahoře, v prvním poschodí bylo místo, kde jedl s apoštoly beránka, kde je nasytil tajemným způsobem svým tělem, napojil svou krví, kde je posvětil na kněze a kde konečně za velkého hlučku na ně sestoupila milost Ducha svatého. Je-li staré podání pravdivé, a vážní archeologové o tom nepochybují, pak se jistojistě blížíme k jednomu z nejposvátnějších míst na světě.

Vchod je zatarasen příčkou, ale židovský hlídkač ji ochotně odstraňuje. Zaskřípe starý, už léta nemazaný zámek v oprýskaných dveřích a zase se jde jakýmisi chodbičkami a po jakési pavlači, až pak se najednou otevře večeřadlo "velké a prostranné." Je dosud ve stavu, jak je ve 14. stětí upravili františkáni. Tehdy se neapolský král Roberšt z Anjou a jeho nevěsta Sancia obrátili přímo na egyptského sultána Nasira Mohameda a koupili pozemek s večeřadlem za 32.000 dukátů. Darovali jej sv. Stolici a papež Kliment VI. z Avignonu jej svěřil bulou "Nuper carissimi" do ochrany františkánů. Ale neudrželi jej dlouho. Jerusalémští židé rozšířili zprávu, že hrob krále Davida je přesně dole pod večeřadlem a že latinští kněží zakazují k němu přístup. I mohamedáni se pobouřili tak, že nakonec Soliman II. vydal r. 1523 dekrét, jímž se nařizuje "vyhnání nevěřících z kláštera a večeřadla kostela." Zastal se jich veliký Vezím z Gazy a vyslanec krále Františka I. Byl tedy ponechán františkánům kousek konventu, jehož jedno okno se otvírá směrem k večeřadlu. Zřídili se kapli v této místnosti, aby se mohla sloužit mše sv. co nejbliže místa jejího ustanovení. Ale za několik dní nato, bylo jim okno zazděno. Františkáni pak byli znova vyhnáni a našli útulek u arménských mnichů, než se mohli usadit v dnešním kostele Spasitele. Nesměli tu

Krátká návštěva večeřadla se však poutníkům dovolovala. Neměli su-

však ani pokleknout, ani se pokřížovat, ani se modlit tak, aby to bylo vidět. V posledních letech tu směl jednou za rok na Zelený Čtvrtý ponést latinský patriarcha kratičkou modlitbu. Situace se ovšem silně změnila novým rozdělením Palestiny. Hora Sion připadla židům. Židovská vláda zachovává pokud možná status quo stav svatyně tak, jak byly předtím. Je tedy večeřdlo stále mešitou. Ale protože v židovské části Jerusalema nejsou prakticky žádní Arabové a protože je v nebezpečném území demarkačním, je je dnes večeřadlo zcela pusté a prázdné. Křesťanský poutník si tu může v klidu přečíst evangelium, pomodlit se a rozjímat. Vedlejší bývalý františkánský klášter je zatarasen deskami. Židovská vláda vrátila dům bývalým majitelům, ale neměli dosud odvahy se tam nastěhovat. Jsme totiž v tom pověstném území "nikoho", které rozděluje arabský a židovský Jerusalém a dokud nebude mír, není radno se tu příliš potulovat. Skoro závistivě se díváme na židovské vojáky, kteří vystupují na blízkou věž kostela "Nanebevzetí P. Marie". Musí být odtud nádherný rozhled. Jsme na nejvyšším místě sionské hory, z které by bylo možno přehlédnout celý starý a nový Jerusalém, údolí Cedron a nádvoří Omarovy mešity. Bohužel výstup na věž je dnes ve Svatém městě dovolen jen kulometčíkům, kteří se tam schovávají za pytle s pískem.

V arabské části jsme nesměli ani na horní terasy domů. Jediná věž, která nám otevřela své dveře, byla bašta ruských mnišek na Olivetské hoře. Nerady to dělaly, ale nakonec přece povolily. A stalo to za to. Celý široký kraj od Betléma až k Mrtvému moři, zvlněná judská poušť, hora Zlé rady, cestičky Starého města, Boží hrob, vše to tu leží dole pod námi, celá ta země posvěcená stopami Spasitele, jejíž vládce, král Vesmíru, zobrazený na řecké ikoně, ve vězení pod horou Sion, očekával seslání Ducha sv., Ducha spravedlnosti, lásky a míru.

Vystupujeme až do nejvyššího patra věže na Olivetské hoře. Pod námi jsou zvony a nějaká novicka je rozhoupává, několik současně. Tahá
~~zvony~~
~~novicka~~ jsem

rukama za provaz a dovedně šlape na nějakou desku, která uvádí v činnost malé zvonky. Jsme dobrých třicet metrů nad zemí. Vidíme tentýž horizont, který viděl Kristus Pán při svém vstoupení za nebesa a dříve než ho mrak zahalil zrakům učenníků. Jako každý člověk, jistě i on měl rád svou rodnou zem a veškerou zemi. A při svém odchodu ji daroval to nejhezčí co mohl pro vlast udělat. Vylil na ni hojnost svého Ducha, aby oživil celý svět, a probudil ve všech srdečích lásku k ~~Mámu~~ tomu, kdo ho poslal.

Když se díváme nyní na sionskou horu tak, jak je ve skutečnosti, a srovnáváme ji s onou romantickou řeckou ikonou, konec konců srovnáme jen obraz s obrazem. Pravá hora Sion, místo seslání Ducha sv., je srdce člověka, které jej očekává na každém místě a v každou hodinu. Letnice jsou všude tam, kde se člověk modlí z hloubi srdce: "Přijď Duchu přesvatý, rozněť srdce naše ohňem své lásky a své milosti."

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. udělil na Hod Boží svatodušní biskupskou konsekraci 14 nedávno jmenovaným biskupům, kteří budou vykonávat biskupský úřad na Formose, v Indii, Barmě, Bautolandu, Tanganjice, Keypii, Negeru, Liberii a Kolumbií. Tři z nově konsekracích biskupů jsou Číňané, jeden Ind, dva mors. Kerketta, který je arcibiskupem v Nančchi, jeden obyvatel Basutolandu, 33letý mons. Ignáč Faku, jeden Barman mons. Šebestián Švejauk, jeden Kenyan, jeden kněz z Tanganjiky dále Američan mons. Newman, ze společnosti Marie Lasaletské, který byl jmenován biskupem v Barmě, dva Italové: jeden pro Barmu, a druhý pro Kolumbiu, jeden Ir pro Liberii a jeden Francouz pro Niger.

Obřady konsekrace se konaly v bazilice sv. Petra a byly vysílány přímým přenosem vatikánským rozhlasem. Spoluúčastníci byl mons. Fulton Sheen, predseda Pap. misijních ~~vek~~ ve Spojených státech severoamerických a mons. Eduard Mason ap. vikář v El Obeidu v Sudánu. Mezi kardinály byl prefekt kongr. šíření víry Agagianian, kard. Rugambwa, Afričan a Gracias Ind. Na čestných místech byli členové diplomatického sboru akreditovaného u svaté stolice, mimořádná mise vlády republiky Liberie - pro tuto zemi byl též vysvěcen jeden biskup, bratr prezidenta Spojených států ministr spravedlnosti Eduard Kennedy s chotí, mnoho dalších osobností a velký zástup věřících. Po skončení obřadů a po závěrečném požehnání a holdu novým biskupům sv. Otec spolu s nově posvěcenými biskupy setrval v krátké modlitbě před oltářem nad hrobem sv. Petra.

Po konsekraci sv. Otec pronesl delší italský proslov: Poslechněte si jeho hlavní myšlenky: Nejdříve vyslovil radost nad tím, že smí vykonat tento obřad zástupci téměř všech pěti světadílů, jsou zde zastoupeni - Církve jakoby slavila nové Letnice kolem Petřova nástupce. Ustavení církevní hierarchie v nových územích Afriky a Asie je důvod k všeobecnému Rímská matka Církve

objímá tyto nové církve s něžnou láskou; ony církve nesou v sobě vlnu dějin protkaných hrđinnou láskou a obětí nejednou i krvavých, vzpomínce na ně je nutné vzdát hold vďčnosti a pocty. Budeme s vámi vždy v duchu spojení a vám blízcí. Vaše radosti a starosti budou nyžimi starostmi a radostmi; budete cítit a oděvzdávat křesťanským obcím ony nerozlučitelný ~~pouto~~, který Bůh sám položil do našich rukou, abychom společně shromáždili udy rozptýlené lidské rodiny a abychom vytvořili ze všech národů jeden Boží lid; by jedna byla chvála věčná, jedna spásná oběť, jedna jistota, že žijeme správným způsobem a dokonale jednáme v Kristu slavném králi a spasiteli světa.

Sv.Otec v další části svého proslovu vyzvedl, že biskupové pocházejí z nejrůznějších zemí, nebo pro různé země jsou vysvěceni: tyto země opatrují a poprávují se chlubí dědictvím civilizace prastaré, jejíž krásy skropené jasnými stopami zjevené pravdy, se mohou stát předmětem pozorného studia a stát se užitečným pro poznání lidského myšlení. Velebíme Boha, že tyto národy se zapojily do mezinárodního života a že tento jejich vstup přijali všichni poctiví lidé jako šlechetnou pouhnutku k upevnění nadárodních společenství, postavených do společné služby kultuře, duchovnímu i hmotnému blahobytu a pokoji. - Jistě neschází ani důvody k bolesti a pokušení k skleslosti, když ~~se dáváme na tyto energie určené k upevnění dosažených pozic a k tomu, aby přispěly k pomoci práce Církve, aby dobrodiní vykoupení zasáhlo opravdu všechny lidé. Nejednou cesta se stává nesnadnou a se zostřuje protiklady. Kde však je horlivá modlitba, soulad myšlení a skutků, ^{tak} ~~šíření~~ ducha, který sjednocuje a překonává protiklady jaro pokračuje, mládí se obnovuje ~~teprve~~ ^{teprve} ~~protože~~ ^{protože} ~~než~~ ^{než} K tomuto úsilí modlitby a pomoci sv.Otec zval všechny věřící, kněze i laiky.~~

Generace, které už ~~xxx~~ učinily dobré zkušenosti i druhé, které nasledují, dávají naději k úspěchu. ~~Vrah M. L. M. mrtvý, když vás... , až oni - mluv. křížek, mrtví jsou ji k úspěchu. a selík ještě se dívá římskou vlnou.~~

Sv.Otec zaskončil své kázání připomínkou, že na dnešní den připadá 100. výročí smrti mons.Karla Evžena Mazenoda, zakladatele oblátů p.M.Neposkrvěněné: Církev vzdává hodl svým mrtvým slavným synům, a jestli se zastaví občas u svaté vzpomínky na ně, je to, aby čerpala nadšení k nové práci a odvahu k další práci do budoucna, jejímž cílem je pokojné dobytí celého světa Kristu

Je to už po druhé, že sv.Otec konsekruje biskupy určené misiím: jakoby tak chtěl ukázat všem věřícím na tuto přední frontu Kristova boje: Misionářská práce není luxus, něco co se odehrává na kraji života Církve: je její podstatou: Církev pokračuje v čase Kristovo dílo; on byl poslán, aby pověděl lidem tajemství Boží lásky. Dnešní konsekrace dokazuje, že Církev zůstala i dnes věrná Kristovu odkazu jít dál, kázat a křtít. Nové a nové hierarchie s biskupy svědčí, že Církev zapouští kořeny v zemích, kde před nedávnem nebyla známá: vítězství se mění v upevnění a růst.

V údobí, které je plné neklidu protože existují národy chudé, hladovějící, misionářská činnost nabývá tím většího významu a je tím haléhavější: ona dovede odstranit rozdíly příliš křiklavé a vést národy k vzajemnému pochopení a k soužití klidnějšímu a pokojnějšímu. První velké bohatství, které dlužno dátolika národů, aby se odstranila největší bída, je vědomí, jistota o nadpří-

rozeném cíli, který BÍH dal všem lidem bez rozdílu barvy pleti a národa. Misionářská činnost dává národům vědomí o jejich vznešenosti a důstojnosti: před Bohem, nabádá je na cesty civilizace, jež je jejich odleskem a zárukou-Zkušenost podává svědectví, že národy jdou k formám civilizace lidštější a že jsou zralé pro nezávislost; nemalý dík za to patří právě hlasatelům evangelia. Biskupská konsekrace misijních biskupů, kterou vykonal sám Petrův nástupce, připomíná každému katolíkovi, že jsme na jedné straně, že jsme spolu odpovědní za úspěch či neúspěch misijní práce. Jakoby se obnovovaly Letnice kdy Duch svatý zapálil mysl a srdečce prvních učedníků a dal jim do srdce svatý neklid, jít, kázat, co viděli, slyšeli a co se na nich naplnilo. Jan XXIII.

Kristův viditelný zástupce vložil na ně ruce, díval jim Ducha svatého a plnost kněžství a posílá je: Jděte, učte všecky národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

USA. Ve Spojených státech severoamerických je podle Kat. ročenky 42 104 900

Ve srovnání s r. 1951 znamená toto 17% výrazně počet kněží velmi stoupel: v USA je nyní 33 141 diecézních kněží a 21 411 řeholníků kněžských řádu a kongregací. Počet řeh. sester dostoupil 170 438, řeh. společnosti bratří laiků má 10 928 členů. Z církevně právního hlediska jsou Spoj. státy rozděleny na 26 arcibiskupství a 120 biskupství.

Řím. Z rozhodnutí římských diecézních úřadů nesmí se v Římě vyzvánět zvony před 7 hodinou ranní. Výjimku tvoří jen Hod Boží vánoční a velikonoční. Rozhodnutí je uplatnění předpisu obsaženého ve výnosech synody.

NSR. V posledních dnech dlel návštěvou v NSR africký kardinál Rugambwa. V rozhovoru s redaktorem Kat. tisk. služby KNA pravil kard. Rugambwa, že důležitější část pomoci africkým zemím musí kromě přímé finanční a technické pomoci být duchovní podpora africkou vedoucí třídu. Při výchově africké vedoucí elity záleží především na tom, aby se vytvořily prostředky pro budoucí duchovní a kulturní síly a tak se zabránilo jejich kulturnímu odcizení na evropských universitách. Spolu s odborným vzděláním se musí africkým studentům dostat též ideologické základny na základě přirozeného práva. Do Afriky by měli jít jako pomocníci jen duševně pružní specialisté, kteří nemají veropskou arroganci. Africiané jsou obdařeni silnou představou Boha a Živým svědomím. Pod vlivem jednostranné evropské jen technické civilizace by se mohli stát ztechnizovaní divoši. Spolu se svými technickými schopnostmi by měli vropané přinést do

Afriky jasný pojem Boha a cit pro svědomí. Vlivu křesťanství na politiku mladých států kard. Rugambwa pravil, že v mnoha zemích, např.v Rhodesii,Ugandě Tnganjice, Kongu a v Ghaně, domácí vedoucí jsou zakořeněni svou výchovou a svým duševním postojem v křesťanství.Skončením kolonialismu Církev není ohrožena v Africe.I když misie pod ochranou koloniálních mocností se často mohly snáze rozvíjet,přece jen misie tu byly už před nimia pravdy zprostředkovány misionáři pronikly tak hluboko do přesvědčení afrických křesťanů,že bouře,která by smetla kolonialismus a dokonce i vedla k pronásledování Církve, Církev už nevyhledila.

By Prof. Dr. S. S. Bhagat & M. S. Raghav, Electronics Dept., HCU Volty a voltmeter

RaVat CECO 22-5-61 Gley in 2. vlny.

C.L. 143/1

Na 22. květen připadá výroční den narození velkého syna našich zemí: arc.

Antonína Cyrila Stojana. K tomuto dni přečteme článek, který uveřejnil časopis českých katolíků v exilu "Nový Život": Může být arc. Stojan kanonizován? květnové číslo

Zprávy z kat. světa: Svatý Otec Jan 23. přijal v soukromé audienci bratra pre-

sédenta Spoj. států severoamerických Eduarda Kennedyho s chotí; dále přijal

členy mimořádné mise vlády africké republiky Liberie, která byla přítomna během konání svatoválečného ceremoniálu výročí 100 let od vzniku Liberie. Tuto konsekraci uvedl

kupské konsekraci nového ap.vikáře pro hl.město Monroevii.Tuto konsekraci vymenoval na Hod Boží svatodušní v basilice sv.Petra sám sv.Otec.Celkem přijalo

konal ma Hod Boží svatoduchní v básilice sv. řeči sam. sv. Jana v konsekraci 14 biskupů z misijních zemí nebo pro misijní země. Knize

Biskupové Tanganjiky vydali společný pastýřský list k vyhlášení autonomie

Země. Jen tím, že budeme žít uprostřed sobě podobných a tím že dáme na jeho u-

přímý a konkrétní zájem o jejich blaho můžeme doufat, že se staneme solí země a světlem světa. Při této spolupráci s členy společnosti, kteří mají od-

lišné názory náboženské, mají si uchovat neporušenu svou víru a vyvarovat se jednáckaliky nejedných z českiských postojů.

V Salcburku se konal v neděli první sjezd katolických středoškolských stud.

ntů Rakouska. Sjezd měl heslo Víra a moderní Život. Bylo přítomno na 4000 studentů ze všech rakouských diecézí.

V Římě v paláci kongregace Žírení víry bylo zahájeno výroční zasedání Papežských misionářských spolků, růmě prefekta kongregace kard. Agagianiana a sekretáře

misijských spolků, jsou pří
mons. Sigismundiho, který je současně předsedou Pap. ~~PM~~.

Přek. mrs. M. H.
6 amerických, 1 z jižní Afriky, 1 z Austrálie a konečně 13 členů nejvyšší

správní rady, kteří dle v Rímě. Uvodní proslov pronese kard. Agagianian. Nato začaly vlastní práce diskusí o různých misijních otázkách týkajících se

V Tarawě na ostrovech Gilbertových byl vysvěcen první domácí kněz. Je to dpr. Tione, který pochází z protestantské rodiny.

Ap.delegát z jižní Afriky mons.McGeough zahájil nový akademický rok na katolické univerzitě Pia XII. v městě Roma v Basutolandu. Mons.McGeough promluvil na

Pia XII. téma Pius XII.- vychovatel; proslový a jiné dokumenty které vydal tvoří nevy-

čerpateľný zdroj poučení pro všechny výchovatele. Kat.universita v Basutolandu má letos téměř 200 studentů, z převážné časti domácích.

Anglická královna Alžběta vykonala návštěvu v katolickém kostele. Stalo se

to po prvé od jejího vstupu na trůn. Příležitostí k návštěvě byla slavnost 100.výročí založení koleje jesuitů v Beaumontě blízko Windsoru. Královna Alžběta se zúčastnila oslav a při prohlídce koleje s královniným souhlasem ji rektor koleje zavedl též do přilehlého kostela.Královna byla hluboce dojata srdečnosti,se kterou ji přijali kněží jesuité,učitelé i žáci. Žáci darovali královniným dětem malé dary.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. přijal ve zvl. audienci misijní biskupy, kterým v neděli udělil v bazilice sv. Petra biskupské svěcení. Biskupy provázeli jejich příbuzní, kteří přijeli na svěcení do Říma. Sv. Otec pravil v příležitostném pro slovu, že chtěl, aby biskupů svěcenců bylo 14; tento počet mu připomíná skoky tělesného a duševního milosrdenství. Vyzýval biskupy, aby ve svých diecézích šířili lásku ke kněžství. Z lásky pozdrav poslal matkám přítomných biskupů: každá matka vlévá svým dětem lásku, ^{vznešené věci.} pochopení pro všem přítomným nakonec udělil své apoštolské požehnání.

Sv. Otec dále udělil audienci národním ředitelům Papežských misijních spolků kteří se sjeli do Říma na výroční zasedání. Svatý Otec je nabádal k velkomy slné práci pro misie, aby šířili pochopení a lásku k této přední frontě práce Církve.

XXX

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své obvyklé zasedání. Mj. bylo jednáno o obnovení procesu svatořečení ^{bl.} 40 anglických mučedníků, kteří byli odsouzeni na smrtiv ^{abub 1536-1583 za olis Juli. VIII. et Ann. XI. No. I.} pro svou nezdolnou věrnost římskému pa peži a Církvi. Mezi nimi jsou nejznámější Edmund Campion, jesuita, který konal svá řádová studia v Brně a v Praze. Blahoslavenými je prohlásil Lev XIII. r. 1886.

Podle statistiky, o kulturní činnosti, jak ji uveřejnilo UNESCO, bylo Písmo svaté nejvíce překládanou knihou. Toho roku bylo uveřejněno 171 jeho překlad ^{r. 1958} Východoněmecké autority ještě nedávno na žádost mons. Jägera, arc.z Paderbornu, který se chtěl zúčastnit náboženských oslav 1000. výročí založení města Halle. Mons. Jäger je v Halle narozen a toto město patří do jeho diecé

se; komunistické autority mu už po tři léta odpírají povolení k vstupu.

Misijní zpravodajská služba Fides se dovídá, že 23. listopadu m.r. zemřel na souchotiny čínský kněz P. Alois Au z diecéze Kaying v provincii Kwantung.

P. Au byl vysvěcen na kněze r. 1953; vícekrát byl vězněn a nakonec deportován do pracovního převýchovného tábora v Čing hai blízko tibetských hranic.

Zpravodajská služba Fides též otiskuje zprávu hongkongského časopisu Sunday Examiner, že 28. ledna t.r. zemřel biskup z Nančíngu mons Wang ven čeng. Bylo mu 80 let; knězem byl vysvěcen před 50 lety a na biskupa před 30 roky.

Řím. Na Západě vzbudila velký zájem diskuse na prvním zasedání nového polského parlamentu. ~~Přípravu~~ hlasování o programu vlády představitel katolické skupiny Znak prof. Stomma prohlásil, že jeho skupina bude podporovat vládu, ale poukázal na nesouhlas s formulací vztahy mezi Církví a státem. Prof. Stomma se zmínil o rozporu, který existuje mezi státními a církevními autoritami; komunistické authority, pravil, si počínají způsobem diskriminačním vůči katolíkům. Katolík například nemůže se stát soudcem a tím méně presidentem soudu. Prof. Stomma vyslovil hlboké zklamání nad tím, že byl odstraněn z Úřadu pro kultovní záležitosti ministra Sztachelského. To představuje neprávno nedostatek ohledu pro místo, které v Polsku má k. o. jen státního ministrů, a vláda právě neměla nikdy v úmyslu stavět v čele Úřadu pro církevní záležitosti ministra. Posl. Frankowski ze skupiny tzv. křesťanských sociálů, pravil, že nesouhlasí s prohlášením prof. Stommy, že ale myslí, že možnosti dohody mezi Církví a státem, nebyly dostatečně využito. Poslanec Grabski jménem skupiny Pax výslevně odsouzené polskými kat. biskupy vyslovil bezpodmínečný souhlas s vládním programem; nedotkl se polemiky, o niž se zmínili poslanci Stomma a Frankowski, a která mezi poslanci ~~vytvárala~~ velký zájem. - ~~Na~~ z 460 členů nového parlamentu polského 11 o sobě říká, že hájí zájmy katolíků: 4 patří ke skupině Znak, kterou vede prof. Stomma a která se těší jakés takés důvěře polského episkopátu, 4 ke skupině Pax, založené Piaseckim, dnes už zdá se ~~je~~ sunutým na vedlejší kolej, protože v jeho minulosti je několik temných bodů (které) kolaborace s komunisty dovedla poněkud zakrýt; tři poslanci jsou z tzv. pokrokových křesťanských sociálů, vedených Frankowskem. Také v dřívějším parlamentě bylo 11 poslanců, zástupců katolíků: skupina Znak ale měla 8 zástupců, tedy její zastoupení bylo redukováno na polovinu, kdežto skupiny Pax a pokroví křesťanství sociálové mají zvětšený počet svých členů. O změnění skupiny Znak a zvýšení počtu ostatních tzv. katolických poslaneckých skupin rozhodli ti, kdo sestavovali volební listiny, a ani přednostní hlasy, dané katolickým kandidátům nedovedly změnit rozhodnutí ~~tzv. jednotné fronty~~ vedoucích. Také v Polsku byly tedy volby, konané minulý měsíc jen formalitou, podobně jako jsou ve všech komunistických zemích. Občané ~~mí~~ volit jen jednu kandidátku, a na počtu zvolených se nic nezměnilo ani když snad volit nešli nebo dali bílý listek.

ústav pro studium
totalitních režimů

Boj proti kat. Církvi v Maďarsku.

Vat. deník L'Osservatore Romano uveřejnil minulý týden komentář o náboženské situaci v Maďarsku. Polooficiální maďarské kruhy více v zahraničí než v zemi samé se opětovně vyjádřily o přátelských vztazích mezi lidově demokratickým režimem a katolickou Církví. Bylo uvěřejněno též prohlášení, připisované biskupům, ve kterém se odsuzuje chování některých kněží. Před nádavnem totiž pronikla až na Západ zpráva o zatčení vělkého počtu kněží a řeholníků, vytýkala se jinou účast na připravování spiknutí; tento tzv. zločin komunisté se zvláštní oblibou připisují všem, které chtějí odstranit; jím zakrývají své útoky proti proti církevním představitelům. Jak tedy je možné mluvit o dobrých vztazích, když ještě před chvílí došlo k zatčení, která dokonce byla potvrzena z nejvyšších míst - jen se tehdy vyvrátilo, že počet zatčených byl tak velký. Kněží - mnozí z nich známí svou mravní i náboženskou přimostí a bezúhonností trpí dál ve vězení; není jim dovoleno přijímat návštěvy ani ne svých nejbližších příbuzných; kdežto na druhé straně úplnou svobodu címosti mají tzv. mírové a pokrokové kněží, které režim má v lásku, v opovržení je mají věřící; tyto kněze režim by a je podporuje zatím co chtěl mit v celé diecézi, aby jimi přivedl Církev k zániku.

Až na Západ došla zpráva o dopisu, který poslal mons. Grosz ministru vnitra: mons. Grosz nejen že neodsoudil chování kněží, upaďnouvších v nemilosť režimu těchto kněží se zastal, vzal na sebe veškeru odpovědnost za jejich činy: jestli policie zatkla je, ať zatkne i mne; jestli je odsoudí, pak nechť odvedou do žaláře i mně, psal mons. Grosz. Protože dopis mons. Grosza vzbudil na Západě velký rozruch, režim dal uveřejnit v katolickém informačním bulletinu Magyar Kuri prohlášení, které připisuje biskupům: biskupové prý píší, že je nepřípustné, aby někdo si sloužil kat. Církve pro politické cíle, nepřátelské státu; přislibují, že potrestají kněze, kteří by se provinili něčím takovým, a tak přestoupili dohodou mezi Církví a státem z r. 1950. Ta tzv. dohoda, píše Vat. deník, byla vynucena na biskupech po akci nástrah a výhrůžek. Nyní si jí komunisté slouží proti Církvi. A katolíci nemají možnost se bránit, když režim zasahuje do vnitřních církevních záležitostí - a tak sám porušuje onu dohodu: vnučuje Církvi lidí sobě povolné, kteří sice jsou kněžími, ale kteří slvem, skutkem i životem dokázali, že nejsou hodni vykonávat kněžské funkce, jako exkomunikovaní Horváth a Beersztoczy. Skutečné události a stejně tak i prohlášení, falšovaná a připisovaná biskupům, kteří se o nich dověděli až z novin, dokazují, že v "ad. trvá boj proti náboženství, tak jak to odpovídá marxistické ideologii a pevnému odhodlání tuto ideologii tež uvést ve skutek.

ve středu dopoledne)

Vn. Svatý Otec Jan 23. udělil obvyklou generální audienci v basilice sv. Petra. Bylo přítomno více než 15 000 věřících a turistů z Itálie, Evropy i záměří. Nekolik skupin pocházelo ze zemí Latinské Ameriky. V italské alocuci sv. Otec věnoval vzpomínu významu křesťanských svátků svatozářských: i po 20 stoletích Církve stojí nezřemožena. Čas zvožil na větě tolik trůnů a říší, jen Petrova lodička pokračuje ve své přímé cestě; tu a tam se ozvou hlasy mluvící o konci Církve; my se nebojíme, ty hlasy také přestanou: Církev nikdy nezghyne: bude pokračovat ve své cestě, aby dodávala útěchy, naděje, a aby ukazovala duším stezky k pravdě a věčnosti. - Zvláštní audienci sv. Ote učili skupině asi 100 Holanďanů, býv. významných nacistických koncentračních táborů.

Řím. V paláci kongregace řádu Šíření víry pokračovala zasedání předsednictva a národních ředitelů Papežských misijních spolků: Šíření víry, sv. Petra apoštola pro domácí klérus a Misijní kněžské jednoty. Bylo jednáno především o otázkách spojených s péčí o růst domácího kléru a katechistů.

Strasbug. Při nedávné diskusi v evropském parlamentu ve Starsburku o postoji evropských zemí vůči Evropskému hospodářskému společenství byla učiněna zmínka o plodné činnosti katolických misií v zemích afrického světa. Referent pro spolupráci se zeměmi méně vyvinutými: Seyrefitte vyzvedl velký přínos misií k pozvednutí životní úrovně afrického obyvatelstva a prohlásil, že pro lékařský a zdravotnický pokrok misionářů měla rozhodující význam Jižní Rhodesie. Biskupové Jižní Rhodesie vydali společný pastýřský list, kterým odsuzují rasové odlučování a nauku, jakoby bílá rasa byla vyšší než černá. Biskupové odmítají pokusy některých řádů, nahradit opravdovou správnost skutky jakési filantropie vůči černému obyvatelstvu. Biskupové poukazují na nízkou životní úroveň domácího obyvatelstva, zvlášť na jejich bědné příbytky, na nízké mzdy, na nucené odloučení manželů, na zastrašování a na systém vyučování vedený zásadami odlučování. Život černého obyvatelstva v jižní Rhodesii nese ráz nenávisti a nepochopení, protože vedoucí činitele nechtějí přiznat lidskou důstojnost všech občanů, ať si ptají rase, jakékoli. Polsko. Týdeník poznaňské arcidiecéze Převodník katolicki uvěřejnil seznam polských kněží, kteří se stali obětí nacistické persekuce. Z 10 007 kněží, které mělo 20 polských diecézí 584 bylo zavražděno v Polsku samém a 1263 v koncentračních táborech. Většina z 836 kněží, kteří zemřeli přirozenou smrtí za let nacistické okupace, zemřelo předčasně buď pro násilí, jehož se stali obětí nebo pro nedostatečné životní podmínky.

Vm. Svatý Otec Jan 23. zaslal biskupům republiky Indonézie zvláštní list k nedávnému zavedení církevní hierarchie. List podle prvních slov má název "Sacrarum expeditionem" a je datován 20. března. Svatý Otec úvodem praví, že mu působí velkou radost, že za dva roky svého pontifikátu mohl zavést církevní hierarchii v řadě zemí Asie i Afriky: v Njasku, sev. Rhodzii, Kongu, Ruanda Urundi a Vietnam. S radostí přijal žádost, kterou mu poslali ordináři Indonézi ze své obvyklé ~~porady konané každých pět let,~~ aby též Indonézii dal samostatnou církevní hierarchii. Velký pokrok učinily misie v oněch zemích: Církev tam má na 1 200 000 katolíků, velký počet katechumenů, asi 1000 kněží, z nichž mnozí jsou domácího původu, a slibný zástup bohoslovů a studentů v malých seminářích. V další části listu sv. Otec píše, že se rozhodl 27 apvikariátů a prefektur změnit v 6 círk. provincií, s arcibiskupem v čele a sufragánními biskupy. Sv. Otec dále vzdává hold práci misionářů, kteří ozbrojeni jen zbraněmi lásky nehledíce na námahu vztyčovali pokojný kříž Kristův na indonézských ostrovech a dávali tam proudit toku Živé vody. Práce misionářů však není skončena: i nadále Indonézie bude potřebovat pomoci ze zahraničí, aby mohla kvést všechna odvětví katolického života: školy, nemocnice, semináře, katolický tisk; Církev pak bude moci podávat plný cenný přínos k blahobytu a k opravdovému občanskému i sociálnímu pokroku země. Závěrem listu sv. Otec posílá jak biskupům tak i věřícím Indonézie své apoštolské požehnání. - R. 1960 bylo v Indonézii 1 230 000 katolíků, kdežto r. 1928 jen 275 000; Církev řídí 1650 škol základních se 300 000 žáků; na 600 škol druhého stupně a odborných a konečně jednu universitu, které právě v posledních dnech se dostalo státního schválení. Arc. z Rugaby v Ugandě mons. Kiwanuka promluvil k vedoucím diecézní katolické akce, kteří se shromáždili na pracovní zasedání. Mons. Kiwanuka je vyzýval k práci, aby rozdíly mezi kmeny nebyly pohnutky k rozporům při apoštolské práci. V Kristově tajemném těle, v Kristově království neexistují kmeny. Všichni jsme jedno v Kristu. Nedopustět, aby rozdíly mezi kmeny překážely vaší práci pro Kristovu Církev.

Formosa. Na Formose pokračuje stavba nové katolické university, která bude pokračováním slavné university Fujen v Pekinu, zrušené komunisty. Universita bude mít jednotlivé fakulty na různých místech a přijme 8-10 tisíc studentů: řízením lékařské fakulty byli pověřeni dominikáni, bude stát v městě Tainan a bude hotova r. 1964. Už v příštím akademickém roce bude otevřena fakulta filosofie a práva, kterou povedou čínskí diecézní kněží. Město Kaohsiung, druhé největší na ostrově Formose, bude sídlem fakult inženýrství, biologie a chemie, jejichž řízením jsou pověřeni jesuité. Rektorem Formoské kat. uniyty je mons. Yipin, býv. arc. z Nankinu.

Do Říma byly převezeny na několik dní tělesné pozůstatky sv. Řehoře VII. papeže. Budou vystaveny úctě věřících nejdříve v nově postaveném kostele zasvěceném tomuto velkému papeži a pak v bazilice sv. Pavla za hradbami. Tělesné pozůstatky sv. Řehoře VII. jsou uchovávány v Salerně v jižní Itálii, kam se Řehoř VII. uchýlil a kde též zemřel r. 1057.

Na čtvrtéčním zasedání ústředí Papežských pomocných spolků bylo jednáno o Díle sv. Petra pro domácí klérus a o Kněžské misijní jednotě. Gen. tajemník Díla sv. Petra ap. pravil, že za poslední rok mu přišly žádosti o podporu ve výši 9 121 517 am. dolarů, kdežto měl k disposici jen sedm a půl milionu dolarů ať už jako výtěžek sbírek a darů nebo příspěvek Díla šíření víry. Z obnosu byla dána subvence 93 velkým seminářům s 5500 bohoslovci a 338 malým seminářům s více než 26 tisící studentů. V diskusi, který se rozvinula po výkazu gen. tajemníka, byla řeč o co nejúčinnějším rozdělení peněz, které jsou k disposici.

Z relace gen. tajemníka Misijní kněžské jednoty vysvítá, že v 33 zemích, které zaslaly výroční zprávu, má jednota o 28 315 členů více; celkem má jednota 197 tisíc členů. Zasedání ústředí Pap. misijních spolků uzavřel prefekt kongr. šíření víry kard. Agagianian: děkoval jim za veškeru jejich pomoc misiíma žádal je, aby zůstali přáteli misií i v budoucnu. Jméno sv. Otce je vybízel, aby podle svých možností přispěli mimořádnou pomocí na rozšíření koleje šíření víry, v níž bydlí bohoslovci z misií, kteří se v Římě připravují na kněžství. Kolej musí každoročně odmítat mnoho žádostí pro nedostatek místa. Novými adaptacemi, které jsou v proudu, kolej bude moci přijmout o 160-200 bohoslovců více, tím se zvýší počet míst na 400. Kongregace šíření víry též dá svůj příspěvek, ale je nutná i pomoc Pap. misijních spolků. Přítomní upřímným potleskem ujistili kardinála, že jeho slova nebyla naprázdná, že misiím pomohou i po této stránce.

Min. předseda Tanganjíky katolík Julius Nyerere odmítl návrh zákona zákonodárného shromáždění své země založit misijní školy. Nyerere připomněl, že on sám byl profesorem na dvou misijních školách, že nelze přehlížet vědecky odbornou přípravu misionářů i učitelů na kat. misijních školách, jejich obětavost a lásku, kterým se jen zřídka dostane patřičného uznání a vděčnosti. Máme-li dát svůj posudek o těchto soukromých školách nelze než je chválit a být jim vděčni. Naprostě námžeme o nich říci slova hany nebo je vyhnat ze země, právě naopak žádám je, aby pokračovali ve své práci - konají ji k dobru naší země.

Vánoční číslo měsíce října

"Nové vydání breviáře v jednom svazku"

Před několika dny byl odevzdán sv. Otcí první exemplář nového vydání breviáře tzv. editio tipica 1961 vydání v jednom svažku. Vydání je nový úkon učiněný z pověření, které dal papežům tridentský sněm: vydat latinské liturgické knihy. Věnujme dnes krátce pozornost dějinám vydání breviářů.

První oficiální vydání Římského breviáře vydal Pius V., bulou z 9. července 1568. Připravili je nejlepší odborníci v liturgii, kteří byli v římské kurii.

Pius V. nařídil, nikdo nesmí v příštích otiscích tohoto oficiálního vydání zavést žádnou změnu pod jakoukoliv záminkou. Ale už 30 let potom za Klementa VIII se vyskytlo tolik stížností, že v různých vydáních text breviáře byl pozměněn, že bylo nutné připravit nové vydání. To bylo uveřejněno bulou z 10. 5. 1602. V bule byl obnoven zákaz změnit cokoliv v breviáři, a aby se více zaručila nedotknutelnost text, bylo stanoveno, že pod trestem exkomunikace nikdo mimo Řím nesmí vydat nové vydání Klementova breviáře bez předchozího svolení místního ordináře, který dosvědčí, že nové vydání naprostoto souhlasí s oficiálním římským vydáním. Tento předpis platí doposud - je to tzv. Concordat cum originali. Také papež Urban VIII., který rovněž dal připravit nové oficiální vydání - buďoucí z 25. ledna 1631 - výslovně obnovil předpisy Klementa VIII., aby uchoval text breviáře bez úhony. Urbanovo vydání zůstalo editio tipica po dvě století. Ale mezitím, zvl. za pontifikátu Klementa X. liturgický kapleň byl obohacen o mnoho nových svátků světců; bylo nutné neutsále upravovat liturgické knihy: misál i breviář. A tak koncem 17. stol. kongregace obřadu musela vydat směrnice, aby se vyvarovalo samovolné zavádění nových textů. 11. srpna 1691 vyšlo Decretum generale, schválené papežem Innocencem XII.: sta noví se tam, že jakýkoliv nový liturgický formulář musí být nejdříve vydán knihtiskárnou papežského státu pod odpovědností kongregace obřadů. Všechni nakladatelé, kteří chtějí zavést nové texty do svých vydání, si musí sloužit těchto formulářů. Protože i tyto předpisy upadly poněkud v zapomenutí, začátkem min. století 1834 Kongregace obřadů vydala výnos, podle něhož nakladatelství v Římě musela dávat svá vydání k schválení kongregaci obřadů, nakladatelství mimo Řím ordinářů, který potvrdí, že text se shoduje s římským vydáním. Vatikánský koncil 1869-1870 se nezabýval liturgickou reformou; Lev XIII. ve dvou dekretech rozhodl stran rubrik breviáře. Jevilo se velmi nutným vydat nové přehledné vydání breviáře. Při této příležitosti se rozhodlo prohlásit jediné vydání jako autentické a oficiální, jakoby vzor pro všechna ostatní vydání, editio tipica. Příprava a vydání tohoto oficiálního vydání bylo

svěřeno nakladatelství Pustetovu v řeznu v Německu, které už mělo ve vydávání souhrnných liturgických knih velkou zkušenost. 13. dubna 1885 vyšlo toto první vydání editio tipica v jednom svazku, a po několika měsících 12. listopadu 1885 bylo schváleno vydání tipica ve čtyřech svazcích. Nakladatelství Pustetovo vydalo ještě dva oficiální vydání ve 4 svazcích dvakrát: r. 1900 a 1914. Snad se někdo otáče: proč toto editio tipica nebylo vydáno ve Vatikánu? Vatikánskou knihtiskárnu založil až Pius X. r. 1909: on spojil dosavadní státní tiskárnu papežského státu a tiskárnu kongregace pro šíření víry a nazval ji dnešním názvem: *Tipografia polyglotta vaticana*. Tato knihtiskárna si získávala pozvolně jakousi zkoušenost; ~~před tím tisk pap. státu občas vydala lit. knihy~~ až r. 1914 vydala své první vydání oficiální editio tipica breviáře v jednom svazku, které bylo velmi příznivě přijato veřejností; důkazem úspěchu jsou nová a nová vydání "iuxta tipicam vaticanam". Poslední vydání tohoto iuxta tipicam se datuje z r. 1956.

První vydání breviáře Pia V., Klementa VIII., Urbana VIII. vyšla v jednom svazku; až touha po přehlednosti a pohodlí vedla k vydávání breviáře ve dvou a čtyřech svazcích. Přitom totum, v jednom svazku bylo vydáváno dál.

Nové vydání editio typica celého breviáře v jednom svazku "totum" je schváleno výnosem kongregace obřadů z 5. dubna 1961. Jednotlivé části breviáře jsou uspořádány podle radikální reformy sv. Otce Jana 23. z minulého roku, vykonané ap. listem *Rubricarum instructum*; jak známo touto reformou byl podstatně zkrácen breviář a zavedeny některé změny a řada zjednodušení. Proto obsah breviáře je zmenšen; nové vydání má formát 11,5 krát 18 cm; má 1660 stránek, je 2,5 cm ~~tlustý~~ a váží 530 gramů. Dodjeme též, že v italských lirách stojí vázaný s červenou ořízkou 8100 lir – což by bylo, podle italských počítání necelých 14 dolarů; se zlatou ořízkou stojí 10 200 lir = 17 dolarů.

Na několika místech je text zpestřen známými ilustracemi redemptoristického bratra laika Maximiliána Schmalzla z Pavorska, jehož kresby se tak líbily Piu X., že mu dal pověření ilustrovat vatikánská liturgická vydání.

ústav pro studium
totalitních režimů

V.M. Svatý Otec Jan 23. přijal ve zvláštní audienci účastníky XI. sjezdu mezinárodní společnosti pro studium nemocí průdušek a účastníky Italského sjezdu lékařů a pedagogů, organizovaného Římským pomocným dílem. K přítomným sv.Otec promluvil na motiv evangelia pátku svatodušního týdne, které vypráví o tom, jak K.P. uzdravil nemocného na těle i na duši.

Ženeva. v Ženevě bylo zahájeno zasedání výjednacího výboru vysokého komisariátu pro uprchlíky; členy výboru je 25 zemí. Při zasedání správce ap.nunciatury v Bernu mons.Konstanc Meltoni oznámil, že Sv.stolice daruje celý výtěžek z prodeje známek vydaných k Světovému roku uprchlíka podnikům vysokého komisariátu. Výtěžek vatikánských známek činí 460 000 am.dolarů. Ústředí které vedlo tzv. akci Poštovní známka byly hned odevzdány známky v ceně 160 000 dolarů a prodány pod záštitou OSN. Nový dar 300 000 dolarů činí výtěžek z prodeje u vatikánských poštovních úřadů. Podle přání Sv.stolice čistý výtěžek bude rozdělen mezi dílo, které pomáhá uprchlíkům v Palestině, mezi uprchlíky z Alžíru, Maroka a Tunisu, mezi uprchlíky ze sev.Vietnamu a mezi uprchlíky z komunistické Číny v Hongkongu. Vysoký komisař pro uprchlíky Felix Schneider ^{Sv.stolice} poděkoval za dar ve prospěch uprchlíků, a poznamenal, že příspěvek Sv.stolice je nejvyšší ze všech států, které vydaly uprchlické známky. Svatá stolice dále jediná darovala celý výtěžek známkové emise na pomoc uprchlíkům.

Münster. Svolání všeobecného sněmu, ozvěna, kterou tato zpráva vyvolala a vše co se od této chvíle v Církvi děje, je jasným znamením životnosti Církve, která je sám Ducha svatý, pravil biskup z Münsteru mons.Michal Keller při mezinárodním svatodušním pořadu, který byl vysílán současně ze 7 evropských katedrál. Úspěch koncilu závisí v poslední řadě od toho, ^{aby} získá se všichni katolíci otevřeli vnuknutí Ducha svatého; též stále silnější touha po jednotě je konec konců dílo Ducha svatého. Na to dlouhé a obtížné cestě musí pokud možná být odstraněny všechny překážky. Přitom ale nesmíme se za žádnou cenu zpronevěřit pravdě, která musí být konána s láskou. Mons.Keller poukázal též na nevýslovné utrpení pronásledované Církve, která lidsky řečeno je odsouzena k úplné nečinnosti. Sotva které pronásledování v minulých stoletích bylo tak dábelské jako nynější. Kdyby Církev byla dílem lidí, nezvávala by nám žádná naděje, avšak právě v tom se osvědčuje její vnitřní božská síla, a proto se musí také osvědčovat společenství všech v Duchu svatém. Musíme nést spolu s pronásledovanými jejich těžký kříž.

Povinností všech nás je se modlit a obětovat za pronásledované naše bratry ve víře.

Svatý Otec Jan 23 zavítal v pátek odpoledne do kostela zasvěceného sv. Řehoři VII. aby se pomodlil u tělesných ostatků tohoto velkého papeže, ^{boj. uchováv. je v ruk. Cz} který zemřel před ¹⁰⁰⁰ roky. ^{A. 1000} Tělesné pozůstatky byly do Říma převezeny na několik dní ze Salerna v jižní Itálii, kam se Řehoř VII. utekl před císařskými vojsky a kde též zemřel. Věřícím, kteří byli přítomni v kostele sv. Otec udělil své ap. požehnání. Nato se odebral do kostela P. Marie zvaného in Vallicella, ve kterém je pochován svatý Filip Neri; jeho svátek ^{m. mil. d.} právě připadal. Také zde se krátce pomodlil a pak se vrátil do Vatikánu.

V slavnostní audienci sv. Otec přijal nového velvyslance republiky El Salvador u Svaté stolice J. Exc. Antonína Alvareza Vidaura, který sv. Otci odevzdal své pověřovací listiny. ^{Velvyslanec} ujistil sv. Otce oddanosti a láskou celého národa republiky El Salvador a přál mu hodně úspěchů pro jeho činnost, která má za cíl dobro celé lidské roudny. Svatý Otec děkoval velvyslanci za jeho vřelá slova a přál hodně osobního blaha presidentu republiky, členům vlády a ^{pokoj a blahobyt} ~~salvadorskému~~ národu.

Misionář člen řeh. společnosti oblátů P. M. Neposkvrněné P. Hénoret byl zavražděn komunistickými bojovníky skupiny Pathet lao v Laosu. Stalo se tak na svátek Nanebevstoupení Páně v provincii Xien Khouang. P. Hénoret měl 40 let; pěšky kráčel ze střediska Ban Ben do křesťanské vesnice Na Tu, aby tam sloužil mše sv. Cestou byl přepadnut ^{a usmracen}. V této kraji v dubnu byli uneseni vojáky skupiny Pthet Laos dva kněží a internováni; o jednom z nich není zpráv. V kraji Thakek byli zatčeni a odvedeni jako zajatci dva členové pařížské společnosti pro zámořské misie P. Denis a Tenaud. Dovídáme se dále, že v únoru blízko vesnice Khang Si dva kněží oblati, kteří šli ke komunistům, aby žádali o ušetření vesnice, ve které zůstaly jen ženy a děti, byli přepadni vojáky Lathet Lao byly jim svázány ruce a užůž měli být zastřeleni. V poslední chvíli je zachránil jeden důstojník z vojska kapitána Kong lea. Po delším věznění byli znova propuštěni na svobodu.

Gentajemník OSN Dag Hammarskjöld bude hostem am. kat. university Notre Dame při slavnosti odevzdání akademických diplomů, 1300 studentům. Budou též přítomni kardinálové Münch a Rugambwa. Všem třem hostům budou uděleny čestné doktoráty.

Od 27. května do 3. června se koná v Paříži v paláci UNESCO konference Mezinárodní katolické kanceláře pro ochranu dětí [Téma prací zní takto: Sloužit dětem, — a to jako děti Církve .- na poli mezinárodním prostřednictvím vhodných

Směrka j. ruk. v. 4. bude a

27/56

Vážení posluchači, drazí bratři a sestry v Kristu,

halo x. Třína
198/2 (nau.)

znáte jistě takové

křesťany, kteří se často ptají, proč Církev lší tolik na svých dogmatech a proč mluví třeba na první neděli po Letnicích o Nejsvětější Božské Trojici, zatímco nás svět žije a pracuje v továrnách, baví se na sportovních stadionech a cestuje po asfaltu - a zajímá se o vše možné jen ne o Trojjediného Boha. Při pohledu na staveniště dnešního světa se někdy opravdu zdá, jakoby Bůh byl nepřítomen. Stavitelé atomové civilisace s ním nepočítají, nekladou do základu svých mohutných staveb jméno Nejsvětější Trojice, jejich den nezačíná ve jménu Otce, Syna a Duha Svatého jako začínal den křesťanských generací nesmírných století. Zdá se, jakoby se dnešní člověk spoléhal jen své vlastní sily a na svůj stále dokonalejší rozum. ~~xxviii~~ Vážení se snad někdy zdá, že křesťanství pomalu ztrácí půdu pod nohama a že jeho stopy mizí den ze dne z povrchu zemského. To Vás jako věřící křesťany naplní smutkem a snad i strachem o budoucnost Církve Kristova, o budoucnost člověka na zemi bez křesťanské naděje.

Tento dojem, drazí bratři, tento strach o osud Církve v civilisaci, která přichází, je strach příliš pozemský, strach lidí malocherných a je to strach klamný. Je pravda, že jméno Nejsvětější Trojice nezdobí jizby ~~xxviii~~ našich bytů jako dříve - a je v nich též méně míru a spokojenosti a lásky. Je pravda, že ~~Jménu~~ Trojjediného Boha nezačínají státní a mezinárodní smlouvy. Mají ovšem také pramalou cenu, jak denně můžeme prožívat. ~~z~~ Toto vše ~~ne~~znamená, že Nejsvětější Trojice přestala existovat. Kdyby si to někdo myslil, upadl by do omylu pětrosa. Slepota není důkazem pro neexistenci slunce nýbrž spíše potvrzením světla. Státy bez Boha a proti Bohu mohou nadiktovat cokoliv, mohou snad nadekretovat a zakázat každý svobodný projev křesťanské víry, mohou smazávat jméno ~~Trojjediného~~ Boha - ale nemají moc nadekretovat jeho neexistenci. Mohou ničit soustavně lidskou duši, pustošit náboženskou víru a plundrovat křesťanskou mravnost. Je to velmi smutné a bolestné, protože tím trpí a hyne zase jen člověk, neboť země bez Boha se stává neobyvatelná, sprahlá jako po výbuchu ~~v~~díkové bomby.

Člověk nemůže žít ve vzduchoprázdnou bez Boha. Proto všechny nesmyslné útoky na náboženství a hlavně na křesťanství jsou vlastně sebevražedným gestem pomateného člověka. Člověk nemůže učinit, aby Bůh nebyl. Může však popíráním Boha a jeho díla zničit sebe sama a vrhnout do záhuby a do smrti i druhé.

též často

Strach o Kristovu Církev je uměle udržovaným klamem. Často nesmíte vědět, že existují též potěšující události v království Božím. V podzemí lidských dějin, u kořenů lidských duší pracuje stále Boží Milost. Bůh je často skyrtý, ale je přítomný i v naší době. I dnes nejstatěčnější synové a nejlepší dcery křesťanského světa, rok co rok, slyší Boží hlas, který je volá na pracovistě Kristova království. Opouštějí vše, co snad ještě včera milovali a co jim ještě dnes nabízí svět: blahobyt, slávu, moc, peníze, rozkoše... Zde se musíme zastavit a ptát: jaká to síla musí působit na dně jejich vůle, že odhazují vše jako nepotřebnou přítěž a jdou jen za jediným ideálem? Trojjediný Bůh je i dnes tisícům a tisícům vším, blahobytom, slávou, mocí, je jejich penězi, jejich radostí. Tento Bůh není mrtev, když volá odvážné mládí do dalekých zemí, aby tam hlásalo jeho jméno a aby tam neslo Jeho radostnou zvěst o vykoupení. Na rtech misionářů a v jejich duší žije Nejsvětější Trojice, v jejich srdci hárá oheň Ducha Svatého. Jakoby na záždor všem silám světa a na truc jeho zákonům křesťanství apoštolové se rodí i v našem století. V dřívějších dobách snad leckterého mladého muže mohlo lákat privilegované společenstvké postavení kněza a dobré existenční zajištění. Dnes tento důvod nemůže ani zdaleka vysvětlit, proč mládí muží se hlásí do kněžských řad a proč mladé dívky vstupují do přísných řeholí, aby obětovaly své mladé síly Trojjedinému Bohu. Ne, lépe bychom měli říci: aby rozmnožili a posvětili své mladí životem v Bohu a pro Boha. Křesťanská oběť není ztrátou nýbrž ziskem. Křesťan se zříká světa aby získal Boha, který je vše - a v Bohu aby získal i svět. Jak vidíte, Boh není mrtvý. Mrtvá jsou jen slova falešného proroka, jednoho z otců dnešního věku, který ve své pomatenosti mluvil o smrti Boha - a po něm to doposud opakuji Vám a Vašim dětem ti, kteří se Boží Boha jeho Spravedlnosti. Opravdu nemáme důvodu k malomyslnosti. Člověk může boudit a

svých

a skutečně bloudí. Jeho bloudění není konečné. I na ~~žád~~^{žád} bludných stezkách se potáčavá s Bohem a neunikněníkdy Jeho Milosti, Lásce a Spravedlnosti. Nesmíme zoufat nad člověkem, který ztratil víru a který odhodil křesťanství. Musíme statečně bojovat o jeho ^ázchranu.

Na staveništi našeho světa je mnoho cest a mnoho silničních značek.

A přesto lidé nenacházejí těžkou jedinou a pravou cestu - cestu k Bohu. Pravda, bývá často znamení, které by jim ukázalo, kudy mají jít, aby jejich putování mělo smysl a cíl. V hluku motorů, vrtaček, křiku - a často i pláče - naše slovo zanikne. Nemůže se stát dobrým ukazovatelem také proto, že bylo často znehodnoceno a znetvořeno. I cesta Boží pořebuje značkování - a tím mohou být jen naše životy, bohaté na dobro a hrající láskou Kristovou. Bůh sestupuje na zemi ~~žád~~^{žád} skrze nás a v nás, v našem životě se setkává s těmi, kteří jej ztratili. I vy, drahí bratři, jste povolání k tomuto velkému úkolu - stát se cestou Boha k člověku a cestou člověka k Bohu. Bůh od Vás nechce, abyste vystupovali na kazatelny a hlásali jeho jméno. Nechce, abyste ^{jen}mluvili o Trojediném Bohu. Chce jen, abyste svým životem vyzařovali do tmavého a pohanského okolí Největší Trojici. Jste přece žijící obrazy a pobodají Boží. Dejte záskvět Milosti Boží ve svých skutcích,

Jste obrazem Boha Otce, pramene a zdroje veškerého stvoření a bytí.

Buďte i vy pramenem dobrých skutků ve svém světě. Vaše práce má nejen za účel, abyste se najedli, ošatili a pobavili - nýbrž je hlubokým projevem Božího obrazu ve Vás, je účastí na stvořitelském díle Boží. Konejte ji s láskou a s křesťanským nadšením, aby se stala požehnáním pro Vás a pro Vaši rodinu, aby byla slávou a potěšením vašeho srdce - ne prokletím a neunesitelným břemenem.

Jste obrazem i Božího Syna a Slova Věčného, který od věčnosti do věčnosti vychází z Otce a v kterém Bůh Otec poznává sebe. Zamyšlete se často v modlitbě nad smyslem svého života, nebojte se poznávat hlouběji a dokonaleji křesťanskou pravdu. Věčné Slovo se větlilo a přebývá dosud mezi námi - v Eucharistii - a určitým způsobem též ve slovech Písma Svatého. Živte svou duši moudrostí Boží, kterou naleznete v Novém Zákoně. - Jste konečně obrazem i Ducha Svatého, Boží Lásky. Zažehněte lásku ve svém srdci, ve svých skutcích - a budete jak živé pochodně!

V neděli v poledne sv.Otec Jan 23. přijal v audienci na nádvoří sv.Damasa ve Vatikáně skupinu 2000 kněží a věřících ze Salerna v jižní Itálii, kteří přijeli do Říma spolu s tělesnými pozůstatky sv.Řehoře VII. V krátkém pro slovu sv.Otec vzpomněl, že Řehoř VII. žil za dob velmi těžkých pro Církev:
C. řehoř a jeho poslání
a přece i tehdy Církev odolala proti náporu světských pánu a udržela si svou nezávislost-Bůh vítězí nad všemi svými protivníky, on nám dévě jistotu, že pravda bude triumfovat dnes i vždycky. Přesně ve 12 hodin sv.Otec z okna své soukromé pracovny udělil své požehnání asi 15000 věřícím a turistům na náměstí před basilikou sv.Petra.Ke cti sv.Otce hudební kapela salesiánských chlapců ze Sieny zahrála několik skladeb.Svatý Otec se s věřícími pomodlil modlitbu Anděl Páně.

Rakev s tělesnými pozůstatky sv. papeže Řehoře VII. bude v sobotu večer
vystavená v nově postaveném kostele blízko Vatikánu, která bude
pak vystavena úctě věřících v bazilice sv. Pavla,
převezena do baziliky sv. Petra. Po celou středu budou před rakví slouženy
mše svaté. Obyvklá středeční generální audience nabude zvláštního lesku:
sv. Otec promluví o dějinném významu Řehoře VII. a zakončí mariánský měsíc
květen. V sobotu večer tělesné pozůstatky zahájí zpáteční cestu do Salerna
V tomto městě Řehoř VII. velký bojovník proti zásahům světské moci zemřel
ve vyhnanství r. 1085.

na aneb vstoupení rane
SR 20 000 katolických mužů se zúčastnilo pouti ke kapli v Hagis nedaleko Heiligenstadtu ve vých. Německu. Zpráva o této impozantní účasti - největší jakou kdy kaple viděla - pronikla teprve nyní na Západ. Obětavost kat. mužů zasluguje tím většího obdivu, protože ten den velmi pršelo.

28. května se dožil 80 let kard. Augustin Bea, jesuita, známý odborník v biblických vědách, někdejší zpovědník Pia XII. a nyní předseda koncilového sekretariátu pro sjednocení církví. Kard. Bea pochází z jihozápadního Německa jako syn tesaře, který měl též malé hospodářství. Proslul ^{hlavní} autor nového překladu žalmů z hebrejštiny do latiny; tohoto překladu nyní kněží užívají v breviáři. Kardinálem ~~mu~~ jmenoval tohoto skromného ale přitom velmi zasloužilého kněze a vědce Jan 23. v prosinci 1959.

Slnnou poutí do Mariazell oslavili rakouští salesiáni a jejich příznivci 50.výročí práce salesiánů v Rakousku.R.1911 bylo ve Vídni založeno tzv. Salesianum,které se r.1919 stalo sídlem provincialátu rak.provincie.Prvním rakouským provinciálem byl Don August Hlond,pozdější polský primas a kardinál.Dnes mají salesiáni v Rakousku na 20 domů.

Sblížení s protestanty u příležitosti koncilu.

Mluvíme-li o odezvách na ohlášení koncilu, chceme především vědět, jak byla tato zpráva přijata v protestantském světě. Jejich zájem má pro nás tím větší význam, že koncil sám není koncilem sjednocení, nýbrž povzbuzuje k tomu, aby se o sjednocení myslilo. Tato odezva bude různá, neboť různé jsou i city protestantských skupin vůči katolické církvi. ^{proto} zde uvádíme jen posuzování na dvou protichůdných směrů, mezi nimiž pak možno ~~umístit~~ směsnat všecky odstíny. Tak jsou tu ti, kdo aspoň v přítomném okamžiku ~~januářského~~ očekávají jen málo nebo nic od koncilu, protože vědí, že koncil neprovede změny, které podle jejich názorů jsou podstatné a nutné, např. neprohlásí za dogma ospravedlnění hříšníka jen prostřednictvím víry, nezakáže úctu k Panně Marii, nepopře papážský primát a řadu jiných věcí. Ale i tito skeptikové budou moci mít užitek z koncilu a budou moci se lépe informovat, anebo alespoň na projednávaných sporých bodech lépe poznat opravdové a neskreslené katolické učení. Ale u jiných národů a v jiných státech jsou protestanté mnohem lépe disponováni a někteří se dokonce již vyjádřili slovy hřejivé a bratrské sympatie o přípravách na budoucí koncil.

Blízko slavného opatství Clugny, ve skoro opuštěné vesnici Taizé se po minulé válce usadilo několik mladých kalvinistů, kteří objevili řeholní povolání a rozhodli se žít v chudobě, stálém celibátu a pod poslušností. Teď se zasvětili také myšlence propagovat jednotu křesťanů a uvědomili si, že jednota se nedá dělat bez katolické církve. Poslyšme jen, jak jejich ~~pohlavář~~ a zakladatel, pastor Roger Schutz, přijal oznámení koncilu. "Oznámení všeobecného sněmu nás plní vděčnosti, hlavně proto, že jsme si vzali za úkol a ~~máman~~ za životní povolání pracovat na iditelné jednotě mezi křesťany. V tom boji za jednotu se učíme poněhdy vnikat v horoucí trpělivost Boží, a v tom, hle, Kristus sám touto událostí léčí naši netrpělivost. Naděje vzbuzené příštím koncilem a slova pronesená v tom smyslu Janem XXIII. nacházejí nepochybně ohlas v našem, protestantském prostředí a svědomí. Více než čtyři století dělí nás, křesťany reformace, od katolické církve. Nyní však se od nás žádá, abychom překonali sebe samy. Může se tak stát jediné pomocí živé lásky Kristovy, jež se vnás stále obnovuje denní modlitbou. Nemluvím zde o oktávě modliteb, již potřebujeme jedenkrát za rok, nýbrž o nepřetržité modlitbě, aby Pán uspíšil naše viditelné sjednocení, a aby svět, který za námi pozorně sledí, neměl proč se nám odcizovat, jak to dělal doposavad, protože ~~máman~~ viděl naše vzájemné rozdělení, pramenící z toho, že jsme byli neschopni navzájem se chápout a milovat."

V Německu existuje skupina luteránských teologů, která se nazývá Sammlung. Tito teologové projevují nespokojenosť nad rozdelením, které bylo mezi křesťany zavedeno reformací a proto také horlivě a nadšeně pracují na sblížení a smíru ~~januářského~~ svého vyznání s katolickou církví. Jejich studia a jejich publikace jsou skutečně zajímavé se stanoviska bohosloveckého. Od samého začátku jejich postoj vůči koncilu, nejen že spočíval v otevřené sympatii, nýbrž byl i plný

naděje na brzké řešení a plný duchovní spolupráce. Pastor Asmussen psal: "Koncil oznámený papežem Janem XXIII. musí posloužit křesťanské jednotě." Pobízel k úvahám a k práci a říkal: "Každý musí zaujmout své místo a vzít na sebe část zodpovědnosti, aby se udělalo všecko, co se dá, pro zdar koncilu."

Jiný teolog též skupiny, pastor Max Lackmann, psal: "Příprava na koncil musí být konány spojenými silami. Měli by se jí zúčastnit všichni věřící křesťané a neměla by zůstat vnitřní záležitostí bohoslovecké přípravné komise, drženou pod tajemstvím. Zájem o koncil by se měl stát částí kultu, předmětem biblických přednášek, vyučování a schůzek věřících. Hali-li se naši církevní předáci do mlčení, přísluší laikům povinnost přijít a věc jim připomenout."

Tento povzbudivý postoj získává tím více na ceně, že protestanté sami teď se přibližují katolickému učení. To hlavně teolog z Taizé, Max Thurian, napsal o zpovědi a o celibátu knihy, na kterých sami katolici by museli minit jen velmi, velmi málo, . Naposledy pak uveřejnil studium o eucharistii, ve kterém se zastává učení o skutečné přítomnosti Krista Pána v eucharistii a ukazuje, že eucharistická večeře je skutečnou obětí.

Teologové skupiny Sammlung pak zaujali tento postoj. Reformace se uskutečnila konečným odchodem od katolické církve, ale spočátku chtěla zůstat katolickou. Během času, a hlavně působením liberálního protestantismu, němečtí evangelíci se vzdalovali stále více katolických posicí. Proto by se teď měli vráti k svému původnímu postoji, přezkoumat vlastní učení s ohledem na učení katolické církve, aby se tak mohla vytvořit církev, jež by si zachovala některé zvláštnosti, ale jež by trvala ve spojení s římsko katolickou církví, něco jako jsou myšlenky sjednocené církve východního obřadu. Předpokládají, že augsburgské vyznání, jež bylo redigováno konciliárním Melanchtonem, bude moci sloužit za základ rozhovorů mezi katolíky a evangelíky, a že se tak bude moci dojít k dohodě.

Již sám fakt, že podobné myšlenky vznikají v Německu, a to s jasním účelem, aby se zahojilo rozdělení tam, kde se rána otevřela, je novinkou, jež plní naše srdce vroucí nadějí. Nesmíme ani zapomínat, že tyto hlasy zatím nejsou nijak početné, spíš ojedinělé, že druzí jemně odporují anebo je dokonce přivádějí k mlčení. Ovšem jeden fakt zůstane, že druzí tyto idee slyší a zaznamenávají. Tak jejich učení se stává kvasem duševního dění.

Musíme zvláště poukázat na jednu důležitou skutečnost. Tito teologové a někteří jiní mezi protestanty mimořádně pozorně zkoumají onen základní text u sv. Matouše, Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou. Tato slavnostní slova, kterými Ježíš Kristus Pán onačil Petr za svého zástupce jsou v Bibli. Dříve protestanté budou popírali jeho autentičnost a déjinnou pravdu, anebo ho vysvětlovali tak, že ho úplně zboavovali obsahu. Teď však nejznámější teolog Karl Barth přiznává, že těmito slovy Petr dostal mimořádnou moc, . A profesor Cülmann, který je též hodně známý, přiznává, že Petr byl opravdu hlavou a zá-

kladem církve on sám, ale měm hned přidává, že nástupců žádných neměl. A pak jeden člen skupiny Sammlung, Richard Baumann, byl vyhnán z farní služby, protože ve jménu Písma sv. držel primát Petrův a papežův. Tak Bible vede protestanty k Římu.

Mluvíme zatím jen o otevřeně protestantských směrech, a ne o anglikánech, kteří si zachovali své zvyky a učení mnohem bližší katolíkům. Mnozí z nich se dokonce dívají zvát anglo-katolíky. Pravda, že jejich předáci nezaujali vůči koncilu žádné jiné ~~mostem~~ úřední postavení než protestanté. Také oni, kromě neznačitelné menšiny se staví za biblí a upírají církvi právo neomylně ji vy-světlovat. I když mluví o koncilu velmi uctivě, zůstávají přece přesvědčeni, že oni jsou více méně mostem jednoty mezi římskou církví a východními církvemi s jedné strany a protestanty se strany druhé. Anglikánský arcibiskup z Yorku přiznává papeži primát úcty, primatus honoris, a nic více.

Metoda, kterou vyvolil Sv. Otec je velmi vhodná. Je nutno uvést oddělené bratry do takového postavení, kde by cítili potřebu nějaké autority, jejíž vý-roky jsou jasně vyjádřeny a s jistotou ~~mostem~~ definovány. Kristus, vtě-ленá Moudrost, nemohl dovolit, aby církvi chyběla tato podstatná vlastnost a proto hned při první příležitosti, když viděl Petra, jehož mu přivedl jeho bratr Ondřej, ukázal, že myslí na základy církve a řekl, Budeš se jmenovat Kéfa a později mu to nazvání přesně vysvětlil říka: Na tomto kameni vzbuduj svou církev..

Zdá se mi, že anglikáni a protestanté by přišli mnohem snadněji na takové myšlenky, kdyby se chtěli jen zamyslit nad způsobem, jak jednají. Ve skutečnosti i oni přiznávají jakousi autoritu mimo biblí. Otevřme jejich knihy a poslouchejme jejich řeči. Odvolávají se na své zakládajatele, na první reformátory, Lutera a Kařvína, odvolávají se na své teology, jsou-li anglikáni, na karolinské knihy, vzniklé za Karla Velikého, jsou-li kalvinisté nebo luteráni na Karla Bartha nebo Bultmanna, nebo někoho jiného. Odvolávají se na svou tradici a tím prakticky na církev. A kdyby tomu tak nebylo, kdyby tu byla jen bible vy-světovaná od každého svým způsobem, nebylo by/ tu jen 7-8 hlavních konfesí, bylo by jich bez počtu. Jak však mohoumit důvěru ve svou církev, když se může mylit? A proč nemyslí na to, že Kristus sám chtěl zajistit církvi onu autoritu, bez níž v praktickém životě nemohou být? Jednou jsem položil tuto otázku jednomu proslulému kalvinistickému teologovi. Odpověděl mi, že Bůh musí zůstat svobodný, jako by nemohl svobodně ustanovit autoritu, udržovat ji a v celé této činnosti zůstat svobodným.

Zakončíme předběžným pohledem na druhý vatikánský koncil.

Dva tisíce let po Nanebevstoupení Páně je na zemi přítomen poslední člen posloupné řady historicky zaručené, jež začíná u samého apoštola Petra. Je o nástupce tohoto galilejského rybáře. Je zde přítomen jako nikdy před tím. Uctíván polovinou miliard věřících. Všichni upřímní křestané si ho váží, a

neopřátelsky se k němu chovají jen ti, kdó jsou nepřáteli Krista. On k sobě svolává své bratry, biskupy, nástupce apoštolů, a oni k němu skutečně jdou. Je jich více než dva tisíce ze všech jazyků, všech národností, všech ras, bílé, žluté, černé. Společně se modlí a společně studují problémy církve. Ale při všem zkoumání, při všech těch různých myšlenkových směrech, všichni jsou ochotni přizpůsobit se rozhodnutí Petrova náměstka. Jako na jerusalémském koncilu, prvním toho druhu, Petr pronesl svůj názor a ten se pak stal názorem koncilu, tak také na druhém vatikánském koncilu římský velekněz, papež Jan XXIII., jedním nebo druhým způsobem vyjádří své mínění. A táž duchovní síla, která sjezdnotila mysli ostatních kolem myšlenky Petrovi na jerusalemském koncilu, sjezdnotí i mysli Otců na druhém vatikánském koncilu. A tak budou opakovat také, uzdálo se nám a Duchu svatému.

Jak bychom pak nemohli vidět, že se uskutečnilo slovo Kristovo, Ty jsi Petr a na té skále vzdělám církev svou, a brány pekelné ji napřemohou.

Jak nechápat, že církev je tam, kde je Petr, Ubi Petrus, ibi Ecclesia.

R 11461,

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. přijal v posledních dnech ve zvl. audienci delegaci města Paříže, která přijela na oslavy ^{hodiny sv. svatého} družby mezi Římem a Paříží. Delegace byla vedena předsedou městské rady Julianem Tardieuem a třemi místo-předsedy. K přítomným sv. Otec promluvil francouzsky, zavzpomínal si na léta která prožil v Paříži jako apoštolský nuncius; dodal, že ^{ma} Paříž vzpomíná denně. A pak připojil několik úvah na heslo v městském znaku Paříže: Flu-ctuat non mergitur: vznáší se ve vlnách ale nepotápi se a pak přál jim hodně Božích milostí pro jejich práci a pro jejich rodiny.

Papežským legátem na eucharistickém sjezdu bolivijských katolíků sv. Otec jmenoval arc. z Bostonu kard. Jakuba Cushinga. Euch. sjezd se bude konat od 10. do 13. srpna v městě Santa Cruz.

V Paříži ^{v paláci} záčala v neděli všeobecná konference Latolického mezinárodní kance láře na ochranu dětí. Konference bude trvat do 3. června. Na začátku konference mons. Pedroni stálý pozorovatel Sv. stolice při UNSECO přečet pozdravné poselství sv. Otce: státní tajemník kard. Tardini jménem sv. Otce vyzývá účastníky konference, aby diskuse se dály ve světle zdravé filosofie a poselství evangelia, aby se vyvarovali extrémů naturalistického liberalismu a materialismu jak marxistického tak i každého jiného. Sv. Otec konečně vyjadřuje své zalíbení nad tím, že Kancelář jedná o otázkách ocrhany dítěte na světové úrovni, a tak usiluje o plodnou spolupráci mezi organismy, které v jednotlivých zemích se věnují podobné práci. []
NSR. Na svátek Nejsvětější Trojice ~~německá~~ katolická mládež slavila svůj Den vyznání víry. Ve všech městech se konaly manifestace náboženského a civilního rázu, při nichž mladí byli vyzváni, aby dobrovolným darem přispěli k šíření Písma svatého v misijních zemích. Zvlášt mohutná byla manifestace v tzv. Německé hale v Berlíně; k 8000 jinochům a dívčím ze záp. i vých. části Berlína promluvil biskup kard. Döpfner.

Německá katolická tisková kancelář KNA se dovídá, že ředitel úřadu pro vnitřní záležitosti města Madgeburku, ~~venk~~ vých. části "ěmecka", zakázal veřejná procesí na svátek Božího těla.

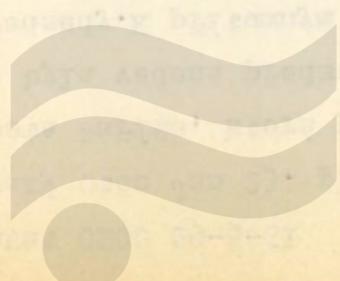
Venezuela. Arc. z Caracasu kard. Quintero uveřejnil past. list, ve kterém od-suzuje pronásledování kat. Církve na Kubě. Kard. Quintero vyjmenovává optaře ní, která byla učiněna v poslední době: zestátnění soukromých škol, vypovězení kněží, a celou řadu faktů, namířených proti kat. hierarchii. To co se děje na Kubě, je opakování všeho, co se ~~neje~~ stalo v zemích, ve kterých se

komunismus dostal k moci. Je to velké napomenutí národům latinské Ameriky aniž si toho snad jsou vědomy, ocitají se v nebezpečí upadnout do něčeho podobného. Kard. Quintero odsuzuje lhostejnost některých skupin obyvatelstva vůči pronikání marxistických idejí mezi studentskou mládeží a končí nadějí, že ustane tato nevysvětlitelná ~~slepota~~^{ze enost} a dojde konečně k společnému úsilí, aby byly odstraněny sociální podmínky připravující cestu komunistickému totalitnímu režimu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. zakončí slavnostní boží tělové procesí římské diecéze.

Procesí vyjde z baziliky sv. Marka, bude kráčet slavným Benátským náměstím

a Třídou císařských fór ke Koloseu. U oltáře postaveného před Konstantinovým vítězným obloukem bude průvod zakončen. V procesí budou kráčet jen ~~kat. sp~~
spolky mužů. Každoročně sleduje toto boží tělové procesí statisíce věřících
i poutníků, kteří právě dlí v Římě.

~~mezikáž~~ Kat. biskupové Kuby zalsali poselství solidarity kubánským biskupům a kněžím. Ujišťují je svou účastí ve zkouškách a upřímení, které zakoušeji v těch

to těžkých chvílích.. Vyjadřujeme vám svou sympatiu a svou bratrskou lásku modlím se za vás. Kéž dá Bůh a události ve vaší zemi slouží za poučení

druhým, aby naše národy se nestaly v budoucnu obětmi podobných něštěstí.

Východisko z přítomné býdy a cestou k pokroku nezaručuje falešný ateismus ani ne tyranie komunismu, nýbrž obroda a prohloubení našeho křesť. života. 50 španělských jesuitů, kteří dosud učili ^{kubánských} na školách, zestětněných nedávným opatřením vlády, se rozhodlo zůstat na Kubě a věnovat se duchovní správě.

Od 3. do 7. června se bude konat ve Strasburku výroční zasedání Ústředí mezinárodních katolických organizací. Budou přítomni zástupci 37 mez. kat. organizací a společně se zamyslí nad otázkami, které staví před katolíky dnešní svět. Na programu jednání je mj. pomoc méně vyvinutým zemím, účast na akci boje proti hladu a nemocem ve světě a prostředky, které katolíci mají k tomu, aby se mohli více účastnit mezinárodního života. Budou projednávána též dvě téma, doporušená přípravnou koncilovou komisi pro laický apoštol lát: Místo a úkol laiků v mezin. životě" a Místo a úkol katolických žen v Církvi a ve společnosti.

Ve Vídni dlel v posledních dnech arc. z Bombaje kard. Gracias. V neděli kardinál Gracias uděloval ve svatoštěpánském dómě svátost bižmování. Z Indie s sebou přivezl 8 indických řeholníků ~~xxxix~~ ze společnosti Chudých sester P. Marie; sestry otevřou ve Vídni svůj klášter.

Stálý sekretariát francouzských biskupů vykonal průzkum o situaci náboživosti ve Francii. Z průzkumu vysvítá, že na území Francie je nutné postavit během nastávajících 5 let 1100 kostelů, aby Církev mohla splnit nejnálehavější pastorační potřeby. Biskupové rozhodli založit Národní výbor pro postavení kostelů; patří k němu kněží, architekti, sociologové, průmyslníci a zástupci ministerstva stavebnictví. Výbor nechce být ani podnikatelstvím ani nenjakým finančním ústavem, ale hce dávat rady technického rázu všem, kdo se zabývají stavěním nových kostelů.

W. h.

Náboženská situace v Rusku.

Holandský časopis Het christelijk Oosten en hereniging se snaží v červencovém čísle ~~letosního~~^{ročníku} roku podat západním čtenářům obrázek celkové náboženské situace v Sovětském Svazu. Není to snadné, protože údaje a statistiky nejsou vždy kontrolovatelné. Autor se však většinou opírá o to, co přiznaly ruské noviny samy. Marxistický časopis "Komunista" sám v letošním květnovém čísle přinesl po této stránce mnoho zajímavostí. Pisatelé tam ovšem neměli v úmyslu psát o náboženství, ale bojovat proti tomu, co zbylo, jak říkají, z "náboženské pověry", a radí, jakých metod použít k tomu, aby se tyto nežádoucí zbytky úplně vykořenily. Ruský národopisný ústav, který je spojen s ruskou akademii věd, zahájil minulého roku dotazníkovou anketu mezi venkovským obyvatelstvem v okolí měst Kalininu, Kostromu, Gorkí a Jaroslavi. Jde tu většinou o zemědělské prostředí podle železnice vedoucí ze Smolenska přes Moskvu do Kazaně. Ti, kteří vyšetřovali náboženský stav, si sami gratuluji k potěšujícím pro ně zjištěním, že "značná část" obyvatelstva už prakticky nezachovává náboženské zvyklosti a žije v duchu bezbožeccké morálky.

Pro nás je v oné zprávě zajímavé, že ^{zvolili/} výraz "značná část" obyvatelstva, ačkoliv jinak rádi píší o "převážné většině", nebo alespoň "velkých masách". Tato "značná část obyvatelstva" má totiž zakrýt rozpačitost, kterou vedoucí ankety pocítuje při zjištění, že většina obyvatelstva na veřkově se dosud hlásí k svému náboženskému přesvědčení. Snaží se to vysvětlit polehčující okolnosti, že právě totiž toto náboženství není náboženstvím, ale zvykovou tradicí folklorem, lidovým svérázem. S druhé strany ovšem zamlčují, že nedostatek náboženských obřadů neznamená ještě sám o sobě nedostatek náboženského přesvědčení. To se projevuje hlavně u mladých lidí, kteří pod tlakem vnějších okolností si např. odvykli chodit do kostela, ale při tom často věří daleko pevněji, než stará generace, jejíž náboženství bylo úzce spojeno s obřady a vnějšími projevy. Na to zapomínají sovětí.

tí sociologové, kteří vedli anketu, a proto se jim podařilo najít vesnice, kde prý víra už vůbec neexistuje. Jde tu především o průmyslové čtvrtě, kde žijí lidé, vytržení ze svého prostředí, přistěhovaní z různých končin země. Mezi těmi samozřejmě nenajdou žádných vnějších náboženských zvyklostí ze staré doby.

Nejdůležitější důvody, o které se opírá zjištění bezbožecích sociologů, mají být tyto: Svatých obrazů v domech ubývá, děti se nekřtí, církevní sňatky se neuzavírají a církevní svátky se zanedbávají. Největší zásluhu prý na tom má bezbožecí prostředí a účinná náboženská propaganda. S druhé strany však, jak říkají tito sociologové, je prý úplně mylné se domnívat, že už jsme došli do doby, kdy se komunisté nemusí náboženským zjevem víc zabývat, a že prostě postačí nechat vymřít přirozenou cestou staré lidi, kteří se nedají už předělat a zachovávají své pověry.

Anketa se dále snaží zjistit, v čem vlastně záleží ono náboženské přesvědčení, ke kterému se stále ještě lidé přiznávají. Ale to je právě nejošemetnější otázka. Jen ti staří, kteří kdysi chodili ve škole na náboženství, dodnes vědí přesně, v co věří. Mladí, naproti tomu, mají mnoho neujasněných pojmu. Najde semnoho těch, kteří říkají že je Bůh a život po smrti, že se můžeme modlit k Tomu, který řídí celý svět a že nám odpouští hříchy. My tomu říkáme základní pravdy křesťanského náboženství, ale materialističtí sociologové o této víře v Boha, říkají, že je jen čistě utilitaristická, užitkovská, a ženemá už s křesťanským nic společného.

Kdo zná dějiny ruského křesťanství, ten ví, jak venkováne houzevnatě lpěli na starých náboženských zvycích a obřadech, ba přeháněli tak, že tyto vnější formy považovali za křesťanství samo. Po této stránce dosáhla bezbožecí propaganda za 40 let velký úspěch. Vnější náboženský ráz ruské vesnice už z velké části zmizel. Zavedení kolchozů a základ náboženských průvodů a slavností jej vymazalo z paměti mladé generace. Prostředí je tedy atheistické. Čím to však je, že lidé, kteří žijí v takovémto prostředí, kteří už neměli žádnou náboženskou výchovu, ani knihy, přem

ce se k náboženskému pojedí světa hlásí? Bezbožečtí sociologové to považují za nenormální stav, protože podle marxistických zásad, je člověk vytvářen svým okolím a poučením, které se mu dostává. Čím to je, že vesmíce bez náboženského rázu a škola Bez Boha nakonec vytvoří typy lidí, kteří v Bohu věří?

Sovětští univerzitní badatelé to vysvětlují tím, že protináboženská propaganda je na vesnicích dosud nedostatečně vedena, a že nestaví na vědeckých základech. Kromě toho prý venkov projevuje málo vychovatelské zručnosti. Aby se dosáhlo úspěchu, bude prý třeba rozdělit lidí do tří skupin: Starce nad 60 let, lidí prostředního věku od čtyřicítka do padesátka a nakonec mladou generaci od dvaceti do pětatřiceti. Co se týče starců, tam prý se dá dělat už málo. Většina jich je "zaostalých", lší na tom, co se kdysi naučili, sovětská revoluce jen některým z nich otevřela oči, mnozí z nich však zůstali v pochybnostech a neví co říci. Zde přidává autor článku malou poznámku: Není totiž divu, že tito lidé neví co říci, jsou-li úředně vyslýcháni stran svých náboženských názorů. Jasné odpovědi se nevyplácí. Co se týče tedy staré generace, sovětští sociologové jsou dost pesimističtí, ale utěšují se, že mládež patří jim.

Generace prostředních let je však také trochu komplikovaná. Mnozí z nich skutečně do ~~hmota~~ kostela nechodí, nevyhledávají svátosti, nemají v bytě svaté obrazy, ale je prý mezi nimi dosud nepochopitelně mnoho pověry. Dostanou-li se nečekaně do styku s duchovními, nebo dokonce se sektáři, snadno a rychle se poddají. Zde už tedy pozorujeme silný vliv společnosti bez Boha. Lidé se navenek neprojeví a komunisté se bojí toho, co si myslí. Je to první sovětská generace a plod jejich výchovy.

Nakonec se sociologové zabývají nejmladší skupinou lidí, kteří prošli bezbožeckými školami, kurzy, kteří umí vyjmenovat všechny důvody, proč nemůže Bůh existovat a proč je náboženství zastaralý předsudek. Mezi nimi se jich už najde velmi málo, kteří řeknou, že Bůh je. Ale i tato generace působí vedoucím bezbožeckého systému velké starosti. Sami v Bohu, jak se ~~zdráhají věřícímu muži komunistům~~

zdá nevěří, a proto nechápou, proč by měli bojovat proti něčemu, co není. Ukazují se snášenlivými k pověrám a k věřicím. Škola jim prý musí dát ~~maj~~ nejen světový názor, ale také skutečnou zášť a chuť bojovat proti náboženství. Jinak prý neví, na čem jsou. Píší: Vzali jsme dítě od rodičů do sovětské školy, ~~tam~~ a to zapomělo na domov. Ale může se stát i opak, že až opustí školu, zapomene na to, co mu tam do hlavy vtloukali. Sovětí sociologové tedy nevěří ani své nejmladší generaci. Z toho jasně vysvítá to, že bezbožectví není vědecký názor, který by obstál. Musí to být zášť a nenávist, která mládež inspiruje. Sovětský názor má slabé kořeny i ve vlastní zemi.

Proto můžeme směle zakončit pojednání o této sovětské anketě pevnou vírou podle slov ~~Pisně písni~~^{Vlčkovy}, že láska je silnější než nenávist a milovat, že je silnější než smrt.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve středu dopoledne sv.Otec Jan 23. v rámci obvyklé generální audience byl přítomen májové pobožnosti a pobožnosti ke cti sv. Řehoře VII. Tělesné pozůstatky tohoto velkého bojovníka za nezávislost Církve proti světské moci jsou v tyto dny vystaveny v basilice sv. Petra. Jan XXIII. vyvolal několik charakteristických rysů papeže Řehoře VIII., zvl.jeho úsilí obnovit vnitřní síly v Církvi, učinit, aby byla a zůstala svobodnou, čistou a katolic kou. I dnes věřící mají každý na svém místě být oporou Církve a římského papeže a podporovat je. Řehoř VII. zemřel ve vyhnanszví v Salernu, †. 1085; utekl se tam před novým útokem císaře Jindřicha IV.

Vídeňský arcibiskup kard.König vyzval své věřící, aby se v následujících dnech často modlili za světový mír; modlitby jsou vyhlášeny k nastávající schůzce představitelů Spoj.států a Sov.svazu. "Též katolíci Rakouska sú mohou jen přát, aby tato schůzka přispěla k mezinárodnímu uvolnění, kupřímnemu zblížení národů a k opravdovému pokoji v svobodě a řádu, ve spravedlnosti a pravdě - k pokoji pro mocné i slabé, pro bohaté i chudé. Nejmocnější síla na světě je dobrá vůle lidí. Necht Bůh je tím, kdo jsou odpovědní za osud aby našli cesty, jež odstraní nemávist a nedůvěru, povzbudí vzájemné pochopení a zajistí hodnoty, jež jsou společné lidské rodině a slouží míru. V sobotu a neděli se bude při všech pobožnostech věřící modlit zvláštní modlitbu

V úterý večer se konala v paláci Chaillot v Paříži náboženská manifestace ke cti P.Marie Královny jednoty. Byl přítomen arc.kard.Feltin.Ap.esarcha kat.Ukrajinců vých.obřadu ve Francii mons.Malančuk ~~XXXIX~~ závěrem svého proslovu prosil P.Marii o ochranu pro Umlčenou Církev a její mučedníky. Podle italského prof.Mediho, místopředsedy evropského společenství pro atomovou spolu práci všechny divy stvoření jsou shrnutы v tajemství Nep.Početí.

4. června Den papeže . ~~XXXIX~~ Ap.nuncius v Německu mons.Konrád na svátek sv.Boniface, apostola Německa Bafile bude celebrovat slavnou mši svatou a v odpoledních hodinách bude odhalena pamětní deska připomínající návštěvu mons.Evžena Pacelliho ve Ful dě. Stalo se tak 4. a 5. června 1926. Den papeže je uspořádán k 80.narozeninám sv.Otce, které připadají na listopad t.r.

V římské basilice P.Marie Sněžné přijal arcikněz basiliky kard.Confalonieri sochu P.Marie Paní Evropy. Sochu posvětil v úterý sv.Otec; darovala ji Španělsko Itálii u příl.100.výročí sjednocení Itálie.

Tiskový úřad ministerského předsedy ve vých.~~Paříž~~ Berlině nařídil kat.knihkupectví a nakladatelství sv.Bennona v Lipsku změnit ~~ník~~ text některých písni a změnit heslo Dne vyznání víry, který se slavil na svátek Nejsv. Trojice. Heslo znělo takto: Pravda vás osvobodí. Změněna měla být slova

slova písně: Pojďte za mnou, volá kristus nás Pán
Křesťanů

Na mítel B. Této země v Londýn post upřímně. říkám k učením
40.000 ~~obyvatel~~ ^{živých} žen a ^{méně} žen z 20 let, kteří pro svého muže určováno delegace
všechny vysl. Post mítel trval 3 dny. Nicméně ženy a muži byli
z příček hrdi. Fethi z Paríži, omlouvá franc. rež. mýr.,
franc. armáda ohromující, p. generálů během a pořád a různé další
mýr. armády z Francie i Maltě.

Kr. pořád mýr z Franc. armády a p. Msp. Are Ver
Mn'yp. Švédsk. p. les. w. Petřík původně pl.
předst. R.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**